

چوار دهولته تي ڪورد

چوار دهولته تي فخراموشڪراوى نه ناسراو
دونبولي، شاهيني، شوانڪاره، ميننه تهاى

نووسيني:
مهلا جه ميل روژبه ياني

ههولير ۲۰۰۰

حکومەتی هەرێمی کوردستان - عێراق
ووزارەتی رۆشنبیری
ژمارە ١١٩

هه‌و‌الن‌امه‌ی کتێب

چوار ده‌وله‌تی کورد

چوار ده‌وله‌تی فه‌رامۆشکراوی نه‌ناسراو

مه‌لا جه‌میل رۆژه‌یانی

کۆمپووتەر : نووسینگه‌ی رواندۆز

سه‌رپه‌رشتی چاپ : سه‌عد شکاک

تیراژ : ١٠٠٠ دانه

چاپخانه‌ی ووزارەتی رۆشنبیری - هه‌ولێر

ژماره‌ی سپارڤ ١٠٣ - سالی ٢٠٠٠ له‌کتیبخانه‌ی نیشتمانی دراوده‌تی

به ناوی ئیزه‌دی میهره‌بان

خوتنه‌رانی هیزا!

خوتنه‌وارانی روشنیبری کورد!

یادیکى نه‌ته‌وه کۆنه‌کان بکه‌نه‌وه که ئیسک و پوستیان بۆته خۆل، به‌لام باسی میژوو‌بیان له سه‌ر به‌ردى رهق ده‌رس دانه‌دا بۆ نه‌ته‌وه‌کانى دواى خۆیان پشت‌او‌پشت، تا هه‌پزى گه‌رمیى له خۆرى میهره‌بانى به‌خشا نه‌مینی و نه‌لی: نه‌وه‌ی نه‌ته‌وه زبندوو نه‌هیلێ میژوو، میژوو!

سه‌رنجیکى ته‌ورات به‌دن که جوله‌که‌و گا‌ورو موسولمان به‌ په‌یامیکى خوایی نه‌زانن، پره‌ له‌ باس و هه‌والی میژوو‌بی..

سه‌بیریکى قورئان بکه‌ن نه‌ک هه‌ر باس و هه‌والی میژوو‌بی له‌خۆ گرتوو، به‌لکه‌و فه‌رمان نه‌دا: که باسی میژوو‌بی بده به‌ گوێ نه‌ته‌وه‌که‌تا با نه‌زمون وه‌رگرن و، هوشیان بیه‌ته‌وه سه‌رخۆبان.

راسته، که زۆر له‌ رۆله‌یانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ییک که‌سانیکى تیدایه‌ خوویان داوه‌ته شیعروتن، ته‌نانه‌ت نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب که بلیمه‌تى وه‌کو «جه‌واهيرى» هه‌یناوه‌ته‌دى..

زۆر له‌ کورانی هه‌ندى نه‌ته‌وه به‌ په‌خش‌شان و به‌ هه‌لبه‌ست خوویان داوه‌ته‌ داستان هه‌ینانه به‌ره‌م، نه‌وه‌تا نه‌هه‌ینین بلیمه‌تى وه‌کو «نیظامى گه‌نجه‌وى» هه‌لکه‌وتوو، که کورد و فارس و نازه‌رى شانازى پتوه‌ ده‌که‌ن و هه‌ریه‌که‌یان به‌ه‌ی خۆی نه‌زانن.

زۆر له‌ رۆله‌یانی هه‌ندى نه‌ته‌وه خوویان داوه‌ته چیرۆک و رۆمان نووسى، ئا نه‌وه‌تا بلیمه‌تیکى وه‌کو «به‌شار که‌مال» جوړى به‌ چیرۆک، خوتنه‌ره‌وه دینیه‌ته سه‌ما، یا ده‌هه‌ینیه‌ته گریان، که ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی دینیه‌ته له‌رزین.

کارى نه‌مانه‌ی که وتم سه‌راپا، خزمه‌تى میژوو‌ی تیاپه‌و جاوید نه‌مینیته‌وه.

به لّام تهوانه‌ی که خوځان ماندو ته‌کهن، هه‌زاره‌ها لاپه‌ره‌ی میژوووه کۆنه‌کان هه‌لته‌ده‌نه‌وه‌و باسی هه‌والیکی دیرتیکی نه‌ته‌وه‌که‌یان په‌یدا ته‌کهن به‌راستی خزمه‌ت‌یان خزمه‌تی ته‌و پیتشمه‌رگه‌یان‌ه‌یه که خوځان له‌رتی ولات به‌خت ته‌کهن و ناوی شه‌هیدی ته‌به‌ن.

ته‌م سیپاره‌یه‌ی که ده‌که‌ویته به‌رچاوتان میژووی چوار ده‌وله‌تی کورد، روون ده‌کاته‌وه که‌زۆر که‌م ناسراون، باس و هه‌والیان به‌هه‌زاره‌ها لاپه‌ره‌ی کتیبه‌ میژوووه کۆنه‌کانا په‌رت بوته‌وه، هه‌ندیکی به‌رچاوی میژوونووسان که‌وتوووه زۆریشی نه‌به‌ینراوه، هیوایه‌ بی‌به‌ سه‌رمه‌شقی بو‌گه‌نجه‌ رو‌شنبیره‌کان، خوځان ماندوو بکه‌ن بو‌خویندنه‌وه‌ی چه‌ندین به‌رگی «تجارب الامم، طه‌به‌ری، ته‌لکامل، عیون التاریخ، تاد...» که‌ بتوان سه‌ر به‌هوردی سه‌دان مه‌ردی نه‌ناسراوی نه‌ته‌وه‌که‌یان له‌ژتیر چه‌وو به‌ردی فه‌رامۆشی به‌یتنه‌ده‌ر.

ته‌م سیپاره‌یه، پیتشکه‌ش ده‌که‌م به‌ره‌وانی پاکژی حوسه‌ین حوزنی، ته‌مین زه‌کی، ته‌وفیق وه‌هبی، مه‌لامه‌حمودی بایه‌زیدی و تاجی سه‌ری میژوونووسانی کورد ته‌میر شه‌ره‌فخانی بتلیسی، هه‌ر له‌م هه‌له‌دا یادی خیری محمه‌د عه‌لی عه‌ونی، فه‌ره‌ج اللازه‌کی، عه‌لی سیدو گورانی، ره‌فیق حیلمی ده‌که‌مه‌وه، که‌ ئیمه‌یان خسته‌ سه‌ررتی خویندنه‌وه‌ی میژووی کورد، نه‌وازشیشم بو‌هه‌والانم مامۆستا عه‌لاء سه‌جادی و هه‌ژاری سوکرانی که‌ به‌شی خوځان خزمه‌تی رو‌شنبیری و میژوویان کرد... ئیتر له‌سه‌ر خوا.

م. جه‌میل رو‌ژه‌یانی

۱۹۹۸/۱۲/۱۵

۲۴/سه‌رمه‌وه‌ز/۲۶۹۸

هه و النامه كتيب

فهرمانه و ايسى
دونبولى له ته و ريزو
ده و روبه ريدا

هه و النامهى كتيب

فەرمانرەوایی دوئوبولی لە تەوڕیزو دەووروبەریدا.

بە ناوی ئێزەدی میهرەبان

میژوو ئاوتنەییگە راستەقینەیی شت ئەنوێنی، کەس ناتوانی خۆی
لەبەر شەوقی بشاریتەوهو، نەژادی خۆی بگۆڕی..
زۆر لە شوڤتینییهکانی عەرەب، تورک، و فارس هەولیان داوه کورد
بەلای خۆیان بکشێن، بەلام زبان و یاساو خو و رهوشتیان هەمیشە
لەیهک جیايان کردوونەوه؛ ئافەڕین بۆ ئەو شاعیرەیی کە وتویه: (کورد
ئەوهنده کوردن بە سەد شەیتان لە کوردی ناکهون)
ئیکە خەلقى بۆچی بۆ خۆی دەردی سەر پەیدا ئەکا)

سەرەتا:

کوردەواری ووتویانه: «هەرچی رێبه هەر بەرهو بانە ئەچی» ئیستەش
دەلێن:

«خامەو پێنووسی نووسەری گێژورد هەر بەلای باسی کوردەواریدا
ئەکشێ»!

بەلێ! لەم جیهانی خۆرهلانی ناوهندهدا ئەم نەتەوه کوردەیی ئیمه
یهکەم نەتەوهیه بێ ئەوهی کە قەرالیتییهکی داگیرکاری بوێ، توانیویهتی
بە هۆی ژبانی خێلەکی و کۆچەری یهوه بە سەر خاک و زهوییهکی زۆرو
زەبەندهو پان و پۆردا، لە هەرئیمه چیاایهکانی زاگرۆس و خوارو ژوریا
قەلەمپهوی خۆی پەره پێ بدات و لە خاکه هاسییهکانیدا سەر هەلبدات
و جاره نا جاری تەنگی پێ هەلبچن و لە قاوغهکەیی خۆی توندی
بکەنەوه..

ئەوهی راستی بێ میژوو سەیری لەم نەتەوهیه دیت و جار جارهش

رهنگه بۆ رابوردووی بگری و جار جارهدش سه رگوزه شتی بکات به شریتی
سینه ماو هه لێ خات و بیدا به بهر چاره ی خه لکاو بۆ په ندی زه مانه بیکا
به خه نده ی رۆژگار!

ئه مه شه نا هه ق نبیه ، ئه و رۆله ئازایانه ی که به شایه تبیی «ئیکزه نفۆن»
چاکترین جهنگاوه ری سه رزه مین و گورجو گۆلترین کورگه لی به ره ی ئاده میزاد
بوون هه ندیکیان هه میشه به رامبه ر به مه رحه بای بیگانه ، شکۆو ئه وره نگی
خۆبان دۆران دووه و پشتیان کردۆته نه ته وه که ی خۆبان و له به ر خاتری
ده سه لاتیی بیگانه وازیان له زمانه که ی خۆبان هیناوه و به جوړی خزمه تی
بیگانه یان گرتۆته مل و تیا پێشکه و توون که ره رۆله کانی خودی ئه و گه لانه
نه یان کردووه ، نه ک هه ره وه به لکو خۆبان ده رباره ی نه ته وه که ی خۆبان
ئه وه نده سه ختگیرو دۆژمن بوون که هه زاران «ئه بو ریغال» - یا مو شیر - توژی
قوله پیی نه شکاندوون.

یه کێ له م کۆمه لانه ی کورده وارییه تیره ی «دونبولی» ی کوردی
نازه ربایجانی ئیرانه ، ئه م دونبولیانه له بنه رته تا زمانیان «گۆرانی» و رچی
ئایینیان «ئیزه دی = یه زیدی» بووه و ، بۆ رۆژ هه ریم په لیان وه شان دووه و له
«قووچانی» خوراسانه وه تا «ده رسیم» و «ئاگرین داغ» و هه ر له چیا ی
«داسن» و ده شتی «شام» و سنجاره وه تا «نازه ربایجان» و «ته فلیسی
گورجستان» ، به لام سه ره ئه نجام ئه وانه ی که و توونه «نازه ربایجان» له ده ورانی
«ئاق قوبونلوو» هکاندا له ترسی ئه وان و له وه پاشتر له ترسی «سه فه وییه
کۆنه کورده کان» ، هه م له شیعه یی تییان توخ بوون و هه م له به ر خاتری عیله
«ئاق قوبونلوو قزلباشه کان» بوون به تورکیکی یه کجار تورک .

ئا ئه مه یه که کورده واری به شتی زۆر سه یر ئه لێن «به خوا سه یره له
کۆیه» . کۆمه له ییکی کوردی ئیزه دیی گۆران زمان ، موسلمان ده بن ، له
سه ره تادا رچی ئایینی شافیعی و ده ره گرن ، پاشان ئه بن به شیعه ییکی دوو
زه ردینه «موغال» و زمانه گۆرانییه که بیان ئه گۆرن به تورکی ، هه ره ک
بنه ماله ی سه فه وی و زۆری تریش ئه مه بیان کرد!

به لām سهیره؟! لهم جیهانهی ئیمه دا زۆر بووه بنه ماله یی یا چه ند
 بنه ماله یی که وتوونه ناو نه ته وه ییکی گه وردهی بیگانه وه پاش چه ند پشتی
 زمانه ره گه زییه که ی خویان و رچه ئایینییه که ی خویان له بیر کردووه و
 پهیره ویان له زمان و رچی ئایینی ئه و نه ته وه گه وردهی کردووه، به لām
 هه رگیز رووی نه داوه که کۆمه له ییکی زۆر گه وردهی هه زاره ها مالی له ترسی
 ده سه لاتی بیگانه یا داگیرکار، یا له بهر خاتری روویکی خوش و
 مه رحه بایه هه م زمانی نه ته وه یی خوئی بگۆرۆ و هه م واز له رچی
 ئایینییه که ی به ینی!

ئنجا با بزانی دونه ولی کین و له چ ره گه زینکن!:

«مه سعودی» - که نووسه ری «مروج الذهب» و دهیان کتیبی دیکه ی

هه یه گوتوبه:

ئه و تیره کوردانه ی که له وولاتی شامدا خاوه ن جی و مه له بند بوون،
 وه کو دونه ولی به کان ئه وانه به پیتی وته ی به ربلاو: له ره چه له کی موضه ری
 - کوری نزارن^(۱).

ئه م بیروبا وه ره ی مه سعودی هه ر له م بیروبا وه رانه یه، که له م دوا ییه دا
 عه بباس عه زاوی بلاوی ده کرده وه، که گویا «مزوری موضه رن و جاف و
 زه نگه نه به نی ئه سه دن...»

به راستی سهیره!! دهیان عییل و خییلی هه زاره ها مالی به رچه له ک
 ببریته وه سه ر کا برایی..!

صدیق ئه لده مه لوجی له کتیبی «ئه لیه زیدیه» ی خویدا نووسیویه: «ئه و
 عیله یه زیدیانه ی که پیمان ئه وتری «دونه ولی بوخت» - یا دونه ولی
 بو تان ئه وانه تا ئه مرۆ له سه ر ئایینی یه زیدی ماونه وه^(۲). مه جدالدین
 فه یرووز ئابادی، نووسه ری فه ره نگی «القاموس المحيط» ی عه ره بی، که
 خوئی یه کیکه له رۆله یانی شوانکاره ی کوردی ئیران و سالی ۸۱۶ ک
 (۱۴۱۳ ز) مردووه نووسیویه:

«دونه ول، که هاوسه نگی قونفوزه، ناوی تیره ییکه له کورده کانی

دیه‌خوداش له لوغه‌تنامه‌که‌یدا نووسیویه «دونبول ناوی چیا بیته که له چیاکانی دهوروبه‌ری «دیاره‌گر»، سه‌رانی دونبولیه‌کانی نازه‌ریایجان له بنه‌ره‌تا سه‌ر به‌م هه‌ریمه‌ن و له ناو کورده‌واریدا به «دومه‌لی زازا» به ناوبانگن^(۴)، وادیاره‌دومه‌له‌ک که جوړه‌ته‌پل‌یککی درپژکاره‌و به‌کیتکه له که‌ره‌سه‌مۆسیقییه‌کانی ئه‌مپۆ، له بنه‌ره‌تا داهین‌زاوی ئه‌م تیره‌یه بیت.

عه‌بدول‌په‌زاق به‌گی دونبولی^(۵)، که نووسه‌ری کتیبی «ریاض‌الجه‌ننه‌ت» و چه‌ندین کتیبی تره‌وتویه:

دونبولیه‌کان به‌ریشه‌ئه‌چنه‌وه سه‌ر «به‌رمه‌کی» به‌کان و له نه‌ته‌وه‌ی «یه‌حیا» ن که چوار کوری هه‌بووه: جه‌عفه‌ر، محمه‌د، فه‌ضل و مووسا، چواره‌م خۆی و نه‌وه‌کانی نزیکه‌ی ۱۵۰ سالی و الی دهوروبه‌ری شام بوون و له‌م بنه‌ماله‌یه «عیسا به‌گ دونبولی» ناوی هه‌له‌که‌وتوووه که به‌نازناوی «ئه‌بو موسای دووه‌م ناسراوه...» ئه‌جا ئه‌م بنه‌ماله‌یه به‌رچه‌له‌ک ئه‌بات به‌ره‌و ژوور تا «ئه‌وشیروان» ی ساسانی. وادیاره‌عه‌بدال‌ره‌زاق به‌گ باسی عیسی له کتیبی «ئه‌نساب‌ئه‌که‌راد» ی ئه‌بو حه‌نیفه‌ی دینه‌وه‌رییه‌وه وه‌رگرتوووه، که وتویه ئه‌میرانی دونبولی به‌بنه‌چه‌که ئه‌چنه‌وه سه‌ر عیسا که نه‌وه‌ی به‌رمه‌کیتکانی وه‌زیری عه‌باسیه‌کان بووه^(۶). ئه‌م نه‌خۆشیه‌یه، که خۆه‌له‌واسینه‌به‌بنه‌ماله‌یه‌کی به‌دهسه‌لاتا- له هه‌موو خۆره‌له‌لاتی ناوه‌ندا درمیکی سه‌یر بووه، هه‌ندی خۆیان بردۆته‌وه سه‌ر که‌یان، ساسانی، قوره‌بشی، هاشمی، عه‌باسی، ئومه‌وی، عومه‌ری، عه‌له‌وی، خالیدی، ئه‌نصار، ره‌بیعه، قه‌یس، به‌رمه‌کی... تاد. که هه‌موویان ئه‌م کاره‌یان هه‌ر بۆ ئه‌وه کردوووه له‌م نازناوانه سوودوه‌رگرن و خۆیان بۆ خزمه‌تی خاوه‌ن دهسه‌لاتی بیه‌نه‌پیشه‌وه... هه‌یه بۆ خۆ خۆشه‌ویست کردن له‌لای شیعه ئه‌مپۆ ملیونه‌ها که‌س په‌رۆیه‌کی سه‌وزی به سه‌ره‌وه به‌ستوووه و خۆی لی کردووین به «ئه‌ولادی پیغه‌مبه‌ر-»!! هه‌زار ره‌حمه‌ت له گۆری شیخ مه‌حمودی شورجه له کتیبی «به‌حر

الله نساب» که پیدا نووسیویه: خه لقی فلانه دئی شه جه ره ییکیان به باری ته پاله کربوهو خه لقی فیساره ناوایی به باری خه لوز.

ئه میر شه ره فخانی بتلیسی که به شیکی له شه ره فنا مه دا ترخان کردوه بو فه زمانه وایتی دونبولی، نووسیویه:

«کابراییکی عیسا ناو کوچی کردوته نازه ربایجان و عیل و خیللی لی کۆبوه ته وهو فه زمانه واییه کی دامه زران دووه، سهرانی ئه م عیل و خیلانه له سهره تادا هه موو «یه زیدی» بوون^(۷).

ئه م تایینه کۆنه ی کورده وارییه ئه گه ریته وه بو هه زاره ها سال له مه وه بر که کورده کان وه کو هیندو تارییه کان، دیشا و شهیدایان په رستووه، پاش هه زاران سال زه رده شت هاتووه له م تایینانه دا دهسکاری کردوه «ئیزه دو ئه هریمه نی» هینا و ته نیو، یه زیدییه کان، گه رچی ناوی «ئیزه دی» یان به خۆبانه وه به ستووه، به لام وازیان له «دیشا، شیدا» نه هینا وه، ئا ئه وه تا «دیشا» بوو به دیاوس «ئاووس». «طاوس مه له ک» و «شیدا» ش بووه به «شیدان، شهیتان، شهیطان» و تا ئیستا هه ر دوویان له لای ئه وان هه ر پیرو زو مه زنن، به لام پاش هاتتی ئیسلام له ده ورانی فه زمانه وایتی «یه زیدی» ی کوری مه عاویه دا، سهرانی هه لپه رستی ئه و خیلانه «هه ر وه کو سهرانی هه لپه رستی هه موو که ماییتیه کان» بو خۆ بردنه پیشه وه و کولیره رفاندن، ناوه «ئیزه دییان گۆریوه به «یه زیدی»^(۸) و کورانی خۆبان به ناوی خوله فای ئه مه وییه وه ناو ناوه: «مه عاویه، یه زید، وه لید، مه روان، حه که م، عه بدو العزیز تاد».

دونبولیه یه زیدییه کان، له سهره تادا که موسولمان بوون په یره وییان له رچی ئایینی «شافیعی» کردوه، فه یرووز ئابادی خاوه نی قامووس نووسیویه: «دونبولیه کان له سهره تادا سهر به رچی شافیعی بوون و زانای به ناوبانگی وه ک ئه حمه د کوری نه صیری زانای رچی شافیعی و، عه لی کوری به کری کوری سلیمانی فه رمایشته وان «محدث» یان تیسا هه لکه وتووه^(۹)، پاش ئه وه ی که بوون به شیعه ش زانای وه کو ئیبراهیم

کوری حوسه‌ینی دونولیبیان تیا بینراوه، که به‌سه‌ر نه‌ه‌ج الیه‌لاغه‌وه شه‌رحی‌کی دوورو درپژیان نووسیوه^(۱۰)، به‌لام وا دیاره دونولیبیه‌کانی گورجستان یا ته‌فلیس هیشتا ئایینی کۆنی یه‌زیدیان واز لئ نه‌هیناوه، سالی ۱۹۵۹ ز که له یه‌کی‌تی سوڤیه‌ت بووین و، له ئوتیلی ئوکرaina دابه‌زینرابووین، من و شیخ له‌طیفی حه‌فید زاده‌ی به‌رنجه‌یی بو‌پیاسه‌و چاوگیران به‌یه‌کئ له‌خواردنگه‌کانی ناو ئوتیله‌که‌دا - که یه‌کجار زل و به‌ربلاو بوو - ئه‌سووراین، له‌پر دوو کابرا روویان تئ کردین و فه‌رمووین لئ کردین، که میوانیان بین، ئیمه‌نه‌مان توانی باش به‌کوردی یه‌که‌ی ئه‌وان له‌گه‌لیان بدوین، له‌و حاله‌دا دوکتور حه‌سه‌نی حیسامی گه‌بیه‌ه فریامانا، تیی گه‌یاندن که ئیمه‌میوانی میرین و ناتوانین خولکه‌ه گه‌رمه‌که‌ی ئه‌وان وه‌رگرین، ئنجا یه‌کی‌کیان لئی پرسیم: «ئه‌زه‌نی تو شیخ ته‌حسینی ده‌ناسی؟ و تم: به‌لئ، وتی: به‌ئه‌قی بیژه‌ه‌روساتی هه‌می کافرن، مه‌له‌ک طاووس قه‌بوئل نینه‌، یا ئیمه‌رزگار بکاتن.»، دیاره‌که ئه‌وان به‌دزی یه‌وه هه‌م «مه‌له‌ک طاووسه‌بیان ئه‌په‌رست هه‌م باوه‌ریان به‌کتیبی پیروزی مه‌زداروژ «مصحف ره‌ش هه‌بو» هه‌روه‌کو یه‌زیدی یه‌کانی وولاتی کورده‌واری.

بالی‌ره‌دا ئه‌وه روون بکه‌مه‌وه، که شیخ له‌طیف ئه‌و حه‌له شه‌روال و مرادخانی له‌به‌ربوو منیش جبه‌و میزه‌ر، بو‌یه به‌جله‌که‌دا ئیمه‌یان ناسیبو.. ئه‌مه‌ش لای من سه‌هیر نه‌بوو به‌کۆلانیکی شاری طاشکه‌ندی ئوزبه‌گستانیشا جارێکیان رانه‌بووین، چهند پیره‌ژنی تاویان دا جبه‌که‌یان ماچ کردم..

عیسا ئه‌بو موساکئ بوو!

ئه‌میر شه‌ره‌فخانی بتلیسی نووسیویه: «کابرایکی عیسا موسا ناو که له‌یه‌کئ له‌هه‌ریمان هه‌دا نیشته‌جئ بووه «حه‌کاری یا - جه‌زیرو بو‌تان - یا ولاتی» نیشتمانه‌که‌ی خو‌ی به‌جئ هیشته‌وه‌وه له‌گه‌ل تیره‌که‌ی خو‌یا کۆچی کردۆته ئاذه‌ریایجان، پادشایانی ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌ریمی «سه‌گمه‌ن ئاوا» یان

داوه تی که خوئی و عیله کانی تیا نیشته جی بن و، خه ربکی کشتوکال و میگه ل و نازه ل به خیتوکردن بن.. (۱۱)».

عهبدوالرزه زاق به گی دونبولی نووسیویه: بنه ماله ی موسای به رمه کی «۱۵۰» سالیکی ره به ق والیی شام بوون، ئه میر عیسیای کوری کاتی که هاروون ره شید رقی له م بنه ماله یه هه ستاووه ده ستووری داوه به قه لاجویان، هه لاتوووه خوئی گه یاندوته نیو چیاکانی کوردستان و له وی به دزییه وه جی نشین بووه، پاش ماوه بی له گه ل بری ماله دونبولیدا رووی کردوته نازه ربایجان و له وی دهسه لاتی پهیدا کردوووه فه رمانره واییه کی دامه زران دووه و پتر له سی هه زار که سیکی تیره کانی دونبولی چوونه لای هه ریمه کانی «قوتور- ئاوا- جیق- نه خچه وان- وشروورو هی دیکه ی خستوته ژیر دهسه لاتییه وه (۱۲)».

قسه کانی عهبدوالرزه زاق به گ وراوه و خو هه لواسینه به بنه ماله ی به رمه کییه وه، له بنه چه وه درویه. بنه ماله ی به رمه کی له سه رده می خه لافه تی عه بیاسییان ته تیا جه وده سالی خو شبه خت بوون و موسای کوری یه حیای به رمه کیش پاش کوژرانی جه عفه ری برای خرایه زیندان و سه ر نه نجامی نه زانراوه.. جگه له وهش له سه رده می به راییه ده ورانی عه بیاسیدا هیچ وه زیرو سه ره ک وه زیرانی نازناوی پادشای نه بووه، تا ده ورانی «ئال بوویه» که ده کاته نیوه ی سه ده ی چواره می کوچی، که ئه وه به راست بزانی که پادشای ئه وه هه ریمه ی داوئی.

هه رچون بی رهنگه ئه م عیسیایه هه ر ئه وه عیسیایه بیت که «ئهمین زه کی» ناوی ناوه، میر عیسیای به «صلاح الدین» به ناوبانگ، که گوایه سه ده هه زار خیزانی کوردی یه زیدی گویتراوه ته وه بو نازه ربایجان (۱۳)، من ئه م هه واله م له په راویزه کانی شه ره فنا مه دا باس کردوووه (۱۴)، به لام له ویش هه ر سه رچاوه م کتیه کانی «ئهمین زه کی به گی» به هه شتییه که ئه وه له نااری شیعه ی ئیمامیه وه ربگرتوووه.

ناودارانی دونبولی

ماموستا ئەمین زەکی بەگ نووسیویە: تیرەری دونبولی چەند لق و پۆیی لێ بوەتەو، بەو هۆیەوێوە کە لە سەردەمی «مەئمون» ی عەبباسی و تەیمووری لەنگ و سولطان سەلیمی عوسمانی و سەفەوییه کانا تەرتە وەرته کراون بۆ خۆراسان، قووجان، شیروان، گەنجە، قەرەباغ، قەرەجە داغ و ولاتانی تر، بوون بە چەندین عیقل و خێل، وەکو «دونبولی یەحییای، دونبولی شەمسکی، دونبولی عیسا بەگ حوویی، دونبولی ئەییووخانی، دونبولی بەگزادەیی، لەگەڵ ئەوەشدا ئەم تیرەریە لەسەدە ی چوارەمی کۆچییهوێ تا سەدە ی نۆیەمی کۆچی هەمیشە فەرمانڕەوایی سەر بە خۆیان هەبوو» (١٥).

ئەمیر جەعفەری دونبولی یەکەمین

مەبەست لەم پیاوێ جەعفەری کۆری یەحییای بەرمەکی وەزیری هارون الرشیدە. بەلام من ئەم هەوڵەم پێ پڕووچە، جەعفەری بەرمەکی هەرگیز دونبولی نەبوو، ئەگەر کوردیش بووبێ «وەکی خێوی شەرەفنامە دیاردییەکی بۆ کردوو» لە کوردانی کۆنی دەورووبەری خوراسانە، هێ پیش دەورانی ئیسلام. بەپیتی باوەری من یەکەم جەعفەری دونبولی دەبێ ئەمیر جەعفەری کۆری میر حەسەن^(١٦) بێ کە لە سەئالانی «٢٢٦-٢٢٧» ی کۆچییدا دژی «ئەلموعتەصەم خەلیفە ی عەبباسی راپەری، خەلکیکی زۆری کەوتە دوو و موعتەصەم «عەبدووللای ئەزەدی» ی نارده مووسل و داوای لێکرد لەگەڵی بکەوێتە شەرەو، جەعفەر لەم حەلدا لە «مانعیسی^(١٧)» بوو، عەبدووللا بەسەریدا زال بوو و مانعیسی لێ داگیرکرد، جەعفەر پەنای برده چیسای «داسن^(١٨)» و لە گەلییهکی سەختا دامەزرا، عەبدووللا کەوتە دووی، جەعفەر هێزکیکی زۆری کۆکردەو و عەبدووللای راوناو بەشیکی زۆری سوپاکە ی قەرکردو زۆر کەسی لێ بەدیل گرتن، یەکیکیان ئیسحاقی کۆری ئەنەس بوو، کە مامی عەبدووللاو خەزووری خودی، جەعفەر بوو و هەموویانی کوشت، کە ئەم هەوڵانە گەیینە «موعتەصەم» دەستووری دا بە

ئیتاخ بە لەشکرەو بەچیتە سەری، جا سالی ۲۲۵ (۱۹) بوو کە چوو
سەری و گەمارۆی داو کەوتە کورد قرانکردن و هەموو فەقیڕ هەژاری
کوردی بەدیلی نارد بۆ تکریت و جەعفەر لە تاوانا خۆی ژارخوار دکردو
سەری دانەنەواند.

میر محەممەدی «یامیر ئەحمەدی» دۆنبولی

ئەم میرە چوارەمین میری ئەم بنەمالتی فەرمانرەواییە و لە شامدا
فەرمانرەوایی بوو و هەندی دژو کۆنگەرەدی لە هەریمی حەکاریدا داگیر
کردوو و گەلی شوپنەواری گرنگی لێ بەجێ ماوه، کە خۆی دامەزراندبوو.
یەکیک لەوانە قەلای «بای» ه. پیاویکی ئایینی و زانا بوو، کتیبی زۆری
دەربارەدی زانست و هونەر داناو. سالی ۳۸۷. «۹۹۷ز» مردوو و هەر
لە قەلای «بای» دا نێژاوه (۲۰).

میر سولەیمانی دۆنبولی

رابەری ئایینی و جیهانی بوو و دەسلالتی بەسەر هەندی شارو
هەریمی کوردستان و شام و ئازەربایجاندا رویشتوو، لە سنجاردا بە ناوی
خۆبوو «سەرای سلیمان»ی دروستکردوو و زۆر دژو قەلای گرنگی دیکەش
و زۆر خانەقاو قوتابخانە ئایینی پنیات ناوه، کە رولەکانی، زانین و
هونەری تیا فیڕبەن، گۆبا «شیخ رەجەب پرسی» دانەری کتیبی «مەشارق
الئەنوار» لە دۆستانی تایبەتی ئەو بوو (۲۱). سالی ۴۱۰ ک «۱۰۱۹ز»
مردوو.

میر جەعفەری دوووم

گۆبا کۆری ئەمیر سلیمانە، سەرگوروشتی نەزانراوه، گۆبا لە سەر دەمی
دەسلالتی ئەو لە چیا «سەنجەر» نزیک بە قەلای دنبول کانی زێرە
دۆزراوەتەو، بەو زێرە ئەوترا زێری «جەعفەری». ئەم زاتە سالی ۴۴۱ ک
مردوو (۲۲).

میر به حیا

پیاویکی به دهسه لات بووه. له چیاکانی کوردستان و نازهر بایجان و ولاتی شامدا هه زارو دوو سه د ته کیه ی دروست کردوووه و گۆبا سی هه زار خیزانی (مسیحی) ش له فه رمانیدا بوون. سالی ۴۷۷ مردوووه (۲۳). نه وه ی زۆر سه هیره نه وه یه که «به هه شتی نه مین زه کی به گ» له لاپه ره «۳۸۵» ی میژوو ه که یدا وای داو ده ته قه له م که نه م باسه ی له «شه ره فنا مه» وه رگرتوو ه، که چی من خو م که شه ره فنا مه م به عه ره بی وه رگی پراوه، نه م باسه م له زمانی نه مین زه کی به گه وه وه رگرتوو وه له لاپه ره «۳۲۳» له په راویزدا نوو سیومه، چونکه نه وه هه واله له شه ره فنا مه دا نه بووه.

نه میر جه عفه ر شه مس المولک

گوایا پیاویکی به دهسه لات بووه، شوینه واری زۆری له پاش به چی ماوه، له هه موویان به ناوبانگتر «مناره ی شه مس» و که لووه کانی تره که له که لله سه ری ئاسک و که له کیوی و گاکییوی دوروست کراون. نه وه هاوچه رخی «مه نوچه هری کوری فره ی دوونی شیروان شاهییان» بووه که به بنه ماله ی «به نی که سران» به ناووبانگن و، له سالانی «۱۰-۵۱۰» به دواوه کچی پادشای گورجستانی خواستوووه تا سالانی (۵۵۵) ک، له ژیا نا بووه. نه م پیاوه و نه میر جه عفه ری شه مس المولک هه ردووویان دۆستی «خاقانی» بوون که زۆر پارچه هه له به سستی ده رباره و تون. نه میر جه عفه ر سالی «۵۳۵» ی ک، مردوووه.

نه وه ی راستی بیته خاقانی له م سالانه دا ژیاوه «۵۲۰-۵۹۵» ک. بیگومان به بالای مه نوچه هردا زۆری هه لداوه، به لام ده رباردی «نه میر جه عفه ر» گومانم له قسه کانه، چونکه ده بی له ته مه نی «۱۰-۱۵» سالیدا هۆنراوه ی خو ی به بالا پری بی، نه مه ش گه رچی نه مرۆ شتی وا ده بی نی، به لام له وه سه رده مه دا دوور بووه گه نجیکی ده یازده سالی بتوانی ری بیاته دیوانی نه میریک؛ ره نگه «به هه شتی نه مین زه کی به گ» نه مه نی له کتییی «دانشمه ندانی نازهر بایجانی محمه مد علی ته ربیه ت» وه رگرتبی.

بیینه سه ریاسی مناره‌ی «که‌لله ئاهو = که‌لله ئاسکه‌کان» خاوه‌نی ته‌ئریخی خو‌ی که بو‌شاه ئیسماعیلی سه‌فه‌وی ده‌مار ته‌یگری، لای وایه «شاه ئیسماعیل» له یه‌ک روژدا ئه‌وه‌نده که‌له‌کی‌وی کوشتوو‌ه؛ که چه‌ند مناره‌ی لی دوروستکراوه، به‌لگه‌شی قسه‌ی نووسه‌ری «حه‌بیب السیر»^۵، که‌وتویه: وه‌ستا‌کان به‌ پیتی ده‌ستووری «شاه ئیسماعیل» له که‌لله‌ی وه‌حشییان چه‌ندین مناره‌یان دوروست کرد. نووسه‌ری کتیبی خو‌ی، له قسه‌که‌ی نه‌گه‌بیه‌وه‌ هه‌واله‌ ئه‌وه‌یه: «شاه ئیسماعیلی زۆله‌کوورد، که پشتی کردبووه‌ گه‌له‌که‌ی و هه‌زاره‌ها کووردی هه‌ژاری قه‌لارکردبوو، له سه‌ری ئه‌وانه مناره‌ی دوروست کردبوو. ئه‌مه‌ش لای ئه‌وان با‌وبوو‌ه.

به‌لگه‌که‌ی تری که «ژاک دومورری مونس‌ی، سه‌فیری ئینگلیسی سه‌رده‌می «فه‌تح‌علی شاه»^۵، خو‌ئه‌وه‌ نه‌یدیوه، ئه‌وه‌ درۆی نووسه‌ره ئیرانی یه‌کانی کا‌وتێ کردۆته‌وه‌ه. جگه‌ له‌وه‌ش خاوه‌نی ته‌ئریخی خو‌ی هه‌ر خه‌لکی «خو‌ی»^۵، زۆر باش ته‌زانی سه‌ده‌ها ساله‌ ئه‌وه‌ منارانه به‌ «مناره شه‌مس» به‌ نا‌بانگن^(۲۵)..

ئه‌میر به‌گ‌دو‌نبولی

گۆیا ها‌وچه‌رخ‌ی سو‌لطان سه‌نجه‌ری سه‌لجوقی «۵۱۱-۵۲۵ = ۱۱۱۷-۱۱۳۱ز» بووه‌وه، دۆستایه‌تی و پێ‌وه‌ندییان زۆر به‌ هیز بووه، له شاری خو‌بیدا شو‌ینه‌واریکی زۆری ما‌وه‌ته‌وه‌ه، سالی «۵۹۰ک = ۱۱۹۴ز» م‌ردوو‌ه^(۲۶). ئه‌م ئه‌میره‌ ئه‌گه‌ر دوای ئه‌میر جه‌عفه‌ری شه‌مس المولک بو‌وبیت به‌ فه‌رمانه‌ه‌وای دو‌نبولی، بێگومان نه‌گه‌بیه‌وته‌ ده‌ورانی سه‌لطنه‌تی سو‌لطان سه‌نجه‌ردا..

میر ئه‌حمه‌د خانی دو‌نبولی

کوری ئه‌میر به‌گ و پیا‌وێکی توانا‌وه‌ به‌ ده‌سه‌لات بووه، زۆری حه‌ز له ناشنایی زانیان و ئه‌ده‌ب دۆستان بووه. هه‌ستیار‌ی مه‌زنی صو‌فی «مه‌ولانا جه‌لال‌الدینی رۆمی» خێوی مه‌ته‌ن‌ه‌وی و دیوانی شه‌مسی ته‌بریزی

«۶۰۴-۶۷۳» له دۆسته هه ره تايبه تيه كاني ئه و بووه، له گوندى «بابا ئه حمده» ي نزيكى چي اي «سه نجه ران» - كه له ناوي خو به وه پهيدا بووه مردووه و هه ره له وي نيز تراوه^(۲۷) له شه ره فنا مه دا ئه م مير ئه حمده به ناوي شيخ ئه حمده به گ ناو براوه له نه وه كاني عيسا به گه و گوبا له سه رده مي ئاق قو يونلو ودا «۸۰۰-۹۰۸ ك» فه رمان ره و ايي دامه ز ران دو وه و قه لاي «باي» و چه كاريي دا گير كردو وه. پاش مردني كورده كاني: شيخ ئي سرا هيم و شيخ به هلو ول جيينان پر كردو ته وه^(۲۸). به مه دا بو مان ده ر ئه كه وي كه ئه و كت ييانه ي دونبول ييه كان خو بان ده ر باره ي بنه ماله ي خو بان دا يان نا وه، زانست ييانه و جيتي متمانه نييه ..

ئه مير ئي سرا هيم

ناو چه ي فه رمان ره و ايي له ته ورت يز بو وه. كه جه ن گيز خاني مغو ولي كه و ته و ته و لات گري، له ربي تاشيني و دۆستايه ت ييه وه ره ف تاري له گه ل كردو وه، به م جو ره و لاته كه ي ژي رده ستي خو ي له تالان كاري و، ويران كاري مغول پاراستو وه و سالي ۶۹۲ ك مرده و وه^(۲۹). ئه وه ي راستي بيت ديسان وه له هه واله كاندا هه له و ناراستي هه يه، چونكه جه ن گيز خاني مغول له نيواني «۵۴۲-۶۲۴» دا بو وه^(۳۰).

ئه مير جه مشيد خان

سالي ۶۹۲ ك له سه ر ته ختي فه رمان ره و ايي دان يشتو وه و له هه ريمي چه كاري دا به رام به ر سو ياي مغول جه ن گيو ه. سالي ۷۲۵ ي كو چي «غازان خاني مغول» سپاي يكي زور به ه يزي نار دۆ ته سه ري و شك اندو ويه تي و له هه ريمي چي ايي «چله خانه» دا له شه ردا كو ژ ترا وه له گوندي «سياه باي» نيز ترا وه^(۳۱). به لاي منه وه ئه و هه واله ديسان وه هه له ي تيا به و ناراسته، چونكه غازان خاني مغول له نيواني ۶۷۰-۷۰۳ دا هه بو وه، كه ده كا «۲۳» سال به ر له م شه ره^(۳۲).

ئەمىر بەھلولى كۆرى ئەحمەد بەگ و ئەمىر بەھلولى كۆرى ئەمىر
جەمشىد كە گۆيا سالى ۷۶۰ ك مردووه و شا مەنصورى كۆرى ئەمىر
بەھلول كە سالى ۷۹۵ مردووه، ئەمانە ھەموويان سەردارى عىلى
دونبولى بوون و دەربارەيان ھەندى شت نووسراوه، كە جىتى باوەر نەبوو.

مىر مەحمۇدى كۆرى شاھ مەنصور

ئەم سەردارە، بەھىزو دەسلەت بوو، لەسەردەمى پادشايتىيى
«سولطان يىلدرم بايەزىدخاننى عوثمانى» دا «۷۵۵-۸۰۵ =
۱۳۴۵-۱۴۰۳ز» خۆى داووتە پالى و، شارى «مەحمۇدىيى كە ئەمرۆكە
لە شارانى كوردستانى توركييايە دروستكردووه و سالى ۸۲۰ى كۆچى لەوى
مردووه و ھەر لەوى نىژراوه» (۳۳) ..

ئەمىر وەلىيى دونبولى: كە لە خۆى بووه و حاجى بەگ كۆرى ئەمىر
وەلى كە لە سالى «۸۲۲» دا مردووه و سولطان عەلى بەگى كۆرى حاجى
بەگ كە سالى ۸۳۵ مردووه و ئەمىر نەظەرى كۆرى سولطان عەلى ئەمانە
ھەموويان لە مىرانى دونبولى بوون (۳۴)، بەلام لەم ھەوالانە بە گومانم.

ئەمىر فرەيدون قلىچ

فەرمانرەوای كوردستان و نازەرتايخان و ئەرمەنستان بووه و
پايتەختە كەى شارى خۆى بووه، نووسەرى گىتیبى «جىهان نوما» حاج
خەلىفە «۱۰۱۷-۱۰۶۷ك» زۆرى پىيا ھەلگوتووه (۳۵). گۆيا سالى
«۸۶۰ك» مردووه.

ئەمىر بەھلول كۆرى ئەمىر فرەيدون قلىچ، حاجى بەگ

ئەم زاتە لە سەردەمى پادشايتىيى «جىهانشاى كۆرى قەرايوسفى
قەراقۆيونلوودا» «۸۳۹-۸۹۷ك» سەردارى دونبولى بووه و يەكئى بووه لە
مورىدانى شىخ جونەبەدى صەفەوى «كە ئەمىن زەكى بەگ بە ھەلە كردووبە

به شیخ حهیدهری کوری جونهد» که سالی ۸۶۰ک «نهوهک ۸۸۰» کهوته شهر له گهل سولطان خه لیلی کوری شیخ ئیبراهیمی شیروان شاهان. به هلوول پشتیوانیی له هیزی «سولطان جونهد» کردو له و شهره ددا کوژراو له داوینی چیایتکدا نیژرا، که ئەمرۆ به و چیایه دهگوتری پاوهن و له ودرگای «حاجی بهگ» و به دهو روپشتی ئەو ناوهش دهگوتری «حاجی بهگلو»^(۳۶)، گویا ئەم ئەمیر به هلووله ئەوهنده به دهسهلات بووه بهشی له طه بهرستان «مازندهران» و داغستانیشی هه ر له ژیر دهستا بووه^(۳۷) به نازناوی «حاجی بهگ ناسراوه». دوو کوری هه بووه «رۆسته م و عه له م».

ئەمیر رۆسته می دونبولی

گویا به نازناوی «شاه ویردی بهگ» ناسراوه. کاتی باوکی له شهرا کوژرا ته منهی «۱۱» سالی بوو، فه زمانه وایی دونبولی گرت ههست. که سولطان حهیدهری کوری جونهدی سه فهوی چوه شهره وه دژی فه روخ یه ساری شیروان شاه، ئەم ئەمیر رۆسته مه یاریدهی داو له و شهره ددا کوژرا «۸۹۸ک» و هه ندی ده لێن له رووباری «کور» دا خنکا و لاشه کهی له ناو ده رهینراو له دبی «نازک» نیژراو له سه ر گۆره کهی میژووی مه رگی نووسراوه^(۳۸) ..

ئەمیر عه له م شاه

پیاویکی زیرهک و نازابوو، له سه رده می پادشاییتی «سولطان یه عقووبی ئاق قۆبونلو» دا «۸۸۲-۸۹۶»، که له م سه رده مانه دا له سه ر تهخت بووه، زۆر له روو بووه. ئەو تیره دونبولی یانهی سه ر به ئەم ئەمیره بوون به «عه له م شاه بیگلو» به ناوبانگن^(۳۹) ..

ئەمیر به هروزی کوری ئەمیر رۆسته م

سه ردارای دونبولی، ماوه یی فه زمانه وای گیلان و، هی ئەرده بیلش

بووه. له سه‌ردهمی شاه ئیسماعیلی صفه‌ویدا سه‌ر به ئه‌و بووه، له‌به‌ر
 خوشباوه‌ری و راستالی، نازناوی «سه‌لمان خه‌لیفه» ی داوه‌تی. پاش مردنی
 «شاه ئیسماعیل» ئنجا بوو به‌یاوه‌ری «شاه طه‌ماسب» و پایه‌ی «میری
 میران» ی دراوه‌تی، «سالی ۹۴۰-۱۵۳۴ز» که سولطان سوله‌یمان خانی
 عوسمانی (به‌قانونی ناسراو) تیگه‌ییشته «شاه طه‌ماسب» به‌سپاوه
 رووی کردۆته خو‌راسان، به‌هه‌لی زانی، هه‌رشه‌ی کرده نازه‌ریایجان و
 هه‌ریمی «ته‌وریز» ی داگیرکرد. شاه طه‌ماسب که هه‌والی زانی به‌سپا
 شه‌که‌ت و ماندوو‌ه‌که‌یه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ بو‌به‌ره‌نگاری. ئا له‌م حاله‌دا ئه‌میر
 به‌هرووز به‌دوو‌ه‌زار سواری دونبولیه‌وه‌ گه‌ییه‌ فریای «شاه طه‌ماسب»،
 به‌م کاره‌ بای کرد به‌قۆلی سپاکه‌یاو وره‌یانی به‌هه‌تزرکرد، پاش ئه‌م شه‌رانه
 که بیست سالیکیان خایاند، ئه‌میر به‌هرووز وازی له‌کاروباری سه‌رداریتی
 هه‌ینا بو‌کوره‌زاکه‌ی و که‌وته رابه‌ریی نایینی دونبولیه‌کان و تا سالی
 «۹۸۵» ژیاوه‌ له‌ ته‌مه‌نی «۹۵» سالی‌دا کۆچی دوایی کرد (۴۰).

حاجی به‌گ کوری شیخ به‌هلوول به‌گ دونبولی:

ئه‌م میره‌ له‌سه‌ردهمی پادشایه‌تی (طه‌ماسبی صفه‌وی) دا
 فه‌رمانه‌وای (خۆی) و (سه‌گه‌ن ئاو) بووه‌و به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی که بو‌ده‌زگا
 زۆر دلسوز بووه، نازناوی (سولطان) ی دراوه‌تی ئه‌م نازناوی سولطانه‌ بو
 سووک دانانی ناوی سولطانی عوسمانی بوو، عوسمانیه‌کانیش به‌رامبه‌ر
 به‌وه نازناوی (پاشا) یان به‌خه‌لک ده‌دا بو‌سووک دانانی ناوی شاه‌جا،
 هه‌ر که (ئه‌سکه‌نده‌ر پاشا) ی میری میرانی وان به‌هانه‌ به‌هانه‌ی (حه‌سه‌ن
 به‌گی مه‌حمودی و خان محه‌مه‌د) به‌هه‌زه‌کانی کوردستانه‌وه‌ هه‌تی کوتایه
 سه‌ر (حاجی به‌گ دونبولی، که پایته‌خته‌که‌ی شاری (خۆی) بوو، حاجی
 له‌به‌روه‌ی که هه‌تزو ده‌ست و په‌وه‌نده‌کانی چووبوونه شه‌ره‌وه‌وه‌ لپی
 دووربوون، ناچار ده‌رگای قه‌لاکانی کلیل و کلۆم و خۆی قاییم کرد، به‌لام
 خانمه‌که‌ی که خوشکی حه‌سن به‌گ و محه‌مه‌دی مه‌حمودی بوو نه‌هین برانه

له گه‌ل براکانیا قسه‌ی کردبووه یه‌ک و به دزیبه‌وه شه‌و له ناوی دهرکی
 قه‌لاکانی بو دوزمن خستبووه سه‌ر پشت و، به‌م جوژه (ئه‌سکه‌نده‌ر پاشا)
 شاری (خۆی) داگیرکردبو، حاجی به‌گ پاش شه‌رو هه‌راو نه‌به‌ردیکی زۆر
 کوژرابوو، ته‌نیا کوپتیکی ساوای لی به‌جی مابوو، به‌ناوی خۆبه‌وه ناو‌را
 (حاجی به‌گ). (٤١)

عیلی مه‌حمودی کوردیش هه‌ر یه‌زیدی بوون، به‌لام دونبولی سه‌ر به
 سه‌فه‌وی و مه‌حمودی سه‌ر به‌ عوسمانی بوون و، زۆر جار له‌سه‌ر قۆرخ و
 پاوان و له‌وه‌رگا و داگیرکردنی سنووری یه‌کتیری لییان بووه به‌ شه‌رو
 دوزمنایه‌تی و دوو ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانی بو‌گه‌یشتن به‌ سوودی
 رامیاری و ئابووری خۆیان، ئه‌وانیان کردووه به‌ ده‌سکه‌لا و دوو چاری
 گه‌وره‌ترین کاره‌سات و زیانیان کردوون. (٤٢)

ئه‌حمه‌د به‌گ کوری به‌هلوول به‌گ

ئه‌م سه‌رده‌ره به‌ فه‌رمانی «شاه طه‌هماسپی سه‌فه‌وی» بووه به
 فه‌رمانه‌وه‌ی ناوچه‌کانی (سه‌گمه‌ن ئه‌وای خۆی). پاش کوژرانی حاجی
 به‌هلوول به‌گ که شالاوی سوپای عوسمانی بو سه‌ر (خۆی) په‌ره‌ی
 سه‌ندوووه، سه‌رانی هیزو تیره‌کان عیلی دونبولی که وتوونه ترس و له‌رزو
 دل‌ه‌راوکی و جارێ خۆیان داووته پال سه‌فه‌وی و جارێ پال عوسمانی ئه‌م
 بی باریه‌یان (شاه طه‌هماسپی سه‌فه‌وی) خستۆته سه‌ر رک و کین و له
 کاتی‌کا که (سولطان سوله‌یمان) له هه‌لکوتانه سه‌ر (نه‌خچه‌وان)
 گه‌راوته‌وه بو پایته‌خته‌که‌ی و، شاه طه‌هماسب زانیویه که هیزه‌کانی سه‌ر
 سنووری عوسمانی که‌من، له‌م هه‌له سوودی وه‌رگرتوووه بو وه‌رگرتنه‌وه‌ی
 هه‌ریمه له ده‌سچوووه‌کان خۆی ئاماده‌کردوووه ئینجا هه‌رسێ کوره‌که‌ی
 (به‌هلوول به‌گ) و اتا: (ئه‌حمه‌د به‌گ، ئیسماعیل به‌گ، جه‌عفر به‌گ) ی
 له‌گه‌ل سپای قزلباشی راسپاردوووه: که له فلانه رۆژا سه‌رتاپای عیلی
 دونبولی قه‌لاچۆیکه‌ن، سه‌رانی قزلباش بو به‌جیه‌یتانی ده‌ستووری شاه

نزیکه‌ی (۴۰۰) کهس له دلیران و نازایانی دونبولی و هه‌رسی ئەمیری نوبراو ده‌کوژن و، شاھ طه‌ماسپ خویشی له هه‌مان کاتا به شمشیر ئەو دونبولییانه‌ی له باره‌گادا ئەفسه‌رو حه‌یته‌و پاسه‌وانی تایبه‌تی خو‌ی ده‌بن، قه‌لار ده‌کات و سه‌ریان ئەپه‌رینی که ژماره‌یان (۲۳) کهس ده‌بیت. (۴۳)

مه‌نصور به‌گ کوری محمەد به‌گ

له‌م کاره‌ساته‌دا ته‌نیا (مه‌نصور به‌گ) سه‌ری خو‌ی رزگار کردووه‌و، هه‌لاتووه‌ به‌ره‌و کوردستانی ژێر ده‌ستی عوسمانی و به‌فه‌رمانی سولطان سوله‌یمانی عوسمانی ناوچه‌کانی (قوتورده‌ره) و (بارگیری) دراوه‌تی و، پاکوره‌ی رزگار بووی دونبولی له ده‌وری ئالاکه‌ی کۆبوونه‌وه‌و به‌ درێژایی ژیان خه‌ریکی به‌رپه‌رینی عیله‌که‌ی بووه، پاش مه‌رگی دوو کوری لێ به‌جێ ماوه: وه‌لی به‌گ و (قلیج به‌گ) (۴۴)

قلیج به‌گی کوری مه‌نصور به‌گ

پاش مردنی باوکی که سپای عوسمانی (نه‌خچه‌وان)ی داگیرکرد، ناوچه‌ی (ئاوجق = ئوجوق)ی خرایه‌ ژێر ده‌ست، زۆر نازایانه‌و سه‌ره‌ستانه‌ فه‌رمانه‌وایی ئەو ناوچه‌ی گرته‌ ده‌ست، که ئەمیر شه‌ره‌فخانی بیتلیسی سالی (۱۰۰۵ک) شه‌ره‌فنامه‌ی نووسی، ئەو هه‌شتا له ژيانا بوو، ئەمیری ولاته‌که بوو. (۴۵)

ئه‌ییوب خان:

گوايه: کوره‌زای ئەمیر به‌هروزی کوری ئەمیر روسته‌مه، پایه‌ی (به‌گه‌له‌ر به‌گی = میری میرانی) هه‌بووه‌و، پایه‌ی سه‌ردار سپایی هه‌رده‌بالا (ریاسه‌ت ئه‌رکان عامه)یشی پێ سپێردراوه‌و سالی ۹۹۴ک مردووه، (۴۶)

به‌لام خاوه‌نی (ته‌ریخی خو‌ی که به‌م هه‌واله‌ قایل نییه‌ ئەلێ: (ئه‌ییوب

خان به کوری که نعان خه لیفه‌ی کوری سه‌لمان خه لیفه‌ی دونبولی دراوده‌ته
قه‌لهم^(۴۶) به‌لام سه‌رچاوه‌ی هه‌ردوو نووسه‌ره‌که جیبی باوه‌ر نه‌بوون.

حاجی به‌گی کوری حاجی به‌گ

له پیتشا دیاردیمان بو‌ئه‌وه‌کرد که‌ئه و ده‌مه‌ی حاجی به‌گ کوژرا
مندالتیکی شیره‌خوره‌ی له پاش به‌جی مابوو، ناو‌را حاجی به‌گ، شاه
طه‌هماسپی سه‌فه‌وی فه‌رمانی دا به‌خه‌رجی ده‌ولت له‌له‌پیتکیان بو‌گرت،
تا هه‌لچوو و پیتگه‌یی، خسته‌ییه رسته‌ی ته‌فسه‌رانی پاسه‌وانی مه‌زنی
باره‌گاوه (قۆرو جوو).

پاش ماوه‌یی فه‌رمانه‌وایی ناوچه‌ی (ناباقا)ی دایی و تیره‌و هۆزه‌کانی
دونبولی له‌ده‌وری کو‌بوونه‌وه. له‌سالانی (۹۸۴-۹۹۸ک) دا که‌شه‌ر له
نیوانی عوسمانی و سه‌فه‌ویدا هه‌لگیرسایه‌وه و ماوه‌ی بیست‌سالیکی
خایاندو، طه‌هماسپ و، ئیسماعیلی دووهم و، محمه‌د خواجه‌نده‌یه‌ک
له‌دوای یه‌ک مردن و عه‌بباسی سه‌فه‌وی هاته‌سه‌رته‌خت- (ئه‌میرخانی
موص‌لووی تورکمان) دانرابوو به‌سه‌ررداری نازه‌ربایجان و له‌گه‌ل
عوسمانییه‌کانا له‌شه‌ر دابوو.

ئه‌م حاجی به‌گه‌ی له‌گه‌ل هیزی دونبولی بره‌بو‌شه‌ر که‌له‌شکره‌که‌یان
شکاو ته‌نگاتا و کرا (حاجی به‌گ) له‌رووباری (کوری)دا خنکا.^(۴۸)

سولطان عه‌لی کوری جه‌مشید به‌گ

له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا که (شاه طه‌هماسپ) فه‌رمانی دابوو به‌قهرکردنی
دونبولییه‌کان، ئه‌م عه‌لی به‌گه‌ی یه‌کتی بوو له‌ئه‌فسه‌رانی باره‌گای شاهی و،
له‌خۆش به‌ختی له‌وه‌له‌دا چوو بووه (ئه‌صفه‌هان) بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی باج و
خه‌راج و پیتاک و، نزیکه‌ی دووسه‌د تومانی^(۴۹) کو‌کرده‌وه، که‌له‌وی
هه‌والی دونبولی قرانی پیتگه‌یی، هه‌لات و خۆی گه‌یاند (وان) و له‌وی له
ناو تیره‌و خیله‌کانی دونبولیدا خۆی شارده‌وه، پاش ماوه‌یی که‌شاه

طه‌ماسپ رق و قینی دامرکایه‌وهو جاری‌دا که له دونبولیه‌کانی بوردووه (سولتان‌عه‌لی) به‌ه‌لی زانی گه‌رایه‌وه دهر‌بارهی سه‌فه‌وی و، سه‌ت تومان له‌و پاره‌یه‌ی که بر‌دبوی له‌گه‌ل خۆی هینایه‌وهو بر‌دی شاه طه‌ماسپ، نه‌مجاره به‌روو‌خۆشیه‌وه وهری گرت‌هی لای خۆی.

پاش ماوه‌بیچ که سولطان محمه‌د خوابه‌نده هاته سه‌رته‌خت، فه‌رمان‌ره‌و‌اییتی دونبولی پی ره‌وادیه‌وهو، ناوچه‌ی (سلیمان سه‌را) نیوه‌ی ناوچه‌ی (تابه‌ق‌ای) خسته سه‌ر نه‌و ناوچه‌یانه‌ی که له‌ژیر ده‌ستیا بوو، جا سولطان‌عه‌لی چوار سالی ته‌واو نه‌و هه‌ریمانه‌ی به‌رته‌به‌رد، به‌لام شه‌ری نیوان ده‌وله‌تانی عوسمانی و سه‌فه‌وی، هه‌موو جار ولاته‌که‌ی ژیرده‌ستی ویران ده‌کرد، سه‌ر نه‌نجام ته‌نیا ناوچه‌ی (ده‌ره‌ی ئالاکیس) و (شه‌رووری) سه‌ر به‌ نه‌خچه‌و‌انیان به‌ ده‌سته‌وه‌ما، که کوچی دواپی کرد نه‌م سی کوره‌ی له پاش به‌جی ماوو: (نه‌ظه‌ر به‌گ، قلیج به‌ک، حه‌سه‌ن به‌گ) (۵۰).

نه‌ظه‌ر به‌گی کوری سولطان‌عه‌لی به‌گ

پاش مه‌رگی باوکی له‌لایه‌ن «سولطان محمه‌د خوابه‌نده‌وه» فه‌رمان‌ره‌و‌ایی دونبولی پی سه‌ن‌درا، پاش ماوه‌بیچ که عوسمانیه‌کان هه‌ریمی «ئیره‌وان» = به‌ریشان‌یان له‌ سه‌فه‌و‌یه‌کان داگیرکردو، (سه‌نان پاشای جه‌غاله‌زاده) به‌ پایه‌ی وه‌زیری بوو به‌ سه‌رداری نه‌و هه‌ریمه. نه‌م نه‌ظه‌ر به‌گه له‌گه‌ل هه‌ندی له سه‌رانی تیره‌کانی (رووم‌لوو و نه‌لباوت)‌ی قزلباش و (چه‌مه‌شکه زگ و سه‌عدلوو)‌ی دونبولیدا، که له‌و هه‌لانه‌دا له (چقور سه‌عد) دانه‌نیشن، که ئیمروکه ده‌که‌و‌یتته به‌شی نازه‌ریایجانی سوڤیتی، خۆیان دایه پال ده‌وله‌تی عوسمانی و، به‌هۆی «سه‌نان پاشاوه» چوونه دیده‌نیی «فه‌ره‌اد پاشا»‌ی سالاری عوسمانی له نه‌رزه‌روم جا فه‌ره‌اد پاشا ده‌ستووری دا که هه‌روه‌ک له‌وه‌به‌ر، سه‌رداریتی (سه‌گمه‌ن ئاواو سلیمان سه‌راو چالدران) به‌ده‌س باوو‌یا‌پیریانه‌وه بووه، بدریته‌وه به‌ وان، واتا: به‌ نه‌ظه‌رو قلیجی برای، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا

«سه گمهن ئاوا» و ناوچهی «بارگیری» به پیتی فه‌رمانی شاه طه‌ماسپ و، پاشان به ده‌ستووری (محه‌مه‌د خوابه‌نده) درابوو به مه‌نصوور به‌گی مه‌حمودی. جا که ئەم دوه‌ستووره تازه‌یهی (فه‌ره‌اد پاشا) درا، مه‌نصوور به‌گی مه‌حمودی سه‌ری بۆ شوپ نه‌کردو، هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و سه‌فه‌ویش هه‌ر له به‌زمی وا ده‌گه‌ران که ئاگری شه‌ر له نیوانی کورده‌کان خو‌باندا خو‌ش بکه‌ن و هه‌ژارو بی نه‌وای کورد خو‌بان قه‌لار بکه‌ن، و مه‌یدان بۆ ئەوان ته‌خت بی تا سنووو قه‌له‌مه‌روی خو‌بان به‌ریلاوتر بکه‌ن، جا عیله‌کانی مه‌حمودی و دونبولی که‌وتنه شه‌ره‌وه، له‌م لا نه‌ظه‌ر به‌گ و چه‌سه‌ن به‌گی برای و هه‌شتا پیاوی دلپرو ئازای دونبولی کوژران و، له‌ولاش سه‌دان که‌س له مه‌حمودی بوونه قه‌ره‌برووت و قوربانیی هه‌واو هه‌وه‌سی دوژمن. (٥١)

قلیج به‌گی کوری سولطان عه‌لی به‌گ

پاش کوژرانی هه‌ردوو براکه‌ی، واتا (نه‌ظه‌ر به‌گ و چه‌سه‌ن به‌گ) له‌گه‌ل ده‌سته‌یی له سه‌ردارانی عیلتی دونبولی رووی کرده (ئه‌ضروم) بۆ لای (فه‌ره‌اد پاشا) و له‌وئ سکا‌لا و ده‌رده‌دلی خو‌ی کردو، کاره‌ساتی بۆ (فه‌ره‌اد پاشا) روون کرده‌وه، فه‌ره‌اد ده‌ستووری دا: که (مه‌نصوور به‌گ و سه‌ردارانی عیلتی مه‌حمودی) که له‌و شه‌رانه‌دا بوون به‌یترینه روو بۆ لی‌کۆلینه‌وه له‌و کاره‌ساته ناله‌بارانه.

جا ئەنجومه‌نی لی‌کۆلینه‌وه دوروستکرا له چه‌ند ئەندامی، یه‌کی له‌و ئەندامانه (ئه‌میر شه‌ره‌فخانی نووسه‌ری شه‌ره‌فنامه) بوو که چونه‌ بنج و بناوانی هۆی شه‌روشو‌ره‌کان، ده‌رکه‌وت: هۆیه‌که فه‌رمانی پی‌چه‌وانه‌و دژی یه‌کتر بووه که (فه‌ره‌اد پاشا) داویتی و هه‌ر جاره دوستووری داوه هه‌ریمه‌کان بخه‌ریته ژیر فه‌رمانی یه‌کی له‌وانه‌وه، که له‌وه‌ش ته‌نیا مه‌به‌ست ئەوه‌بووه کورده‌کان بچن به‌گه‌رێه‌کا و کوشتار له یه‌کتر بکه‌ن و، هه‌ردوو ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانی بۆ خو‌بان به‌سه‌ینه‌وه.

ئینجا فەرھاد پاشا خۆی ناچاری ئەو دەبوو کە ھەراکە بپێتێتەو ھەو
ناشتیان بکاتەو ھەو رێکیان بخات: بەو جورە کە (مەنصور بەگی
مەحمود) ی ھەریمی (سەگمان ئاوا) بداتەو بە (ئەمیر حاجی بەگی)
نەو ھەو حاجی بەگی گەورەو ھەریمی (چالدران) یش بخریتە ژێر دەستی
قلیج بەگ.

جا ھەردوو عیالی دونبولی و (مەحمود) ی ناچار بوون سەر بو ئاشتی
و رێک کەوتنە شوێر^(۵۲) بکەن، بەلام (شاھ عەبباس) کە ھاتە سەر تەخت
و دەسلاتی پەری سەندو جارێکی دی ھەریمی (تەوریز) ی لە ژێر دەستی
عوسمانییەکان دەر کردەو.

(قلیج بەگ) خۆی لە دەسلاتی عوسمانی رزگار کردو، خۆی سەر بە
صەفەوی دایەو قەلەم، «ئەسکەندەر بەگی تورکمان نووسەری تایبەتی شاھ
عەبباس نووسیویە: (پاش داگیرکردنەو ھەو قەلای (ئیرەوان) لە سالی
۱۰۱۲ک دا فەرمان درا کە پاداشت و نیشان بدری بەو سەردارە
کوردانە، کە خۆیان بە خوشەویستی شاھ (شاھسون) دابوو قەلەم و،
چوو بوونە خاکپا ماچ کردنی وەک (غازی بەگ و، قوچی بەگ، لە کورانی
شاھ قولی بلبان، سەرداری حەکاری و قلیج بەگ و جەمشید سولتانی
دونبولی و مەنصور بەگی مەحمودی و کورانی و ھەو دی. جا ھەریە کە
لەوان ناوچەیی، ھەریمیکی خرایە ژێر دەستەو^(۵۳) ..

جەمشید سولتان

ئەم سەردارە بە چەند تیرەییکی دونبولییەو پشستی کردبوو دەسلاتی
عوسمانی و خۆی ھاویشتبوو ھەو پال دەو لێتی (صەفەوی) و لەو شەرانەدا
کە شاھ عەبباس لە (بەلخ و خوراسان) دا کردبوو، ئەم جەمشیدە
ھاو بەشی کردبوو و دلیری و ئازایی خۆی نیشان دابوو. جا سالی
(۱۰۱۱ک) شاھ عەبباس فەرمانی دابوو کە لە پاداشت خزمەتا بکری بە
فەرمانرەوای (مەرھندی لای تەوریزو، پاش داگیرکرانەو ھەو قەلای

تیره و انیش دیسان هندی ناوچه‌ی دی به پاداشت بهرکه وتبوو .
 سالی ۱۰۱۴ک که لهشکره‌کانی عوسمانی و هیزی سهردارانی کورد
 شالاولیان کردهوه سهر (خوی و مهرند) ثم ئهمیر جه‌مشیده بهرگری
 ته‌واوی له ولاته‌که‌ی ژیر دهستی خوی کردو لای خویه‌وه لهشکره‌کانی
 عوسمانی شکاندو تا ماوه‌ی سی فهرسه‌نگ راوی نانه ناو سنووری خاکی
 عوسمانییه‌وه، به‌لام سپای سهر به عوسمانییه‌کان له دوزمنایه‌تی
 عیلالیه‌تی، له ههموو لاهه‌گه‌مارویان داو له شه‌رکه‌دا زور کهس له
 دلیرانی دونبولی و هی دی کوژران و جه‌مشید خوی ده‌بازکردو ثم کاره‌ی
 بوو به هوی ئه‌وه‌ی له‌باتی پاداشت و ئافهرینی نازایه‌تی و دلیری، تووشی
 سهرزنشت و تانوت هات (۵۴).

سه‌مان سولطانی دونبولی

به‌پیی (دیروکی خوی) له بنه‌ره‌تا ناوی (ئه‌میر به‌هرووزی دووهم)
 بووه (۵۵)، که ده‌بی کوری (شاه بنده‌رخان) بی که له په‌راویزه‌کانی
 شه‌ره‌فنامه‌دا ناوی هاتوووه، (۵۶) نازناوی (سوباشی = مودیرشورطه) بووه،
 گه‌ییوه‌ته ده‌رباری شاه عه‌بباس و نوکه‌ریتی ته‌واوی خوی نیشان داوه‌و،
 شاه عه‌بباس ناوی ناوه (سه‌مان)، به‌ناوی (سه‌مان خه‌لیفه‌ی) باپیرییه‌وه‌و
 سالی (۱۰۱۷ک) پایه‌ی (سولطانی دراوه‌تی و کراوه به به‌رپویه‌بری
 (چورس و سه‌ماس). (ئه‌وه‌ی سه‌یر بی ئه‌ویه که خوالی‌خوش‌بوو ئه‌مین
 زه‌کی به‌گ ناوی ئهم کابرایه‌ی هیناوه‌و وه‌های داوه‌ته قه‌له‌م که له
 شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگرتوووه کاتی مردنی به سالی (۱۰۱۴ک) تو‌مار
 کردوووه (۵۷).

که‌چی له‌سه‌رده‌می ئه‌ما شه‌ره‌فخان ده‌می بوو مردبوو. من له
 په‌راویزه‌کانا له ئه‌وم وه‌رگرتوووه. جا له‌م سه‌رده‌مه‌دا که ئه‌و میر بووه،
 (محه‌مه‌د پاشای کوری زال پاشا) که یه‌کی بووه له سهردارانی عوسمانی
 و له‌گه‌لیا هاوسنوور بووه فه‌رمانه‌روای (ئه‌رجیش) و (عادل جه‌واز) بووه،

جارجاره په لاماری هه ریمه که ی ژیر دهستی داوه و (سهلمان سولطان) هه والی گه یان دووه ته (پیربوداق خانی) فه رمانپه وای (ته ورپیز) و داوای یارمه تی و کومه کی لی کړدوه، جا بو به برپینه وهی (محمد پاشا) هیزیکي به فریاوه هاتوه... سالی ۱۰۳۵ک، که له نیوانی سپای عوسمانی و سپای ئیراندا هه را رووی داوه ته وه و هه ر (پیربوداق) فه رمانپه وای ته ورپیز بووه و، سه ردارای سپای عوسمانیش له و ده ورو به رده دا (ته که للو پاشا) ی به گله ربه گی (وان) بووه و هه ندی سه ردارای کوردی ئه و ناوه شی له گه ل بووه، ئه م سهلمان سولطان هه شه رانه دا هاوبه شی کړدوه و، تا ده وری (زان) پیشکه و توه و له سه ر ئه م نازاییه به ر دلنه وازی (شاه عه بیاس) که و توه و، نازناوی خانی دراوه تی، هه روا کاتی که کوردانی سوړان (واتا نیوانی هه ردووزتی گه وروه و بچووک (موحافه ظه) ی هه ولیری ئه مرپو و برادوست (مه به ست عیله کانی سه ر به میری له پ زپینی قه لای دمدمه) شالوویان کړدبووه سه ر ئورمییه (ره ضاییه). ئه م سهلمان سولطان به رانگاریان بوو بووه و له شهرو نه به رده سه رکه و تبوو^(۵۸).. گوایه له سه رده می (شاه صه فی) شدا (که پاش مردنی (شاه عه بیاس) هاتبووه سه رته خت (سالی ۱۰۳۸ک) له و حه لده دا که سولطان مرادی عوسمانی شالووی کړدو ته نازه ربایجان هه روا له و سه رده مه شدا که والی به غدا (ئه حمده پاشا) له گه ل ئیراندا له شه رابووه، ئه م سولطان سهلمانه له چیاکانی (حه کاریدا به رانگاری (فه رهاد) پاشای سه ردارای عوسمانی بووه و نازایی نواندوه و. ئه م ئه میره تا دووا هه ناسه ی ژبانی هه ر فه رمانپه وای (چورس و سه لماس) بووه و پاش مردنی هه ر له و قه لایه دا که خوئی له (چورس) دروستی کړدبوو نیژراوه^(۵۹).

عه لی خان

کورپی به هروزخان (سهلمان سولطان خان) هه و به نازناوی (صه فی قولی) ناسراوه؛ (چونکه خزمه تکاری دل سوژانه و نوکه ری تی باربه رانه ی بو

(شاه صفی) کردووه، کاتی که (سولطان مورادی عوسمانی) هلی کوتاوه ته سهر نازهربایجان، (فهراهاد پاشای) سهرداربشی هلی کوتابووه سهر کوردستان ئەم (عهلی خان) زۆر دلیری نواندووه پاشان که والی به غدا (ئهحمهد پاشا) شالاوی، کردووه ئەم به ناشتی شه ره که ی له گه لی برپوه ته ووه تا مردن ههر فه رمانه وای نازهربایجان و ئه رمه نستان بووه و (٦٠) چهند کوری لی به جی مابوو و له هه مووبان به ناوبانگتر (مرتضی و غیاث) بوو.

مورتهضا قولیخان

کوری (صفی قولی خان (عهلی خان) ه، له ده ورانی (شاه عه بیاسی دووه م) دا یه کییک له هه ره نزیکه کانی شاه بووه. زۆر هه ولی بو داوه پشتیوانی لی کردووه، تا هیناویه سه رتهخت، له بهر ئەمه (شاه عه بیاس) پایه ی (خان) ی دابوو یی، ئەم پیاوه له شاری (ئه صفه هان) دا زۆر ساختمانی گه و ره گه و ره ی بنیاد نابوو، هه روا له شاری (قوم) یشدا هه یوانی خوا بگا که ی (حه ضه رتی مه عصومه) ی تازه کردۆ ته ووه وه لاکه ی (چورس) ی سه ره له نو ی دروست کردۆ ته ووه، به سه رکاری ئەو، دوو مزگه وتی به شکۆو ئه و ره نگ له شاری (ئه صفه هان) دا دروستکرا. له م حه له دا (غیاث به گ) ی برای میری «کاشان» بوو، له گه لیا نیوانیان تیکچوو (مورتهضا) له (ئه صفه هان) وه رووی کرده (قوم) بو سه ری شۆر کردنی، به لام (غیاث) هیچ خو ی تیک نه داو پیشوازی کرد، ئه ویش لیی بورد، به لام «غیاث به گ» نه یبیرانه به دزیبه وه، ژار خواردی کردو له و ی مرد.

شاهبازخانی کوری که له گه لی بوو ئەو تاوانه ی مامی داپۆشی، بو وه ی دوژمن پییان شاد نه بی و، ته رمه که ی باوکی برده قوم و له و ی ناشتی. «مورتهضاخان» یازده کچ و سی کوری هه بوون (شاهباز، شاهنه واز، ئه بیوب) (٦١).

سپیرا، جا ههروه کو میری جیهانی عیّلی دونبولی بوو، ههروا میری
 ئایینی و رابه‌ریان بوو، به‌ره و چاکه و کاروباری باشه ری به‌دییی ده‌کردن.
 که (عه‌بدوئلا پاشا کوپریلی زاده) بوو به والیی وان و شالّوی کرده
 سه‌ره‌ریمی (خۆی) شاه‌بازخان له قه‌لای خویدا قایم بوو و خۆی له
 بوسه‌داو (۱۲) مانگی ته‌واو له گه‌مارۆدا مایه‌وه، پاش ئه‌م ماوه‌یه سپای
 بسمانی قه‌لاکه‌ی شاری (خۆی) داگیرکردو (شهبازخان) و (۳۸) که‌س
 سه‌رداران و ناوداران و خزماتی که به‌رگریان کردبوو، له سالی
 (۱۱۴ک) دا به‌شمشیرو تیغ له‌ت و په‌ت کران^(۶۳).

مورته ضاقوئی خانی (دووهم) و نه‌جه‌ف قوئی خانی برای
 به‌داخه‌وه نووسه‌ران، ئه‌وه‌یان دیاری نه‌کردووه، ئه‌م دووسه‌رداره کوری
 ام یه‌ک له سه‌ردارانی دونبولیین، به‌لام ئه‌م دوو سه‌رداره له‌سه‌رده‌می
 شای (نادر شای ئه‌فشار) دا له فرمانده‌یانی به‌ناووبانگی سپای ئیران
 ن.

نادر شاه کاری کو‌کردنه‌وی باج و پیتاکی (خۆی) و عیّلی دونبولی
 دوو برایه سپاردبوو. سه‌ره‌ئنجام به‌وه تاوانباری کردن، گوايه: (سه‌د
 زار تومان) یان لی داوه‌و، بریاری دابوو که ده‌بی بیبژئین، ئه‌وان بو
 هی ئه‌و سامانه له عیّل و خیّلی تیره‌ی دونبولی کو‌یکه‌نه‌وه، ماوه‌یان
 (نادر شاه) ویست که ده‌رفه‌تیان بدات بچنه‌ناو عیّله‌که. هه‌ر که
 باز بوون پشتیان کرده فه‌رمانی شاه و گوئیان لی خه‌واندو،
 به‌یکیان بو سه‌ردار سپای عوسمانی نووسی که فرمانده‌ی هه‌رئمه‌کانی
 ارص و ئه‌رزه‌نه‌ت الروم) بوو، داوای په‌نایان له ده‌وله‌تی عوسمانی
 د.

ئه‌م باسه له‌و سه‌رده‌مه‌دا رووی دابوو که (نادر شاه) به‌سه‌ره‌ریمی
 رده‌ستان دا هه‌لی کوتابووه سه‌ر قه‌لای شاری (موصل) و گه‌مارۆی دابوو،
 رکه ئه‌م هه‌واله‌ی بیست، له داخا له‌رزی لی هات، وازی له گه‌مارۆی
 موصل) هیناو گه‌راپه‌وه به‌ره‌و ئیران و، فه‌رمانی دا به «محمه‌د

غیاث بهگ

کوری صفی قولی خان (عہلی خان) سے، یہ کہی ہوو له نوکھرائی زور
له بهری (شاه عہببسی صفہوی دووہم). پاش ٹوہی (مورته ضاخانی) ی
برای ژار خوارد کرد سہرداریتی عیّلی دونبولی گرتہ ٹہستو. سالی
۱۰۵۸ک کہ شاه عہبببسی شالاوی کردہ ٹہفغان بو داگیر کردنی
(قہندہ ہار) ٹہم غیاث بهگہی له گہل بوو، کہ شاه عہبببسی دووہم لهم
شہرہدا تیشکا، ژمارہییتی زور له دلیران و نازایانی عیّلی دونبولی و
سہرائی ناوداریان بوون به پیناوی نوکھرتیسی بیگانہ، ٹہوجا (غیاث
بهگ) له شہرم و رووزہردییاو ہہرزاتی ٹہوہی نہبوو چاوی به شاه
عہبببسی بکہو پتہوہ، به لکو له ناو عیّله کہی و ہہریمی نازہربایجانیشدا
له بہرٹہم ہویانہ له کاشان جینشین بوو شاه عہبببسی فرمانی دا چہند
گونڈو شارو لکھیان خستہ ژیر رکیّفی بو ٹہوہی خوئی و دہست و پیوہندان
له وانہی کہ له دہمی شمشیر رزگاریان بوو بوو، تیا نیشستہ جی بن و
به کارو فرمانہوہ خہریک بن.

جا بنہ مالہی (غیاث بهگ) و دہست و پیوہندان له کاشان و
دہوروبہری به ناوی تیرہی (ضہرابی - واتا = بکوژ، لیڈہر) کہ مہ بہست
پیچہ وانہ کہییتی ناسران.. لهم دونبولیانیہی کاشان، ہہستیارو بوژو
شاعیرو ہونہرمہندی زور ہہلکہ وتوون کہ له شوینی خو یا لییان،
دہدوین (۶۲).

ٹہمیر شاہبازخان

کوری مورته ضا قولی خانہ، سالی ۱۱۲۲ک (۱۷۱۰) پاش مردنی
باوکی بووہ به میری دونبولی، له سہردہمی شاه عہبببسی دووہمدا یہ کہی
بوو له یاوہران، به لام له سہردہمی شاه سلیمان و شاه حسیندا وازی له
یاوہری ہینا و گہرایہوہ ناو عیّله کہی و فرمانہوہی (خوئی) ی پی

ره‌ساخان قرخلوبی ئەفشاری «بەپەلە بگاتە هەریمی دونبولییه‌کان و ،
سەرکوتیان بکات و ریشه‌یان دەریتنی.

سەرئەنجام لە نیوان عوسمانی و ئەفشارییدا سپای عوسمانی شکاو ،
(مورتنەضا قولی خان) لە شەرا کوژرا.

ئینجا (نادر شاھ) نامەی لیپوردنی بەناو تیرەیی دونبولیا بلاوکرده‌وه‌و
قورئانیکی دەستنووسی «میرزا ئەحمەدی تەوریزی» ی بەناوی (متمانە‌وه)
بو «نەجەف قولی خان» نارد. ئینجا ئەم سەردارە بە خۆی و تیرەیی
(دونبولی) یە‌وه‌ گەرایە‌وه‌ پال ئیران و لە (خۆی) ی نیشتمانی خۆیان
دامەزرانە‌وه‌وه‌ لە گەڵ سەرانی دیکەیی (دونبولی) دا پایەیی بلندیان درایی کە
(نادرشاھ) کوژراو «ئیبراھیم پاشا» ی برازای لە جیی دانیشت. . پاش
ئەویش لە سەردەمی بنەمالەیی (زەند) دا زۆر لە روو بوون.

«کەریم خانی زەند» لە مانگی ذی الحجە سالی ۱۱۷۷ک
(۱۷۶۴ز) دا فەرمانی دا ئەم هەریمانەیی بخریتە ژێر دەسەلات: «ئەتراب
- ئالان - بەراغوش - ئەرەونەق - میهران رود - سەرد صەحرا -
دیەخوارەگان - ئوجان - هەشت رود. مەرەند. گەرم رود - سەراب -
گەرگەرۆ هەندئ جیی دی.

جا لەم سەردەمانە‌دا کە «ئەمیر التومەرا» ی «تەوریز» بوو، شاری
«تەوریز» دووچاری بوومە‌له‌رزه‌ بوو، شارە‌کە‌یی ویران بوو. . کورپیکی
«نەجەف قولیخان» لە ژێر دارو پەردووی ویرانە‌کانا مرد، بەلام خۆی زگار
بوو. . پاشان ئەو شاری «تەوریز» ی دووبارە ئاوە‌دان کردە‌وه‌وه‌ شوورە‌ییکی
بە‌رینی بە‌دەوری شاردا کیشا، دوازده‌ دەرگانه‌یی هەبوو، هەروا سەراییکی
زلی بو کاروباری دە‌ولە‌تی دوروستکرد، کە ئیمرو پیتی دە‌وترئ دە‌فته‌ر
خانە‌یی شاهی. ئەم نەجەف قولی خانە‌ ئە‌دی‌ب و زاناو شایه‌رو هەستیاری بوو،
سالی ۱۱۹۶ک (۱۷۸۲ز) مرد (۶۴).

شە‌هبازخان کوری مورتنە‌ضا قولی خانی دووه‌م

یه‌کی بوو، له‌وانه‌ی که له ده‌ورانی «ئمبراهیم شاه» ی ئه‌فشاری برزای (نادر شاه ئه‌فشار) دا زۆر له روو بوو، له‌گه‌لیا چوو به‌ره‌و خو‌راسان و له نه‌به‌ردی (ئمبراهیم شاه) به‌رامبه‌ر (عادل شاه) ی برای دا ها‌وبه‌ش بوو.

پاش ئه‌وه‌ی «ئمبراهیم شاه» کوژرا، په‌نای برده به‌ر «نازاد خانی ئه‌فغان» و له‌گه‌ل ئه‌وا شالاوی کرده نازه‌ربایجان و بوو به‌یه‌کی له فه‌رمانده‌گه‌وره‌کانی له‌شکری ئه‌فغان دژی سپای که‌ریم خانی زه‌ند..

هه‌روا له‌و شه‌رانه‌دا که له نیوان «فه‌تح عه‌لی خانی ئه‌فشار» و «که‌ریم خانی زه‌ند» دا رووی دا ئه‌م (شه‌هبازخانه) بوو به‌لایه‌نگری (فه‌تح عه‌لی خان). ئیمپراتۆری مه‌زنی ئی‌ران لیتی بوورده‌و سه‌رداریتی (خۆی) و (سه‌لماس) ی دایب.. پاش ما‌وه‌یی و دیا‌ره که‌ریم خان لیتی به‌گومان بوو له‌به‌ر ئه‌وه هه‌م «شه‌هبازخان» و هه‌م هه‌موو سه‌ردارانی نازه‌ربایجانی بانگ کرده شیرازو له‌وئ نیشه‌تجه‌تی کردن.

سه‌ره‌رای ئه‌م کارانه‌ی، که‌ریم خانی زه‌ند زۆری خو‌ش ئه‌ویست، له‌به‌ر ئه‌وه «صاحب سولطانی خانمی» کچی خۆیی ماره‌کرد له «ئه‌بوالفه‌تح خان» کو‌ری.. ئه‌م سه‌رداره (دونه‌بولییه سالی ۱۱۸۷ک له شیراز کوچی دوایی کرد (۶۵).

ئهمیر ئه‌حمه‌د خانی دونه‌بۆلی

گو‌یا: پاش ئه‌وه‌ی مورته‌ضا قو‌لی خان و نه‌جه‌ف قو‌لی‌خانی برای خو‌یان دا‌وه‌ته پال ده‌وله‌تی عوسمانی، ئه‌و له جی‌یان به‌میری عی‌لی دونه‌بۆلی دانراوه، هه‌روا له سه‌رده‌می (که‌ریم خانی زه‌ند) یشا که شاه‌بازخان فه‌رمانه‌وای خۆی و سه‌لماس بوو، ئه‌م ئه‌میر ئه‌حمه‌ده هه‌ر میری عی‌لی دونه‌بۆلی بوو، پاشان که «شاه‌باز» له‌سه‌ر ئه‌مری که‌ریم خان چوو شیراز، ئه‌م ئه‌میر ئه‌حمه‌ده مایه‌وه‌و له خۆی و سه‌لماسدا ده‌سه‌لاتیکی زۆر به‌هیزی به‌ده‌س هیناو، بوو به‌فه‌رمانه‌وای سه‌ربه‌خۆی ئه‌و ناوه‌و، سه‌ده‌هزار خیزانی عی‌لی دونه‌بۆلی سه‌ر به‌ئو بوون.

ئەحمەد خان تا بلایی پیاویکی زرنگ، ئازا، خۆش خو، دانا، دادپەرورە بوو. لە خۆشیی نەوازشی و لاواندەوێ ئەو، ھەزاران پیاوی ھونەرمەندو پیشەدارو وردەکار لە شاری (خۆی)دا نیشتهجێ بوون. ھەروا لە سەردەمی دەسەلاتی ئەوا ھەرئیمەکانی (مەرەند)، زەنور، ئەرەونەق، تاکناری رووباری ئەرەس، ھەروا تەووریزو سەلماس و قەرەجەداغ، بووژانەو، گەشانەو، جگە لەوێ لەجیی شارە کۆنەکەیی خۆی شارێکی تازەیی دوروست کردەووە کۆلان و شەقام و دەروازەکانی، پان و پۆرو راستال دامەزراندو، باغ و باغچەبێکی زۆری بەدەوری شاردا لێدا. لەناو شاردا چەند گەرماو، کاروانسەر و خان و مزگەوتی بنیات ناو، ناردی گومزەکانی ھەردوو ئیمامی عەسکەری لە سامەرا، دا، دوروست کردو، ھەروا لە شاری خۆی سەرایێکی دەوڵەتی زۆر گەورەیی دامەزراند.

لەم حەلەدا شاری ئورمیە (رەضائییە) ئیستە، کە ناوچەیی ئوستانە (موحافەظە)، سەرەخۆی بۆ کورکانی (شەھبازخان) - کە خۆیان بە خاوەن حەق ئەزانی لە فەرمانرەواییدا لە «میر ئەحمەد» کەوتنە کەو و فرۆقییل و، لە «میوانی» دا بریاری کوشتنی ئەویاندا. بەلام ئەو کە لە دل پیسی ئەوان ئاگادار بوو لەو حەلەدا خۆی لە ھەییوانی کۆشکە کە خستە خوارەووە خۆی شار دەو. بەلام کورەکان ھەر لەو میوانییەدا کورەکەیی ئەویان کوشت، کە ناوی «کەلب عەلی خان» بوو. ئینجا کەوتنە پەیدۆزی ئەو، سەرئەنجام دۆزیانەووە روژی چوارشەمبەیی رەبیع الثەول ۱۲۰۲ک (۱۷۸۹ز) کوشتیان و لەو مزگەوتەدا نێژرا کە خۆی دوروستی کردبوو (۶۶).

ئەمیر حوسەین قولی خان دۆنبولی

کورپی ئەمیر ئەحمەد بوو، کاتی کە کورەکانی «شەھبازخان» ئەمیر ئەحمەدیان کوشت، ئەم کورەیان بە دیل بردو خستیانە زیندانەو، بەلام کورەکەیی دیکەیی کە ناوی «جەعفەر قولی خان» بوو دەربازبوو، خۆی

گه یاندبووه نیو عیّلی دونبولی و، له ماوهی بیست روژتیکا ژماره ییکی باشی له نازایان و دلیرانی دونبولی کوکردبووه و هو، (خۆی) و کوژیاره کانی دهردهست کردبوو و هه موویانی کوشتبوو^(۶۷). «ئه میر حوسه یین» ی براگه وره ی خۆشی له زیندان رزگار کردبوو و له سه ر ته ختی فه رمانه وه ایستی دونبولییه کانی، دامه زران دبوو.

له م حه له دا «زه کی خانی زهند» له جیی «که ریم خان» دانیشتبوو، ده ولّه تی دونبولی به ره سمی ناسی و فه رمانی بو مورکرد، که ئه م جییانه ی له ژیر ده ستداین: «خۆی، ته ورژوو مه رهند».

سالی ۱۲۰۴ک که بنه ماله ی قاچار به رابه ری «ئاغا محه مه د خانی نیره مووک» به سه ر «بنه ماله ی زهند» دا سه رکه وتن و زال بوون، ئه م «ئه میر حوسه یین» به پهمانی دو ستایه تی له گه ل «ئاغا محه مه د» به ست و دیاری و ده هه نه ی بو نارد. «ئاغا محه مه د» که ئه م دلپاکییه ی هه ست پیکرد، هه ری می «ئه رده بیل» یشی خسته ژیر ده ستی و، که وته نه وازش کردن و لاواندنه وه ی و داوای لیکرد مال و خیزانه که ی له شاری قه زوین دابنی، «حوسه یین قولی خان» کاتی که «ئاغا محه مه د» شالای کرده سه ر «قه ره باغ» و له گه ل «ئیبراهیم خه لیل جه وان شیر» ی ئه میری ئه ویدا که وته شه ره وه، ئه م له هه راکانا تیکه ل بوو و جوامیری و نازیی نواند.

«ئاغا محه مه د» له پاداشتی نازیی یا پایه ی «میری میرانی» دایی و هه ری می (قه ره چه داغ) یشی خسته سه ر ولاته که ی ژیر ده ستی و ئینجا کردیه سپا سالاری به شی سپای نازه ربایجان. پاشان «حوسه یین قولی خان» له گه ل «ئیبراهیم خه لیل» دا په یوه ندیی زاواو خه زووری دامه زراند، له سه ر ئه مه «ئاغا محه مه د» لپی که وته گومان و، ناردی ماله که ی هینایه تاران و له وی خسته یه ژیر چاوه دپیری و فه رمانه وه ایی «دونبولی» ی دا به «جه عفه ر قولی خان» ی برای.

که ئاغا محه مه د خانی نیره مووک له وه به ری رووباری (ئه ره س) له قه لای شووشدا سالی ۱۲۱۱ک کوژرا «صادق خانی شکاک» شوژیکی

هه‌لگیرساندو به سپاوه رووی کرده تاران بو سه‌رکوت کردنی «فته‌تخ عه‌لی شای قاجار» که له‌جیی «ئاغا محهمه‌د» بوو به شاه و، به‌شیکیی هیزه‌که‌ی خوئی نارد که بچن شاری (خوئی) داگیربکه‌ن، که پایته‌ختی فه‌رمانه‌وایی دونبولییه‌کان بوو، به‌لام «فته‌تخ عه‌لی شاه» له‌شه‌ردا به‌سه‌ر (صادق خان) دا زال بوو و سه‌رداریتی ته‌وریزو خوئی دا به «جه‌عفه‌ر قولی خان»، به‌لام زۆری نه‌برد، جه‌عفه‌رخان و صادق خانی شکاک و محهمه‌د قولی خان ئه‌فشار په‌یمانی دۆستایه‌تیان به‌ست و دژی «فته‌تخ عه‌لی شای قاجار» شو‌رشیان هه‌لگیرساند. «فته‌تخ عه‌لی شاه» له‌ دوستووری «خه‌لک تیکدان و به‌سه‌را زال بوون» (فرق‌تسد) دا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو. ده‌س به‌جی رووی نه‌وازشی کرده «ئه‌میر حوسه‌ین قولی خان» و سه‌ره‌رای خه‌لات و نیشان، فه‌رمانه‌وایی ته‌وریزو قه‌ره‌ج داغی دایی و، خسته‌یه‌ری بو به‌رپوه‌بردنی کاروبارو سپاییکی خسته‌ ژیر فه‌رمانی «جه‌عفه‌ر قولی‌خان» که به‌رامبه‌ر به‌ سپای قاجار توانایی به‌ره‌نگاری نه‌بوو.

سالی ۱۲۱۳ک، به‌ره‌و «بایه‌زید» و سه‌رسنوره‌کانی عوسمانی هه‌لات و، به‌ زۆرو به‌ ره‌ضا ژماره‌ییکی زۆری له‌ سه‌ران و دلیرانی دونبولی له‌گه‌ل خوئی هه‌لگرت و برد. هه‌رکه‌ ئه‌و (خوئی) به‌جیه‌هیشت «ئه‌میر حوسه‌ین قولی‌خان» گه‌یشه‌ خوئی و له‌سه‌ری شارا دابه‌زی.

«فته‌تخ عه‌لی شاه» له‌م سه‌رده‌مه‌دا هاته (نازه‌ربایجان) «ئه‌میر حوسه‌ین قولی خان» خو‌لکی کرد بو سه‌ردانی «خوئی» و له‌ باغی «دل‌گوشا» دا میوانداری لیکرد، که ئه‌وه‌نده باغیکی خو‌ش و گه‌ش و به‌گول و گولزار رازاوه‌یه که «ره‌وضه‌یی ریبضوانی به‌هه‌شت» به‌رامبه‌ری ملکه‌ج ئه‌بی، پاش خزمه‌ت، بایی چه‌ند هه‌زار تومان دییاری و ده‌هه‌نه‌ی زۆر نایاب و به‌نرخ‌ی ئاماده‌کرد، له‌ کالای روسی و فه‌ره‌نگی و رۆمی و، له‌چه‌ند زه‌واری و شترو هیه‌ستر باری کردو، خسته‌یییه‌ بنه‌و بارگه‌ی شاه. له‌م میوانی یه‌دا سه‌دان میرو به‌گله‌روو سه‌ هه‌زار سواری پیاده‌شی له‌ ته‌کابو. هه‌رکه «فته‌تخ عه‌لی شاه» نازه‌ربایجانی به‌جیه‌هیشت و هه‌والی

سهرکه‌شویی حوسه‌ین قولی گه‌یشت جه‌عفر قولی خانی برای، زۆر دل ته‌نگ بوو، له‌م هه‌له‌ سوودی وه‌رگرت و ژماره‌یی زۆری له‌ کوردانی یه‌زبیدی و شکاک و دونبولی کۆکرده‌وه‌و شالاوی کرده «خۆی» حوسه‌ین قولی‌خان له‌ تاوان هاواری برده‌ به‌ر فه‌رمانده‌یان و میرو به‌گله‌رانی سه‌ر به‌ قاجارو داوای یارمه‌تی کرد، هه‌روا سکالا نامه‌یێکی دوورودرێژی بو «فته‌ح‌عه‌لی شاه‌قاجار» نووسی.. به‌م جوۆره‌ یارمه‌تییه‌کی زۆری بو‌هات و له‌ شه‌ردا به‌سه‌ر «جه‌عفر قولی‌خان» ی برایا زال بوو.. له‌ ریی دوو ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌دا هه‌زاره‌ها هه‌ژارو بی ده‌سه‌لاتی کورد بوون به‌ پیناو، به‌لام «حوسه‌ین قولی‌خان» له‌م سه‌رکه‌وته سوودی نه‌برد، نه‌خۆش که‌وت و په‌یکی ئاکامی مه‌رگ چنگی له‌یه‌خه‌ی قایم کردو هه‌ر له‌ سالێ ۱۲۱۳دا مرد.

ئه‌میر حوسه‌ین قولی‌خان دونبولی: پیاوی بوو زانا، هوشیار، چه‌ز له‌ ئاوه‌دان‌کاری، شاره‌زای پزیشکی و هه‌سته‌یره‌ناسی و ئه‌ندازیاری. له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ میرێکی به‌ ده‌سه‌لات بوو له‌ شاره‌کانی خۆی و ته‌ورێزو شارو‌لکه‌کانی ژێر ده‌ستی دا چه‌ندین مزگه‌وتی دروستکرد، یه‌کێ له‌وانه‌ به‌ مزگه‌وتی خان به‌ناوبانگه‌.. هه‌روا ناردی له‌ سامه‌پراء ئه‌و گومه‌زانه‌ی ته‌واوکرد که‌ باوکی به‌سه‌ر گوۆری دوو ئیمامی عه‌سکه‌ری‌یه‌وه‌ دوروستی کردبوو، هه‌یشتا ته‌واو نه‌بوو بوو مردبوو (۶۸).

ئه‌میر جه‌عفر قولی‌خانی دونبولی

ئه‌م کابرایه‌ نازناوی (باطمان قلیج) بوو. که‌ کورانی «ئه‌میر شاه‌باز خانی دونبولی» «ئه‌میر ئه‌حمه‌د خان» باوکیان کوشت، ئه‌م خۆی ده‌ربازکردبوو، به‌ناو عیلتی دونبولی و عیلته‌ کورده‌کانی ترا گه‌رپاوو هه‌یزێکی گه‌وره‌ی پیکه‌وه‌ناوو، هه‌لی کوتابووه‌ سه‌ر ئاموزا‌کانی خۆی و هه‌ریمی خۆبی له‌ ده‌س ده‌رکردبوون و به‌هاوکاری حوسه‌ین قولی‌خانی برا گه‌وره‌ی کاروباری هه‌ریمه‌که‌ی به‌رپه‌وه‌ده‌برد.

به لّام کاتی «ئاغا محهمه د خانی قاجاری نیره موک» (پایته خته خان)، دهولّه تی زهندی رووخان و دهولّه تی قاجاری دامه زران، ئەم ئەمیر حوسه یه بانگ کرده تاران و، ئەمیر جه عفه ری له جیی بوو به ئەمیری دونبولی.

ئەم کورە ئازاو دلیره له شه ره کانی «قه فقان» و «فارس» و «کرمان» دا یاریده ی «ئاغا محهمه دی» دا بوو به سپا سالاری نازه ربایجان، که «ئاغا محهمه د» کوزراو «فته تح عه لی خان» جیی گرتوه، فه رمانه وایی بوؤ مؤرکرد. له م کاته دا «صادق خانی شکاک» ترسی لی نیشته هه ریمه کانی «سه رد رود - گهرم رود - سه راب» ی چۆل کردو به عیّله و خیّله کانی ده ور به ریه وه کوچی کرده «شیروان»، به لّام «جه عفه رخان» له م کاره زۆر په ست و دلگیربوو، نامه ی بوؤ نووسی و، چه ند جار له گه لّ یه کدا نامه یان گوڤیبه وه و داوای لی کرد بگه ریتته وه هه ریمه کانی ژبیر دهستی خوئی، تاوه کو دژی (فته تح عه لی شاه) شوڤش هه لگیرستین. هه رکه (فته تح عه لی شاه) له م ته گبیره و فروفیله ئاگا بووه وه یه کسه ر «ئەمیر حوسه ین قولی خان» ی له تاران وه نارده وه بوؤ خوئی - (ئەوه بوو له سه ره تادا و تبوو مان که ئاغا محهمه دی یه خته لیی ترسابوو، برده بووه تاران) وه ک له مه وه به ر و تمان، ئەمیر حوسه ین یه ک سال میریتی کردو مرد.

ئینجا جه عفه رخان و فه تح عه لی شاه ریک که وتن به و مه رجه ی کورە گه وره که ی بنیره تته تاران له کوشکی شاییدا بارمته بی، جه عفه رکوره که ی خوئی له گه لّ «مه لا ئیبراهیمی خوئی» دا که یه کئی بوو له موجته هیده گه وره کان - بارد بوؤ تاران و، خویشی له شاری (خوئی) دانیشته.

یه لّام (فته تح عه لی شاه) به وه وازی نه هینا «عه باس میرزا» ی کوری - که وه لی عه هدو نائب السلطنه بوو نارده نازه ربایجان دوستووری دایی که بنیره ی به داوای «جه عفه رخاندا» بیته دیدنی، ئەگه ر نه هات ئەوا نیازی خراپه، له شکر ده نیره تته سه ری، له قه لاو شاری (خوئی) ده ری ده کات و له جیی ئەو «مه حمود خانی دونبولی» ده کا به فه رمانه وای دونبولی و

عه‌بباس میرزا هه‌ر که گه‌یشته (ته‌و‌رێز) ناردی به‌ دووی «جه‌عفه‌ری قولی خان» دا که بیته‌ دیده‌نیی، به‌لام (جه‌عفه‌ر خان) زانی که دنیاچی باسه‌، نه‌هات، عه‌بباس میرزا به‌ سپاییکه‌وه‌ شالاوی کرده‌ سه‌ری. جه‌عفه‌رخان گران باری گو‌ت‌زایه‌وه‌ بو‌قه‌لای «هو‌در» که ئیستا گو‌ندیکه‌ سه‌ر به‌ «شاهپور = سه‌ماس» و فه‌رمانی دا به‌ «کاظم به‌گ» ی برای به‌ هیتیکه‌وه‌ به‌رگری له‌ خو‌ی بکات و جه‌عفه‌ر قولی خان خو‌ی له‌ «هو‌در» ه‌وه‌ رووی کرده‌ (باه‌زید) و (قارص) بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی هیتزه‌ کورده‌کان. (عه‌بباس میرزا) به‌سه‌ر «کاظم به‌گ» دا زال بو‌و، شاری خو‌بی داگیرکردو خه‌لکه‌که‌ی تالان کردو به‌ کوردو ئه‌رمه‌نییه‌وه‌ هه‌مووی به‌ شیرو ته‌ورو گولله‌ قپان کردن. جه‌عفه‌ر قولی خان که ئه‌م هه‌واله‌ ناخو‌شه‌ی بیست به‌ یازده‌ هه‌زار کوری کوردی نازاوه‌ له‌ دیتی «موغان جق» که له‌ نیوانی خو‌ی و شاهپور سه‌ماس دایه‌ رتی له‌ سپاکه‌ی عه‌بباس میرزا گرت و رووباره‌که‌ی شکانده‌ پی‌ ده‌شته‌که‌، که کاتێ له‌ شکره‌که‌ی عه‌بباس میرزا ته‌نگه‌تاو بین هه‌موو له‌ قور بچه‌قیین. روژی 7 ره‌بیع الثانی ۱۲۱۴ک هه‌ردوو سپا ته‌قین به‌یه‌کاو پاش شه‌رو کوشتاریکی سه‌خت له‌ هه‌ردوولا، ئه‌مجاره‌ش جه‌عفه‌ر قولیخان شکاو هه‌لات خو‌ی له‌ قه‌لای قوتور (کوتور) دا قایم کرد، پاشان له‌و‌یوه‌ چوووه‌ قه‌لای (ماکو) و له‌و‌یوه‌ چوووه‌ قه‌لای «چخور سعد» تا سالی ۱۲۱۸ک به‌ناو عیله‌ کورده‌کانا ده‌هات و ده‌چوو، ئینجا په‌نای برده‌ به‌ر فه‌رمانده‌کانی رووس و به‌ یارمه‌تی هیتزه‌کانی رووس شالاوی برده‌ سه‌ر سپای قاجارو له‌ نیوانی هه‌ردوولا دا شه‌ر ده‌ستی پیکردو شه‌ره‌که‌ ده‌ سالی ره‌به‌ق (واتا تا سالی ۱۲۲۸ک) درێژه‌ی کی‌شا، پاش ئه‌م شه‌رانه‌ که ئیتران که‌م هیتزو بو‌و جه‌عفه‌ر قولی خان، سالی ۱۲۳۰ک، ۱۸۱۵ز خو‌ی و شه‌کیی له‌ ئیتران داگیرکردو کوره‌که‌ی کرد به‌ فه‌رمانه‌ه‌وای ئه‌و ناوه‌ خو‌بشی گه‌رایه‌وه‌ ماکو هه‌ر ئه‌و ساله‌ (۱۳۳۰ک) له‌و‌ی کوچی دوا‌یی

کردو تهرمه که بیان برده (سامه پراء) و لای گۆره که ی باوکییه وه ناشتیان و له مه دوا دونبولی بوون به تورک.. ئەم جه عفه رخانه پیاویکی دلیر بوو، تا ما، ههر کورد بوو. فه تح عه لی خانی دونبولی که به نازناوی سه بای کاشانی به ناوبانگه هه لبه سستی زۆر به رزی هه یه ده باره ی ئەم جه عفه ر قولی خانه و ده باره ی شاری خۆی وه ک باسی ئەکه یین.

هه ندی له شاعیر و ئەدیبه کانی دونبولی

صبا؛ فه تح عه لی خانی دونبولی (کاشانی). خوتندنی له شیرازو له جییانی تری بووه، که فه تح عه لی شای قاجار له سه ر ته خت دانیشته له هه لئانی ئەوا چه ند پارچه هه لبه سستی وت و کوردی به «شای شاعیران» وما وه یه کیش فه رمانه وایی قوم و کاشانی دایی. ئەو کتیبانه ی دایناون:

۱- شاهه نشاهنامه، به په پره ی له شانامه ی فیرده و سی

۲- خودا وه ند نامه.

۳- گو لشه نی سه با.

۴- دیوانی شیعر.

له هه لئانی شاری خۆی و جه عفه ر قولی خانی دونبولیدا پارچه هه لبه سستی دوورو دریتی هه یه له پامانی دا ده لئ (۵).

جه عفه ر قولی خان خدیو تیکه، ئاسمان پایه

به سه ر سه روه رانی جیهانا هه یه تی پایه

فه رمانی ره وایه به سه ر میرانی سه رده ما

ئه وی بکا سه رکه شی ئه مرئ له خه ما

له ئاوینه یی رایا نه یینییه کانی گیتی

وه کو وینه ده رئه که وئ به بی ده رفه تی

جوانی و شکۆبی ئەو بمیته هه تا هه تا

چون، جوانی و شکوی خوایی هەر ئەمهتا
هەک مانگی شهوق بەخشە لە چەرخى دانشا
تاجى سەر گەرچى بەسەر سەریهوه نازنەکا
بەلام تاجى ئەو بیزی دى ئە تاجى شاهان و خۆى دەریاز ئەکا
دەریارهى لوظف عدلى خانى زەندیش وتووێه:
ئەى پەیکى نەسیم، بەرهو بەندەرى بۆشههر برۆ بەرهو
بگەرە بەرپیتی شاهى فرەیدون خەرى خورشیدی برەو
مەلیکی کیشوهرى زەندە لوظف عدلى خان شاه
یاوهرى لوظفى عدلى بى، بەندەبى راستینى خوا

لە سالانى ۱۲۳۸ک دا کۆچى دواى کـردوو. ئەدوارد براون
لەبەرئەوهى هەر هەلبەستەکانى (مەدح) هەزى لى نەبووه (۶۹).

صەبا:

مەحمود خانى کورى محەمەد حوسەین خانى دونبولى نەوهى (صەبا) ی
پیشوو. لە تاران (۱۲۲۸ک) لە دایک بووهو هەر لەوێ خۆتندووێه.
سەردەمى والى کوردستان (ئەردەلان) بووه، هەم وێنەگرو پەیکەرسازو
چاترین شاعیر بووهو نازناوى شای شاعیرانى دراوہتى. چەند بەیتى لە
بەهاربیه بەناوبانگەکەى وەرئەگیرین:

زۆرى نەماوه، بەهاربى بە گۆلى رووی یار
زەوى بى بە دیبایى رۆم، بگەشیتەوه بە نیگار
لەسەردەمى نیوہشەوا، بەهۆى نەسیمى میسک بارەوه
دەمى غونچە بیشکوی و پرپى لە میسکى ئاسکى تەتار (۷۰).

صەبا:

ئەبوئەلحەسەن کورى کەمال ئەلسەلظەنە نەوهى ملک ئەلشوعەرا

سه‌بای دونبولی. سالی ۱۲۸۱ک له دایک بووه، یه‌کی بوو له مؤسیقاره هه‌ره به‌رزه‌کانی ئی‌یران زۆر کتیبی ده‌باره‌ی مؤسیقا داناوه، بووه به مامۆستای هونه‌ره جوانه‌کان^(۷۱). سالی ۱۳۳۶ مردووه.

ئیبیراهیم کوری حوسه‌ین کوری عه‌لی دونبولی

سالی ۱۲۴۷ک (۱۸۳۱ز) له شاری خۆی له دایک بووه، هه‌ر له نازه‌ربایجان خویندوووه، زۆری کتیب داناوه، وه‌کو «ملخص المقال فی علم الرجال» و «الدره النجفیه فی شرح نهج البلاغه» و «شرح الاربعین حدیثا» و «رساله فی علم الاصول».

سالی ۱۳۲۵ک (۱۹۰۷ز) له سه‌رده‌می شو‌رشا له دژی دیکتاتوریه‌تی قاجاره‌کان له ماله‌که‌ی خۆیا به گولله کوژرا (۷۲).

ئه‌میر ئه‌صلان خانی دونبولی

کوری میر ئه‌حمه‌د خان بوو، زاناییکی به‌رێزی، سه‌رده‌می میری دونبولی یه‌کان بوو. پاشان خووی دایه‌ ده‌رویشی. خه‌تیکی زۆر جوانی هه‌بوو. سالی ۱۲۴۵ مردو له سامه‌را نیژرا (۷۳).

به‌هه‌اء الدین محه‌مه‌دی دونبولی

کوری عه‌بدوله‌زاق به‌گی کوری نه‌جه‌ف قولی دونبولیه، باسی باوکیمان له سه‌ره‌تادا له په‌راویژیکه‌ نووسیبوو. ئەم به‌هائودینه هه‌م هه‌ستیاریو شاعیر بوو ته‌فسیری قورئانی نووسیوه‌و هه‌م نووسه‌رو خه‌ت خۆش. به‌ زمانی فارسی شه‌رحی له‌سه‌ر دیوانی ئه‌نوه‌ریش کردووه.

حه‌یران خانمی دونبولی

یه‌کیکه له هه‌ستیاریو شاعیره به‌رزه‌کان، له شاری نه‌خچه‌وان له دایک بووه، بنه‌ماله‌که‌یان له خۆبه‌وه باربان کردۆته ئه‌وی.

ئەم ھەيران خانمە گرفتارى دەردى دلدارى بوو ھەشتا سالى ژباو ھو
بە كچى ماو ھەتە ھو ھو شووى نە كروو ھە. لەم پارچە ھەلبەستە فارسيەدا
دەلى:

رى مەدە بەوانەى ھەوا ھەو ھەس پەرسن بېنە ديوانت
خەلك لە دەورو بەرى شەكر مەگەس دوور ئەخەنەو ھە
گولزار كە خالىكە لە چارەى گولپەنگى تۆدا
دركە لە دلى مندا ھەزم لىيە لەگەل تۆدا لە قەفەسابم

خاوەر

مەحمود خانى نەو ھى شاھبازخانى دونبولى، زاناىكى باش و
ھەستىارىكى بەزەوق بوو، سەردەمىكىش ھەكىلى فەرمانرەو ھى ئەسفەھان
بوو. لە ھەلبەستىكا دەلى:

چىيە ئەم ناگرە رەوانەى ھەكو ئاوەرەوان؟
ئاگرىكى تاواو ھەو جىي ئاوىكى مەيىوى گرتو ھە؟
ئەستىرەيە نەك ئەستىرەيى شەوى تار
ئاگرە نەك ئاگرى دوكەلدەر
پەيكەرىكى دل سووتىنە گەو ھەرىكە صافە
ئەسكلىكى بەتىنە جەو ھەرىكە روون ھەروەك گيان

غەرىب

عەلى كورى مەھمەد كورى عەبدولرەزاقى دونبولى، يەكەكە لە
شاعىرانى ھونەر مەند، سالى ۱۲۷۵ك لەگەل ئەمىر گەرووسىدا بو
خوتىندى سىياسى چو ھەتە پارس تىببىكى دەربارەى پىشكەوتى ئەوروپا
داناو ھە كىبىكىشى كروو ھە بە فارسى، لە پارچە ھەلبەستىكا دەلى:

جۆرى لەبىنج رىشەت دەرهىناوم
رۆژى عەشر لە يادم ناچىتەو ھە

میری دل لہہ وہسی داوی تودا ہر دم تہ لئی
تہی مہ خابن کہ من سہرم رویی لہ پیتناو او پیم نازادہ
لہ غمت بہ نالہیی دل سوتین وا تہ نالم
ناسمان دیتہ لہ رزین لہ تاوی فہ ریادم

بہ لئی: لہ ہہ موو گوشہ و کناری تہم خورہ لاتی ناوہ راستہ دا ہہزارہا
بنہ مالہی کورد بہم جوڑہ لہ کورد ایستی شوراونہ و ہہ خزمہ تی زمانی
بیگانہ بیان کردوہ .

پہراویزہ کان:

۱- مروج الذهب ۱/۲۵۳ .

۲- الیزیدیہ، ۲۳۷ .

۳- تہ لقا موس الموحیط، ۳/۳۷۷ .

۴- لوغہ تنامہ ی دیہ خودا پیتی دال .

۵- کوری نہ جہ ف قولیخانی دونبولیہ نازناوی مہفتونہ . ہہستیاریکی مہزن و
نوسہریکی بہ ناویانگہ، لہ دہورانی، قاجاردا، ژیاوہ، عہرہیی، تورکی، فارسی،
کوردی زورباش زانیوہ، بہ لام و ہکو ہہ موو زولہ کوردہ کان بہ کجار رقی لہ کورد
بووہ، لہ کتیبہ کانیدا ہہ زاران جیتیوی داوہ بہ زہندیہ کان، تہردہ لانی یہ کان،
بابانہ کان، سہرۆک تیبرہکانی کوردی بلباس و ہیتر کہ چون بہ گژ ئیزانا!!
لہ نوو سراوہکانی تہ مانہ بیان بہ ناویانگہ تہ جریبہت تہ لئہ حرار، مہ ناثر سولطانیہ، حہ دائق،
نیگارستان، دیوانی ہہ لہ بہ ست .

۶- ریاض الجہننہت، تہ نساب التہکرا، الریاض الخلدو

۷- شہرہ فنامہ، ۱/۳۲۳ .

- ۸- ئەم باسە لەزنجیرە وتارەکی تەوفیق وەهەبی، دینی کۆنی کورد، وەرگیراوە کە لەژمارەکانی گەلاوێژدا بلاوکرراوەتەووە.
- ۹- ئەلقاموس الموحد ۳۳۷/۲ .
- ۱۰- لوغەتنامە دیهخودا، ۲۶۱/۱۸۶، پیتی دال.
- ۱۱- شەرەفنامە، ۳۳۶-۳۲۲/۱، ئەم باسانە ئەمەین زەکی بەگیش لە ئاناری شیعە ی وەر گرتوووە.
- ۱۲- تەئریخ خۆی، ۱۳۶، تەئریخ الدوول وە الثیمارات الکردیە، ۳۸۳ .
- ۱۳- تەئریخ الدوول وە الثیمارات الکردیە. ۳۸۵ .
- ۱۴- شەرەفنامە، ۲۶-۳۲۲/۱ .
- ۱۵- تەئریخ الدوول وە الثیمارات الکردیە. ۳۸۵ .
- ۱۶- ئەم ناوە لە، ئەلکامیل ئیبن التیه ئیبردا، ۵۰۶/۶، بەپیتی روونوووسەکان (فەرچس، مەرخوش، مەر حوش) لەپەرراویزەکان، (فەرچس، مەرخوش، مەر حوش) نووسراوە، بەلام لە «طەبەری دا» «جەعفەری کوردی کوری مەرچش» نووسراوە کە دەبێ هەلەبن و راستییەکی «مەرچسەن = میر حەسەن» بێت.
- ۱۷- مانعیس، دیارە هەلەبە دەبێ مانگیش بی، بەهەشتی ئەنوەرمانی لەکتیبی (بادیناندا ئەم باسانە لەکتیبی داسنای وەرگرتوووە کە هی یەزیدیەکانە و ئیمە نەماندیووە.
- ۱۸- داسن = لە بنەردتا لە «دەئیشەسنە» وە هاتوووە، واتە دێو پەرستان، ئەم چیا یە هەر لەو حەلەووە کە کوردەکان «دەئیشە = دیشا، دیاس، یان پەرستوووە، تائەمرۆ شوینەواری «ئیزەدی» یەکانەو، هەر لەبەر ئەوەبوو کە لەمەو پێش بە «ئیزەدی» کان ئەووترا «داسنی» .
- ۱۹- ئەم باسە بەپیتی هەندێ و تە سالی «۲۲۶» رووی داووە سەیری طەبەری بکە بۆ ئەم باسە لە هەوالەکانی سالی «۲۲۶» ی کۆچیدا.
- ۲۰- تەئریخ الدول وە الثیمارات الکردیە «۳۸۵» و مشاهیر الکرد.
- ۲۱- ۲۲، ۲۱- هەمان دوو سەرچاوەی ناوبراو.
- ۲۳- تەئریخ الدول وە الثیمارات الکردیە «۳۸۵» و مشاهیر الکردستان.
- ۲۴- هەمان دوو سەرچاوەی سەرەووە.
- ۲۵- بۆ لیکۆلینەو هی سەرئنجی زۆر فەرھەنگ و مێژوو دراو، تەنانەت «دائیرەت المعارفی فارسی غولام حوسین» فەرھەنگی موعین.
- ۲۶- تەئریخ الدول وە الثیمارات الکردیە «۳۸۵»، وە مشاهیر الکرد.

- ۲۷- ته‌ئریخ الدول وه الامارات الكوریه «۳۸۵» وه مه‌شاهیر الكورد و كوردستان.
- ۲۸- شه‌ره‌فنامه «۳۲۴» .
- ۲۹- كتیبه‌كانی ئەمین زه‌کی به‌گ، هه‌مان لاپه‌ره‌.
- ۳- فه‌ره‌ه‌نگی موعین دائیره‌ت المعارف.
- ۳۱- ته‌ئریخ الدول وه الامارات الكوردیه «۳۸۶» وه مه‌شاهیر الكورد و كوردستان.
- ۳۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌.
- ۳۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌
- ۳۴- هه‌ر ئەوانه‌ی پێشوو.
- ۳۵- ته‌ئریخ الدول «۳۸۶» .
- ۳۶- ته‌ئریخ خۆی له‌ زمانی ته‌ئریخ ته‌ده‌بیاتی ئیترانه‌وه‌.
- ۳۷- ته‌ئریخ الدول وه الامارات الكوردیه «۳۸۶»
- ۳۸- ته‌ئریخ خۆی «۹۹» و ته‌ئریخ الدول وه الامارات الكوردیه «۳۸۶»
- ۳۹- هه‌مان ته‌ئریخ خۆی، ۹۹ .
- ۴- شه‌ره‌فنامه، په‌راوێزی، ۳۳۰، و ئەحسه‌ن الته‌واریخ ۳۳۸ .
- ۴۱- شه‌ره‌فنامه (۲۳۶)، ئەحسه‌ن الته‌واریخ شاملو (۳۳۸) ته‌ئریخ الدول وه التیما‌رات الكوردیه (۳۸۹) .
- ۴۲- شه‌ره‌فنامه (۳۱۴-۳۲۱) .
- ۴۳- شه‌ره‌فنامه (۳۲۶) و ته‌ئریخ خۆی (۱۵۲) .
- ۴۴- هه‌مان دو سه‌رچاوه‌.
- ۴۵- (۳۲۷/۷) شه‌ره‌فنامه .
- ۴۶- ته‌ئریخ الدول وه التیما‌رات الكوردیه (۳۸۷) .
- ۴۷- ته‌ئریخ خۆی (۱۵۳) په‌راوێز .
- ۴۸- ته‌ئریخ خۆی (۱۵۶) شه‌ره‌فنامه (۴۰۴/۱) .
- ۴۹- مه‌به‌ست له‌ توم‌ان له‌و حه‌له‌دا كیسه‌یی دراوی زێربوو .
- ۵۰- شه‌ره‌فنامه (۳۳۰/۱) .
- ۵۱- شه‌ره‌فنامه (۳۳۰/۱) و عالم ئارای عه‌بباسی (۶۵۷/۲) و ته‌ئریخ خۆی (۶۵۷/۲) .
- ۵۲- شه‌ره‌فنامه (= ۳۳۰/۱) ته‌ئریخ خوی (۱۶۰) .
- ۵۳- عالم ئارای عه‌بباسی (۶۵۷/۲) .
- ۵۴- روضه‌ت الصه‌فا (۳۴۹) و عالم ئارای عه‌بباسی (۶۴۳/۲) . (۶۷۸، ۶۵۷) .

- ۵۵- لاپه‌ره (۱۷۳).
- ۵۶- لاپه‌ره (۳۳۱/۱).
- ۵۷- ته‌ئریخ الدوله وه‌الشیمارات ال‌کوردیه (۳۸۷).
- ۵۸- عالم نارای عه‌ببایی (۲/۶۴۳ و، ۶۵۷).
- ۵۹- ته‌ئریخ خوئی (۱۷۳)
- ۶۰- په‌راویزه‌کانی شه‌ره‌فنامه (= ۳۳۱/۱) و ته‌ئریخ الدوله (۲۸۷) و ته‌ئریخ خوئی (۱۷۷).
- ۶۱- په‌راویزه‌کانی شه‌ره‌فنامه (۱/۳۳۴) و ته‌ئریخ الدوله (۲۸۷) ته‌ئریخ خوئی ۱۷۸.
- ۶۲- ته‌ئریخ خوئی ۱۷۸ و هوامش شه‌ره‌فنامه (۱/۳۳۴).
- ۶۳- ته‌ئریخ خوئی لاپه‌ره (۱۷۸) و ته‌ئریخ الدوله وه‌الشیمارات ال‌کوردیه (۳۸۷).
- ۶۴- عالم نارای نادری (۳/۳۸، ۱۰۰، ۱۱۰) و ته‌ئریخ خوئی ۱۸۵-۱۹۵ و په‌راویزه‌کانی شه‌ره‌فنامه ۳۳۴.
- ۶۵- ته‌ئریخ خوئی (۱۹۶-۲۰۸) موجه‌ل‌ته‌وار‌یخ زنده‌یه لاپه‌ره ۳۶۶-۳۶۸.
- ۶۶-
- ۶۷- خاوه‌نی ته‌ئریخی خوئی وای داوه‌ته‌ قه‌لم که‌ ئه‌م ئه‌میر جه‌ عفه‌ره په‌نای بردو‌ته‌ به‌ر، محه‌مه‌د قولی خان، سه‌روکی عی‌لی ئه‌فشارو به‌یارمه‌تی ئه‌و به‌سه‌ر مامه‌کانیی خو‌یا زال بووه‌ و فه‌رمانه‌وایی می‌رانی خو‌یی له‌ده‌ستیان سه‌ندو‌ته‌وه‌ و حوسه‌ین قولی خانی برا گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ته‌خت داناوه‌ لاپه‌ره (۲۰۹).
- ۶۸- ته‌ئریخ خوئی ۲۰۸-۲۱۸ و په‌راویزه‌کانی شه‌ره‌فنامه ۳۳۳.
- ۶۹- فه‌ره‌نگی موعین، فه‌ره‌نگی عه‌مید، تاریخی ئه‌ده‌بیاتی ئیران.
- ۷۰- نمونه‌های نه‌ظم و نه‌ثری فارسی.
- * له‌فارسیبه‌وه‌ ته‌رجومه‌ کراون.
- ۷۱- فه‌ره‌نگه‌کان.
- ۷۲- (۷۳)، (۷۴) تاریخی خوئی.
- تیبینی: ئه‌م باسه‌ له‌ژماره‌کانی (۳۲-۳۳) ی گو‌ئاری کاروانی زترین سالی ۱۹۸۵ بلاو‌کراوه‌ته‌وه‌

دهولته‌تی شاهینییی کورد
فه‌رمانه‌وایی «شاهیینی»
له هه‌وراوه‌کاندا

دهوله‌نی شاهینی کورد فه‌رمانه‌ه‌وایی «شاهینی» له هه‌ه‌وراوه‌کاندا

پیشه‌کی:

هه‌وراو وشه‌پێکی کوردی‌یه، له‌گه‌ڵ زه‌لکاودا یه‌ک مه‌به‌ست ته‌گه‌پێن و یه‌ک واتان، دوور نیه‌ عه‌ره‌ب ته‌م ناوه‌ کوردی‌یه‌یان کوردبێ به «هۆر» و «ته‌ه‌واری ووشه‌ی گشتی»، ده‌لێم دوور نیه‌، چونکه‌ عه‌ره‌ب له‌سه‌رده‌می ته‌مه‌وی و عه‌هباسی دا وشه‌ی (بطیحه‌ بطائح) یان به‌کاره‌یتناوه‌و ته‌م وشه‌ی «هۆر» ه‌ دوواتر که‌وتۆته‌ سه‌ر زمانان.

مه‌به‌ست له‌ هه‌ه‌وراو (هۆر - اه‌وار) ته‌و سه‌ه‌رزه‌وی‌یه‌ زه‌لکاوه‌ قامیشه‌لانه‌ جه‌نگه‌له‌یه‌ که‌ ته‌که‌وتیه‌ نیوان (به‌صره‌-ته‌ه‌واز (ئاوه‌زی) عیماه‌-کوته‌-ناصربه‌و... ه‌ ته‌م خاکه‌ له‌سه‌رده‌می «ساسانی» دا وشکان و پیر له‌ باغات و کشتوکال بووه^(١). پاش رووخانی ده‌وله‌تی ساسانی، له‌ سه‌رده‌می سه‌ره‌تای ئیسلام و ده‌ورانی ته‌مه‌ویدا، به‌ هۆی ته‌وه‌وه‌ که‌ «سه‌وادالعراق» «ره‌شه‌ خاکی عیراق» هه‌موو باغه‌ خورماو دارستان و کشتوکال بووه‌و سپای ئیسلامی «غازی» ش له‌ سه‌ر گه‌ده‌ی خه‌لکی ژیاون، ته‌نانه‌ت «دینه‌وه‌ر» به‌شه‌ مانگانه‌ی ژیاانی خه‌لکی (کوفه‌) و «نه‌هاوه‌ند» به‌شه‌ مانگانه‌ی خه‌لکی به‌صره‌و به‌ مانه‌ و تراوه‌ ماه‌ کوفه‌ و ماه‌ به‌صره‌ و ماهانه‌ی دیکه‌ی زۆر بووه‌، وه‌کو ماه‌ دینارو ماه‌ سه‌به‌زان تاد... (٢)

ولاته‌که‌ فه‌رامۆش کراوه‌، سه‌کری رووباره‌کان شکاوه‌و جوگه‌کان رژاوه‌ته‌ نه‌رمانه‌ نزمه‌کان هه‌مووی وه‌رگه‌راوه‌ به‌ هه‌ه‌وراوو زه‌لکاو. جا له‌ سه‌رده‌می «ته‌مه‌وی» دا ته‌وانه‌ی دژی ده‌وله‌ت بوون و به‌دناوی (خارجی) یان پێوه‌ ده‌نرا په‌نایان ده‌برده‌ ته‌م قامیشه‌لان و جه‌نگه‌لانه‌، «حه‌جاج» که‌ والیی

عیراق بوو (کوفه) ی به جی هیشت و بوئه وهی نژیکی هه وراوه کان بیت و زوو زوو هه لمه تی یاخی یان بدات چوو شاری (واسط) ی دروستکردو له وی دانیشت. ئەم هه وراوانه، تهنها به ناوی خیل و عیالی ده ورو بهر نه بوو، به لکو (زهنجی یه کانی په پیره وی قهرمه طی) ش که له ده ورو بهری به صره بوون، ئەوانیش که تهنگه تاو ده کران، په نایان ده هینایه زه لکاوه کان و له ناو هه وراوه کانا له سه ر گردۆلکه و وشکانی شارو قه لایان دروست ده کرد، له سه رده می عه بیاسیشدا هه ورامه کان قه لای قایمی یاخییه کان بوو، چون ئەوان نه ده گه یشتنه چیاکانی کوردستان، مه گه ر ولاته کانی خو یان به ته واره تی به جی بهیشتایه. که «بوه یهی» یه کان به سه ر خه لافه تی عه بیاسی دا زال بوون و ده سه لاتیان له ده ستیان وهرگرت و تهنها مافی ئەوه دیان درایی که ناویان خه لیفه بی و له سه ر به رمالی خه لافه ت دابنیشن و روژانی هه یینی له وتارا ناویان به شکۆبی به یینری، ئا له م کاته دا که «سولطان موعز ئەلده وله ی بوه یهی» وه کو سولطانیک له به غدا جیگیر بوو کردیه پایته خت ئا له م سه رده مه دا هه رییمی واسط (کوت) به شی بوو له کوردستان، عیلات و خیلاتی کورد له م ناوه دا فره فره بوون، وه ک له مه و دو باسی ده که یین.

وه ک دینه وه بیرم له کتیبی «میژووی حه سنوه یهی و عه بیاری دا باسی ئەوه م کردبو، که ئەم هه رییمی کوته (واسط) ی کۆن) له وه بهر سه راپا ده وله مه ندی کورد بوون، چا وچنۆکان هه مییشه هه لمه تیان ده دان بو ئەوه ی تالانیان بکه ن. له ده ورائی خه لافه تی «الراضی بالله عه باسی» دا، «بوجگوم» که له سه ره تا دا خولامی په رو درده ی «ئهبوعه لی عارضی ده یله می وه زیری «ماکان» بوو «ماکان» له ئەبوعه لی خواستبویه وه کردبویه نوکه ری تایبه تی خو ی، به لام لای «ماکان» نه مایه وه هه لات چوو له لای «مه رد اویتژ» و جیتی خو ی خوشکرد، جا به نیازی پیشکه وتن که وته خیانه ت به ده سته کی هه ندی له سه رداران و فه رمانده یان «مه رد اویتژ» ی کوشت و

هه‌لات به‌رهو به‌غدا، سه‌ردارانی ده‌وربه‌ری خه‌لیفه رییان نه‌دا، ناچار چوو
 به‌رهو (واسط)، له‌وێ بوو به‌ سه‌رلقی به‌شی له‌ هه‌تزه‌که‌ی (محه‌مه‌د کوری
 رائیق) و ناوی خوێ نا «بوجگومی رائیقی» و له‌گه‌ڵ «عبدوالله بریدی»
 سه‌ره‌ک وه‌زیری خه‌لیفه که‌وته شه‌ره‌وه‌و، دوو جار شکستی پێ داو سپا که‌ی
 به‌زاندا، پاش ئه‌وه ئنجا خیانه‌تی له‌ «رائیق» کردو سپایێکی ریک‌خست
 ویستی خوێ بکات به‌ سه‌ردار سپاه له‌ یه‌که‌یک له‌ هه‌تزه‌کانی خه‌لیفه‌دا،
 ساڵی ۳۲۶ک-۹۳۷ز «راضی» خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی مردو «المتقی بالله» له
 جیبی دانرا، ئه‌م «بوجگومی» هه‌ینا کردی به‌ سه‌رداره سپای خوێ و ساڵی
 ۳۲۹ک=۹۴۰ز «توزون» ی نارد بو سه‌رکوت کردنی «به‌ریدی» که‌ گوایا له
 خه‌لیفه هه‌لگه‌را بووه‌وه، به‌لام «توزون» له‌ یه‌که‌م شه‌را شکستی خواردو
 داوای کۆمه‌کی له‌ «بوجگوم» کرد، وه‌لی پێش ئه‌وه‌ی «بوجگوم» به‌رێ
 بکه‌وێ بو یاریده‌ی به‌ره‌و «واسط» تووزون ده‌ستی دایه شه‌ری دووهم و
 سه‌رکه‌وت و هه‌وایی سه‌رکه‌وتنی خوێ به‌ نامه نووسی بو «بوجگوم»،
 ئینجا یاریاوه‌رانی «بوجگوم» (که‌ هه‌موویان وه‌ک ئه‌و دزو حیز بوون)
 داویان لیکرد به‌سه‌یته‌وه‌وه له‌ ده‌وربه‌ری (واسط) خوێ به‌راوو شکاره‌وه
 سه‌رگه‌رم بکات، بوجگوم هه‌ر که‌ گه‌یشه‌ ده‌وربه‌ری رووباری (جۆر=گۆر)
 بینی له‌و ناوه‌دا ده‌وله‌مه‌ندی کورد زۆرن، چاوچنۆکی و چنگ زه‌ردی پالی
 پێوه نا که‌ هه‌لکوتیته سه‌ر کورده‌کان و، تالانیان بکات، جا به‌ هه‌تزه‌که‌وه
 چووه سه‌ریان، خه‌یلاته کورده‌کان، له‌ تاوا هه‌لاتن، ئه‌و که‌وته دوویان و به
 تیر دایگرتن و یه‌که‌یکی لێ کوشتن.. به‌لام گه‌نجیکی کورد، ماوه‌ی نه‌دا
 بوێ هاته کارو له‌ پشته‌وه هه‌لی کوتایه سه‌رو به‌ خه‌نجه‌ر دای له‌ که‌له‌که‌ی
 و کوشتی، ئه‌م کاره‌ساته رۆژی ۲۶ی مانگی ره‌جه‌ب ساڵی ۳۲۹ک
 رووی دا.^(۳) به‌لێ ئه‌مه‌نده خیانه‌ته‌ی کردی هی ئه‌وه‌بوو، که‌ هه‌ر له
 مندالییه‌وه خولامی ئه‌م و ئه‌و بوو.

عه‌ره‌ب گوتوبانه: (من جاد بشفه لا تشق به).

دهولته تی شاهینی کورد

سالی ۳۳۸ک = ۹۴۰ز له پر ناوی «عمران کوری شاهینی» که وته ناو
هر له م دهوره دابوو، که سهرداریتی عه‌یشانییه‌ی سه‌ره‌تای
«حه‌سه‌نه‌وه‌یه‌ی» له دینه‌وه‌رود، شاره‌زور دامه‌زرا.

دوو دهولته تی «شاهینی» و «حه‌سه‌نه‌وه‌یه‌ی» له لای مه‌نده‌لی و کوتی
ئیس‌ستاوه، سنووریان له یه‌ک نزیک بوو. به داخه‌وه ئه‌م دهولته تی
«شاهینی» یه تا ئه‌م سه‌ده‌یه‌نه‌ی دواییه که‌س به دهولته تی کورد ناوی
نه‌بردوو. مالی خۆر‌ه‌ه‌لاتناسه بی‌گانه‌کان ئاوابی که ئیمه‌یان رابه‌ری
کردوو، سه‌یره که بی‌گانه له لاپه‌ره‌ی میژووی کونا دهولته تی کووردمان بو
ده‌دۆز‌نه‌وه، به‌لام هه‌ندی نووسه‌ری کووردمان، خه‌ریکن «لور» له کوورداییتی
دوور بخه‌نه‌وه، چونکه له سه‌رده‌می سه‌فه‌وی یه‌وه ئه‌وان له‌به‌ر کیش و
رچی شیعه‌یی تی و له رقی دهولته تی ئه‌رده‌لانی سوننی مه‌زه‌بی توندوتیتر له
سوننی تیا، له بیروباوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی دوورکه‌وتوونه‌وه. فه‌رمانه‌وه‌ایانی
دهولته تی «شاهینی» ئه‌مانه بوون:

- ۱- عیمران کوری شاهین.
 - ۲- حه‌سه‌ن کوری عیمران.
 - ۳- حوسه‌ین کوری عیمران.
 - ۴- ئه‌بوالفه‌ره‌ج محمه‌د کوری عیمران.
 - ۵- ئه‌بوالمه‌عالی حه‌سه‌ن کوری محمه‌د.
 - ۶- مظفر کوری عه‌لی (له‌ه‌ی) ئه‌بوالمه‌عالی.
 - ۷- مه‌ه‌زب الدوله (ئه‌میر موختار) عه‌لی کوری نه‌مر.
 - ۸- ئه‌بو حوسه‌ین ئه‌حمه‌د کوری مه‌ه‌زب اله‌دوله
- ئه‌م ناوانه له (الکامل) دا هه‌ن. به داخه‌وه له سه‌رچاوه‌کانی

به رده سمانا جگه له خاوه نی تجارب السلف که به فارسی نووسراوه و ناوی مهزب الدهوله ی ناخرین فه رمانه وای بردووه له کتیبه کانی دی سه رگوزه شتیان دەس نه که وت. جا ههروه کو له پیشا دیباردیم کرد مالی «زه مباوه» نووسه ری معجم الانساب و «ئیستانلی-لهت-پول» نووسه ری «دول اسلام» ئاوابی که ئەم باسانه یان بۆمان روون کردۆته وه. گه رچی ئیسته من ئەم سه رچاوانه شم نه ماوه و له بیرم نیه حوسه یین حوزنی له م باره وه هیچی نووسی بی.

میژووی دهوله نی شاهینی

ئین ئەتیر، بۆی روون کردوینه وه که «شاهین» چ کاره بووه، به لام باسی ئه وه ی کردووه، که «عیمران» له سه ره تادا له گه ل جه رده بی و دزی خه ریک بووه. به دبه خت نه ته وه ی کورد هه می شه پیشه و راهه ره مه زنه کانیا ن له لایه ن دوژمنه وه ناویان پیس کراوه، میژوونووسانیش زۆر تر ژێرده سه ی ده سه لات ی ولات بوون له به ره ئه وه هه ره ئه وه یان نووسی وه دوژمنی کورد ویستوو یانه. لێ ره دا گالته بی کم که وته بیر، باسی نیه به هۆی ئەم جوۆره دوژمنایه تیه وه بینووسم: شیخی سه عدیی شیرازی له گو لستا نا نووسیویه: «کابرایه ک چووه گه رماوه وه له و ئی په یکه ری کی دی دهم هه لدر او به ره و خواروژور، چاو هه لقلیشاو، یه که له چاو، که پو به ئە ندازه ی گونگه هه ویری، ئە وه نده ناشرین که مروۆت زنده قی لی ده چو، کابرا له خییو گه رماوه ی پرسی: ئە مه چیه؟ وتی: تا ئیسته په یکه ره ی شه ی تانت نه دیوه؟ ئە وه شه ی تانه.. کابرا شه و له خه واهه سی کی که وته به رچاو، هه رگیز له وه جوانتری نه دیوو، شه ی دای بوو، که وته دووی، لیتی پرسی: تو کی بی؟ وتی: من شه ی تانم، وتی له فلانه گه رماوه په یکه ره ی تو بان زۆر کریت و نه نگ کیشاوه.. شه ی تان وتی: ئە وه قه له می دوژمنه، با هه ر بدن له گو ییان».

به لێ، قه له می دوژمن جار ی ئی مه ی کردۆته جنۆکه، جار ی ئی مه ی

کردۆته زۆل، جارێ ئێمه‌ی کردۆته نه‌ته‌وه‌ی کوردی کوری مه‌رد، جارێ ئێمه‌ی کردوو به‌ نه‌ته‌وه‌ی فارس، جارێ پیاوانی ئازامانی ناوناوه‌ دزو درۆزن و شوانه‌ ویتله‌. ئه‌مه‌یشیان بۆ به‌سه‌رچوو، تا ئێسته‌ش ده‌سه‌لاتانی بیگانه‌ و ده‌سه‌لاتی بی ده‌سه‌لاتی ناو خۆمان ری ناده‌ن، که‌ ئه‌م درۆیانه‌ شی بکه‌ینه‌وه‌، هه‌ر عیلتی کورد، خۆی ده‌کا به‌ تورک، به‌ فارس، به‌ عه‌ره‌ب، هه‌ر بنه‌ماله‌یه‌ خۆی ئه‌کات به‌سه‌ید، به‌ ئه‌مه‌وی، به‌ عه‌بباسی، به‌ خالدی، به‌ به‌نی ئه‌سه‌د، به‌ قه‌یسی، به‌ موضه‌ری، تاد... له‌مه‌وه‌ به‌ریش خۆیان ئه‌کرد به‌ ساسانی، که‌ یانی، مه‌له‌کشاهی سه‌لجوقی.. من که‌ زوبان و قه‌له‌مه‌که‌ی خۆم ته‌رخان کردوو به‌ به‌ره‌نگاری پرۆپوچی (خه‌رافات)ی ناو کورده‌واری، ئه‌م نژاده‌ درۆکانی پانه‌، ئه‌سه‌رمه‌وه‌، باکم نیه‌ خه‌لک تووره‌ ده‌بن یا نه‌! ئه‌مه‌ خزمه‌تی که‌ هه‌زاران سالی دی ئه‌مه‌ینیته‌وه‌ که‌ وشیاڕیی نه‌ته‌وه‌یی له‌ کوردستانا بلا‌بووه‌وه‌، ئه‌و حه‌له‌ ده‌زانن من چ خزمه‌تی که‌م به‌م گه‌لی کورده‌ کردوو. می‌ژوو ته‌رازووی داوه‌ری راست و درۆیه‌..

سالی ٣٣٨ ک (٩٤٩ز) له‌ پر سه‌رداریکی کورد، دژی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی و «بوه‌یهی»ی ده‌سه‌لات به‌ ده‌ستی ولات راپه‌ری، ئه‌م سه‌رده‌ره‌ کورده‌ ناوی «عیمران کوری شاهین» بو، له‌ سه‌ره‌تادا خه‌لکی وشکان (جامده) بو نه‌ک هه‌وراو، له‌ هه‌ریمه‌ وشکه‌کانی واسط (کوت)ی ئێسته‌ ده‌ستی دا‌بووه‌ باج و خه‌راج و پیتاک کۆکردنه‌وه‌ سوڵطان موغیز الده‌وله‌ی بوه‌یهی ده‌یله‌می - که‌ بنه‌ماله‌ییکی کورد بوون و به‌ درۆ شه‌جه‌ره‌ییکیان بۆ خۆیان دروستکردو بوون به‌ که‌یانی - هه‌یزیکی نارد بۆ گوێ راکیشانی «عیمران»، عیمران له‌ زۆری هه‌یزه‌که‌ چه‌که‌ره‌ی کردو ترسا، وشکانی به‌جیه‌هه‌شت و خۆی کوتایه‌ ناو (هه‌وراو)ه‌کان، و له‌ناو قامیشه‌لان و جه‌نگه‌له‌کان دا خۆی حاشارداو به‌ ماسی و بالنده‌ خواردن کاتی برده‌سه‌ر، پاشان که‌وته‌ راو‌رووت کردنه‌وه‌و جه‌رده‌یی، ماسیگرو شکارچی و

دزوجه ردهی زۆری لی کۆبووهوه، بهم جووره هیزیککی گه وره ی پیکهیتنا که بیستی ئەوا له شکرکیکی «بوهی» شالای بۆ دیتنی، خۆی دایه پال (ئەبوئهلقاسم ئەلبه ریدی) فه رمانده ی ئەو ناوه (ئەو حه له هیشتا عه بباسی به کان هیزی خویان له ولاتدا مابو، ته واو له لایهن (نال بویه هه وه په زه نه کرابوون). ئەبوئهلقاسم په نای داو هه ریمی زه لکاوو هه وراوه کانی خسته ژێرده ستی.

عیمران پتر خۆی به هیزکردو له سه رگردۆلکه و نیمچه دو روگه کانی ناو زه لکاوه کان هه ندی قه لآو سه نگره ی (دو روسته کردو په ره ی دا به کاروباری خۆی. سو لطان مو عیز ئەلده وله مه ترسی لیتی په یدا کردو ده ستوری دا به (ئەبو جه عفه ری سه یمه ره یی) وه زبیری شالآو بکاته سه ری و سه رکوتی بکات، ئەبو جه عفه ر هیزیکی گه وره ی پر چه کی ته یار کردو چوو دای به سه ریبا و که وتنه شه ره وه، عیمران به رگری بۆ نه کرا، مال و خیزانی به دیلگیرا، به لام خۆی هه لات و خۆی شارده وه و کاروباری شرو شلوق بوو. له خو شبه ختی ئەو «سو لطان عیما د ئەلده وله ی بوه یی» برا گه وره ی مو عیز ئەلده وله مردو سپاکه ی له فارس شه ژاو، زنجیره ی ریکویتیکی سپا، مو عیز ئەلده وله نامه ییکی نووسی بۆ «ئەبو جه عفه ر سه یمه ره یی» وه زبیری، واز له عیمران به یینتی و به په له بگاته شیراز، بۆ سه ره ره رشتی و ریکه خسته وه ی کاروبار، به ره وه ی کار له کار بترازی. جا «سه یمه ره یی» وازی له عیمران هینا و رووی کرده شیراز، که ئەم هه وانه گه یشته عیمران هاته وه مه یدان و هیزه ته ره وه رته که وتوو ه که ی دووباره کۆ کرده وه و سانی داو خسته ییه وه کارو سه ری به رز کرده وه.^(٤)

سالی ٣٣٩ دووباره ئەبو جه عفه ری سه یمه ره یی گه رایه وه هه ریمی «واسط» بۆ سه رکوتکردنی عیمران و گه مارۆیدا، به لام مه رگ ماوه ی نه دا، تووشی گرانه تا هات و مرد. ئنجا مو عیز ئەلده وله فه رمانی دا «روزبهان» که یه کتی له فه رمانده سه ره کی به کانی سپا، به له شکرکیکی

ته یاره وه بچیت بۆ سه ر عیمران «روزبه هان» به له شکره وه رووی کرده خاکی ژێردهستی عیمران، عیمران خۆی له یه کێ له گه لی یه کانی ناو هه ورا وه کانا قایم کرد، روزبه هان ماوه یێکی دوورو درێژ گه مارۆی دا بێ ئه وه ی رێی بێی به یه کدا بدهن، روزبه هان له گه مارۆدانی بێ سوودی عیمران ماندو بوو، ئه سپرده یێکی ناره لای پێی راگه یێنی که خۆ شار دنه وه کاری مه ردنیه، یا پیاوانه بکه ویتته شه ره وه یا سه ردانه ویتنی و خۆی بدا به دهسته وه، عیمران مه ردانه هاته مه یدان و له گه ل سپای رۆز به هانا که وته جهنگ و سپاکه ی تووشی کاره سات و سه رگه ردانی هیتنا، هه ندیکیان له ئاوا خنکان و هه ندیکیان کوژران و هه ندیکیان به دیل گیران و، بنه و بارگه و چهک و تفاقیان هه موو که وته دهس هیتزه که ی عیمران، که به و سه رکه وته پتر شیرگیرترو به هیتتر بوو.

سه ره ئه نجام که وته که لکه له ی دامه زران دنیکی ده سه لاتنی پیاوانه . بنکه یێکی زۆری له سه ره رپێ و بانه به رزه کان دامه زران دو رپێ (به صره) ی به ره به ست کردو دهستی دایه وه باج و پیتاک کوکردنه وه سه رانه وه رگرتن، نهک ته نها له خه لکی هه ره مه، به لکو له سه ربازو پیاوانی ده ولت و خه لافهت. خه لک له م به زمه ئاشوفته یه ئالۆز بوون، که وته هاوارو، دادو فیغان. سولطان (موعیزنه لده ولت) دوستوری دا به (مه هه لله بی) وه زیری خۆی که به سپا وه پروات بۆ سه رکوتکردنی عیمران، له وحه له دا وه زیر له (به صره) بوو، له ویتوه له شکری کی ششا به ره و (واسط) و له سولطان وه دوستوری بۆ هات که بێ باکانه سامان و ئازوقه به سه ر کرێ گرتنه کان و به سه ر له شکرا به خت بکات. ⁽⁵⁾ مه هه لله بی توانی «عیمران» گه مارۆ بدات و رینگه کانی هه موو به ره به ست کرد، عیمران ناچار کشایه وه به ره و هه ندی ته نگه به ری که ته نها خۆی و هاو رپیکانی شاره زای بوون. «روزبه هان» بۆ ئه وه ی که نه بادا (مه هه لله بی) سه ربکه وی و گۆی پیرۆزی بباته وه و، رسوایی بۆ خۆی بمینێ، داوای لیکرد شالاو بکاته سه ر

«عیمران» مهه‌لله‌بی به قسه‌ی نه‌کردو گه‌مارۆکه‌ی درێژه پێدا، «روزبه‌هان» نامه‌پێکی نووسی بۆ موعیزئه‌لده‌وله «که وه‌زیر ناوێری هه‌لکوتیتته‌ سه‌ر عیمران، ئه‌یه‌وی سامانی ولات به‌ فیڕۆ به‌خت بکات.» موعیزئه‌لده‌وله نامه‌پێکی نووسی بۆ مه‌هه‌لله‌بی له‌سه‌ر سستی و کار ئه‌نجام نه‌دان گله‌یی لیکرد. مه‌هه‌لله‌بی له‌ ناو ئه‌و گله‌ییه‌ وازی له‌ پیلانه‌که‌ی هێناو ته‌گبیره‌که‌ی خۆی خسته‌ ژێرپێ و به‌هه‌موو له‌شکره‌که‌یه‌وه‌ شالاری کرده‌ سه‌ر «عیمران» بچ ئه‌وه‌ی بزانی که‌ عیمران بۆسه‌و که‌مین و داوی زۆری بۆ سپاکه‌ی ناوه‌ته‌وه‌، مه‌هه‌لله‌بی هه‌لمه‌تی ده‌ست پێکرد، به‌لام «روزبه‌هان» خۆی خسته‌ دووا، له‌م هه‌له‌دا دلیرانی هێزی عیمران سه‌ریان له‌ بۆسه‌و که‌مین هێنایه‌ ده‌رو که‌وتنه‌ کوشتارو قه‌لاری سپای مه‌هه‌لله‌بی، هه‌ندیکیان کوشتن و هه‌ندیکیان به‌ دیل گرتن، زۆریشیان خنکاند، مه‌هه‌لله‌بی خۆی به‌ په‌له‌ رزگارکرد، له‌ناو دیله‌کان زۆربه‌ی فه‌رمانده‌و سه‌رانی سپا هه‌بوون.

ئینجا موعیزئه‌لده‌وله‌ ناچار بوو له‌گه‌ڵ عیمران به‌ ناشتی رێک بکه‌وی و دان بنی به‌ فه‌رمانه‌واپه‌که‌یا، و گه‌ردانه‌ی (قلاده‌-وسام) فه‌رمانه‌واپه‌ی بنیری بیکاته‌ گه‌ردنی.

ئا به‌م جوړه‌ عیمران بوو به‌ختیوی ده‌سه‌لات و هێزو ولات^(٦) ئه‌مه‌ له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی (المطیع لله‌ عه‌باسی) دا بوو، هه‌ر له‌م سه‌رده‌مه‌دا بوو (قه‌رمه‌طی) یه‌کان هه‌لسابوون..

سالی ٣٤٤ک (٩٥٥ز) سوڵطان موعیزئه‌لده‌وله‌ تووشی نه‌خۆشی یه‌کی سه‌یر بوو - که‌ ناوبردنی توژی ناشربنه‌ - له‌ تاوا «عییزئه‌لده‌وله‌ به‌ختیاری» ی کوری خۆی دانا به‌جیگره‌وه‌و نازناوی «میری میران» ی دا، جا هه‌وائی مردنی موعیزئه‌لده‌وله‌ بلا بووه‌وه‌و، «عیمران» له‌م باسه‌ ئاگاداریی په‌یداکرد، له‌م کاته‌دا، کاروانیکی زۆر قه‌له‌بالغ له‌ ئه‌هوازوه‌و رووی کرده‌ به‌غدا، باج و پیتاکی ئه‌و ولاتانه‌ی هێنابوو بیبا بۆ به‌غدا،

پاسه وانیکی زۆرو هه‌ندی بازرگانی خاوه‌ن سامانی له‌گه‌ڵ بوو، «عیمران» که هه‌والتی زانی فه‌رمانی دا به‌ داگیرکردنی هه‌موو سامانه‌که‌و، داگیرکرا، به‌لام موعیژئه‌لده‌وله نه‌مردبوو، زۆری نه‌برد له‌و به‌لایه‌ رزگار بوو نه‌خۆشیه‌که‌ی نه‌ما، جا کاغه‌زیکێ نووسی بۆ عیمران له‌باره‌ی تالانه‌که‌وه، عیمران هه‌موو تالانه‌که‌ی نارده‌وه، جگه له سامانی بازرگانه‌کان، له‌سه‌ر ئه‌وه توۆزی نیوانیان سارد بوو^(٧).

سالی ٣٤٥ ک (٩٥٦ ز) «رۆزیه‌هان» دژی سولطان موعیژئه‌لده‌وله راپه‌ری، «بلکا»ی برایشی که له شیراز بوو، ئه‌ویش جاری یاخیتی دا، هه‌روا «سوار» (ئه‌سفار)ی برایشیان که له ئه‌هواز بوو ئه‌ویش جاری یاخیتی و شوێشی دا، جا «رۆزیه‌هان» چوه لای بلکای برای بۆ ئه‌هواز، سوار (ئه‌سفار) که له‌م کاته‌دا له‌گه‌ڵ «عیمران کوری شاهین» له‌سه‌ر (به‌طایح) له شه‌را بوو، وازی له شه‌ر هیناو، به‌طایحی (هه‌وراو)ی به‌جیه‌هیشته و گه‌رایه‌وه بۆ (واسط)، ئه‌م شه‌ره له مانگی ره‌جه‌ب دابوو، هه‌ر له‌م کاته‌دا موهه‌لله‌بی وه‌زیر له ئه‌هواز بوو، ویستی له‌گه‌ڵ رۆزیه‌هان بکه‌وێته شه‌ره‌وه، به‌لام سپاکه‌ی به‌ گوێیان نه‌کرد، هه‌موویان خۆیان دابه پال رۆزیه‌هان^(٨).

ئیمه لی‌ره‌دا کارمان به‌ باسی «رۆزیه‌هان» نیه، له کتیبی (المعروفون من الروژبیانیه) دا ئه‌م باسه‌مان به‌ دوورو درێژی نووسیوه. بابینه‌وه سه‌ر باسی «عیمران». سالی ٣٤٩ ک ئه‌بو ئه‌لفه‌تح ناسراو به‌ ابن ئیبن ئه‌لعربان، که برای عیمرانی کوری شاهین بوو هه‌لات و خۆی دابه په‌نای سولطان موعیژئه‌لده‌وله، به‌ مال و مناله‌وه سولطان ریزی گرت و په‌نای دا، چونکه له ترسی عیمرانی برای هه‌لاتبوو. الکامل ص. ٥٣٢/٨

سالی ٣٥٥ ک (٩٦٠ ز) سولطان موعیژئه‌لده‌وله رووی کرده (واسط) بۆ شه‌ر له‌گه‌ڵ (عیمران) که له‌م حه‌له‌دا له هه‌وراو (به‌طایح) بوو، سپاییکی به‌ فه‌رمانده‌یی «فه‌ضل کوری عه‌بباسی کوری حه‌سه‌ن»

نارده سه‌ری، ئەم لەشکره که گه‌یشته وشکانی‌یه‌کانی (واسط) لەشکره‌ندی کردو، که‌وته به‌ربه‌ستکردنی رووبارو جوگه‌و جوگه‌له‌کان، که ئەرژانه ناو هه‌وراوه‌کان، خودی سوڵطان موغیز ئەلده‌وله‌ش له «ابله» ی به‌سه‌روه رووی کرده زه‌لکاوه‌کان و شاره‌که‌ی عیمرانی داگیرکردو سپاه‌ه‌ندی تیاکرد، به‌لام ته‌نیا دوو شه‌و مایه‌وه‌و ئەمجاره تووشی نه‌خوشیه‌کی له‌ویتر خراپتر بوو، به‌که‌ژاوه‌ بردیانه‌وه‌ بۆ به‌غداو سپا‌که‌ی له‌ هه‌وراوه‌کان مایه‌وه‌، هه‌ر که‌ گه‌یشته به‌غدا به‌و نه‌خوشی‌یه‌ مرد، «عیزنه‌لده‌وله‌ی کوری» جیتی گرت‌ه‌وه‌و، ده‌سه‌جی نامه‌ی بۆ فه‌رمانده‌کانی سپا‌که‌ی نووسی: به‌ ئاشتی له‌گه‌ڵ عیمران رێک بکه‌ون و بگه‌رینه‌وه‌ بۆ به‌غدا^(۹).

سالی ۳۵۷ک (۹۶۷ز) دوو تیره‌ی عه‌ره‌بی «ره‌فعای» و «به‌نی ئەسه‌د» له‌ نیوان خو‌بانا تیکچوون و که‌وته‌ شه‌ره‌وه‌و ده‌سته‌ی «به‌نی ئەسه‌د» ها‌واربان برده‌ به‌ر «یه‌شکه‌ری» که‌ یه‌کی بوو له‌ فه‌رمانده‌کانی «عیمران»، یه‌شکه‌ری دالده‌ی دان و سپای نارده‌ سه‌ر «ه‌په‌» ی سه‌رداری تیره‌ی (ره‌فعای) کوشتاریکی زۆری له‌ په‌یره‌وانی کردو دوو هه‌ریمی «جنیلا» و «قسین» ی لێ داگیرکرد^(۱۰).

سالی ۳۵۹ک (۹۶۹ز) عیزنه‌لده‌وله‌ به‌ختیار به‌ره‌و هه‌وراوه‌کان شه‌ره‌وه‌ بوو، به‌مه‌به‌ستی سه‌رکو‌تکردنی «عیمران» و یه‌ک مانگی ره‌به‌ق له‌ (واسط) لەشکره‌زی کرد، ئنجا دوستوری دایه «ئه‌بولفه‌ضلی» وه‌زیری خو‌ی که‌ لی‌ره‌وه‌ بی‌ به‌ره‌و وشکانه‌کان و که‌ناری زۆنگاوه‌کان و دوستوریشی دایه‌ که‌ هه‌موو جوگه‌کان وشک بکاته‌وه‌و به‌ بنه‌وانه‌ ئاوه‌کانیان به‌ربه‌ست بکات و رووی ئاوه‌کان وه‌ر‌بگه‌ی‌رێ، به‌ره‌و (ده‌جله‌) و نه‌هه‌ی‌لی ئاوه‌ بچه‌ی‌ته‌ زۆنگاوه‌کان، ئە‌بولفه‌ضل که‌وته‌ بنا‌وانه‌ به‌ستن و سه‌کری دروستکردو رووی ئاوه‌کانی وه‌ر‌گه‌ی‌را، به‌ره‌و «فارو‌ث» و (ره‌بع‌ طه‌یر) و ریتی کردنه‌وه‌ بۆ خه‌لک، که‌ بتوانن ها‌مو‌شو‌ی عی‌راق بکه‌ن، ئەم کاره‌ ماوه‌ی‌تکی زۆری بردو ده‌جله‌ په‌نگایه‌وه‌و هه‌موو سه‌کرو بنا‌وانه‌کانی

روخاند، عیمران له م کاته دا خوئی کوتابووه یه کئی له و دژه سه ختانه ی که خوئی له ناو هه و راهه کانا دروستی کردبوو، مال و سامان و تفاقى هه موو گوٲزایه وه ئه وئى که ئاوى دجله نيشته وه سپای به ختیار هه لیان کوتایه سه ر دژه که ی عیمران که سه رنجیان دا چۆل و هۆله و کهس له و ناوه دا نیه، ماوه یی له و ناوه دا موٲلیان خوارد، گهرماو میسشوله و بوٲق سه رى لی شیواندن و له گیان بیزارى کردن، جا که و تنه بوٲله بوٲل و جنیودان به وه زیر. ئنجا عزئه لده و له به ختیار ناچار بوو له گهل عیمران ریٲک بکه ویت. عیمران له سه ره تادا به لیٲنى دا بوٲ پیٲنج هه زار درهه م پیٲاکى بداتئى، به لام که زانى شله ژاون و له کاره ساتان پیٲنج هه زار درهه مه که ی کرد به دوو هه زار درهه م، ئه ویش به و مه رجه ی نه دیله کانیان بداته وه و، نه بارمته کان، و نه سوٲینى دلٲیایى و دوٲستایه تیان له گهل بخوات. ئا به م جوٲره سپاکه یان کشایه وه، ئنجا عیمران دوٲستورى دا به رووٲکردنه وه یان و تالانکردنى بنه و یارگه یان، به مجۆره عیزئه لده و له به ختیار به رامبه ر به گهل خوئی سووک و رسواکرد، سه ره رای ئه وه ی که شه ره که نزیکه ی دوو سالى ره به ق-واتا له مانگى شه والى سالى ۳۵۹ک وه تا مانگى ره جه بی سالى ۳۶۱ک درٲژه ی کیٲشا بوو. ^(۱۱) گوٲا ئه م وازه یٲنانه ی (به ختیار) له شه ر له به ره ئه وه بووه: که پادشای روم هه لئى کوتابووه سه ر باکوورو خوٲئاوای جزیره و نوصه یٲین (کوردستان)، له به ره ئه وه خه لک کردوویانه به دادو فیغان و داویان له به ختیار کردووه، بروات بوٲ شه ر له گهل روم و از له شه رى موسلمان به یٲئى ^(۱۲).

سالى ۳۶۳ک (۹۷۳ز) سپاکه ی عیزئه لده و له به ختیار له ناو خوٲانا تیٲکچوون و بوو به شه رو هه رایان، به ختیار داوای کوٲمه ک و یارمه تی له دوو کهس کرد: له ئه بوته غله بی حه مدانى و له عیمران کوٲرى شاهین و به لیٲنى دانئى که له هه موو قه رزه کانى ده و له تی لیٲیان خوٲش بیٲت هه روا پیٲشینه زى له «عیمران» کرد که یه کئى له کچکه کانى بخوازئى، عیمران له

وهراما بۆی نووسی: دهرباره‌ی وازه‌ینان له قهرزی ده‌وله‌ت گهرچی باوهریش ناکهم، به‌لام په‌سه‌ندم کرد، وه‌لی دهرباره‌ی ژن خواستن، من هیچ ژنی ناخو‌ازم تا خو‌م ناوی نه‌بهم، زۆر له‌عه‌له‌وی به‌کان پێش‌نیازی نه‌وه‌یان کرد کچم بده‌نی، په‌سه‌ندم نه‌کردو، دهرباره‌ی نه‌وه‌ش که به‌رگی خه‌لاتیم بۆ بنی‌ری، ئیمه‌ نه‌و جو‌ره به‌رگانه‌ ناپۆشین که ئیوه‌ نه‌پپۆشن، به‌لام کوره‌که‌م خه‌لاته‌کانی ئیوه‌ی وه‌رگرت زۆر سپاستان ده‌کات..

با بی‌ینه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی هیزتان بۆ بنی‌ری بۆ شه‌ر له‌گه‌ل دوژمن، نه‌وه‌ی راستی بی‌ هیزه‌کانی ئیمه‌ چنگیان به‌ خوینی هیزه‌کانی ئیوه‌ وه‌یه‌و زۆریان لی‌ کوشتون، له‌به‌رئه‌وه‌ ناشی پیکه‌وه‌ هه‌لبه‌کن و شان به‌شانی یه‌ک له‌گه‌ل دوژمن شه‌ر بکه‌ن». ئینجا به‌ فه‌رمانده‌کانی خو‌ی گو‌ت: هه‌رکات عیزنه‌لده‌وله‌ به‌ختیار ناچار ببیت په‌نا به‌یتته‌ لای ئیمه‌، ئیمه‌ پێشو‌ازی لی‌ ده‌که‌ین و، په‌نای ده‌ده‌ین و له‌ شه‌ری دوژمنی ده‌پار‌تیزین و چاو ده‌پۆشین له‌و هه‌موو خراپانه‌ی که‌ خو‌ی و باوکی دهرباره‌ی ئیمه‌ کردوویانه‌، ئیمه‌ یه‌ک به‌ سه‌د چاکه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌ین^(۱۳).

سالی ۳۶۶ک (۹۷۶ز) به‌ختیار له‌گه‌ل «عه‌ضوده‌لده‌وله‌»ی ئامو‌زای بوو به‌ شه‌ریان و تیشکاو خو‌ی گه‌یاند (واسط)، «عیمران کوری شاهین» سامانیکی زۆرو چه‌ک و تفاق‌یکی باش و دیاری و ده‌هه‌نه‌ییکی فره‌ی دایی، ئنجا خه‌لک هاته‌وه‌ بی‌ریان که «عیمران» روژی له‌ روژان و تبوی: «نه‌گه‌ر عیزنه‌لده‌وله‌ به‌ختیار په‌نا بۆ ئیمه‌ به‌یتتی ده‌رگای ولاتی ئیمه‌ به‌رامبه‌ر به‌ نه‌و والا‌یه‌و نه‌وپه‌ری ریزی لی‌ ده‌گیری^(۱۴).

سالی ۳۶۹ک (۹۷۹ز) له‌ مانگی محرم دا مه‌رگ یه‌خه‌ی عیمران کوری شاهینی گرت، به‌لام نه‌ک له‌ شه‌را، به‌لکو له‌ سه‌ر جیگه‌ی خو‌ی له‌وپه‌ری ئاسایش و پاش چل^(۱۵) سالی ره‌به‌ق شه‌روشتور له‌گه‌ل سولطانان و فه‌رمانده‌یان که‌ له‌م هه‌موو ماوه‌یه‌دا خوین له‌ لووتی نه‌هاتبووه‌ خواره‌وه^(۱۶) عیمران سی‌ کوری له‌پاش خو‌ی مایه‌وه‌: (حه‌سه‌ن، حوسه‌ین،

۲- **حهسه ن كورې عيمران شاهينې:**

حهسه ن له جيتي باوكي بوو به فه رمانړه وای دده وله تي شاهينې، به لام عه ضوډنه لده وله بوه يهي مرخي له ولاتي هه وراو (بطائح) خو شکردو مانگي سه فه ري هه مان سال (۳۶۹ک) «موطه هه ري كورې عه بدو لئلاي وه زيري خوي به سپاييكي گه وره وه نارد بو داگير كورني زولكاوه كان، موطه هه ر كه گه يشته نه وي يه كه م جار ده ستي دايه به ربه ستر كورني نه و جوگه و نزاوانه ي ده چوو به ره و هه وراوه كان، ماوه ييكي دوورو دريژ به م كاره وه خه ريك بوو، بنه وانه ييكي زوري به ست، حه سه ن كورې عيمران هيزيكي نارد كون و كه له به ريكي زوريان له بنه وانه كان كرد، ناو هه موسه كره كاني برد، نجا موطه هه ر شالاوي كرده هه وراوه كان (بطائح) به ته ماي (داگير كورني)، به لام «حه سه ن» لتي راپه ري و كه و ته قه لاچوي سپاكي و به سه ريا زال بوو، موطه هه ر تاواني نه م شكسته ي خوي خسته نه ستوي يه كيكي له فه رمانده كان، گويا: نه و نه يني ري كرده وو، به دزي يه وه له گه ل حه سه ن ريكيكه وتوو، جا له داخي نه و شكسته خوي كوشت^(۱۷) نجا «عه ضوډنه لده وله» ناچار بوو له گه ل حه سه نې كورې عيمران ريكيكه وت له سه ر باجيكې سالانه. به داخه وه خيوي الكامل باسي نه وه ي نه كرده وه كه حه سه ن چند سال فه رمانړه وا بووه.

۳- **حوسه ين كورې عيمران:**

كه سالي ۳۷۲ ك ۹۸۲ ز فه رمانړه وای هه وراوه كان (بطائح) بوو وانا پاش سي سال فه رمانړه وایي - محهمه دي براي لبي كه و ته كنه كورن، داوای ليكرد بچيته سه رداني خوشكيكي كه نه خو ش بوو، هه ركه حه سه ن گه يشته نه وي نه بولفه ره ج محهمه دي براي، كه زور به خيلي پي ده برد، چونكه له ناو گه له كه يا زور خو شه ويست بوو و هه ر به فيل بر دبو ي بو مالي خوشكه كه ي له يشته وه دايه به ر شم شير و كوشتي و چوو ه سه رباني خانو وه كه و به

دهنگی بهرز جاری کوزرانی حوسه‌ینی برای دا، ئنجا به‌لینی دا به
فرمانده‌کان و سهرداره‌کان که هم‌موویان پیش ده‌خاو مووچه‌و مانگانه‌و
خه‌لاتیان ده‌داتی، به‌مجوره‌ محمه‌د بووه فرمانپه‌وای ولات. (۱۸)

۴- نه‌بوئه‌لفه‌ره‌ج محمه‌د کوری عیمران:

پاش کوشتنی حوسه‌ینی برای بوو به فرمانپه‌وای، به‌لام زوری نه‌برد،
هم‌موو فرمانده‌و سهرداره‌کانی له‌کار دوور خسته‌وه که چل سال بوو له
رتیی ولاتا له نه‌بردو له خه‌باتا بوون و شه‌پوشو‌ریان بو پاراستنی ولاته‌که
کردبوو. موزه‌فه‌ر کوری عه‌لی که خوارزای عیمران بوو، به‌کتی بوو له
سهرداره‌گه‌وره‌کان، هم‌موو فرمانده‌و سهردارو یارویا‌وه‌رانی کوکرده‌وه پیتی
گوتن: «وا دیاره‌ نه‌بوئه‌لفه‌ره‌ج محمه‌د، که براهی خوئی کوشت، سهری
هم‌موومان ئه‌خوا، باش وایه به‌رله‌وه‌ی بکه‌وئته‌ کار بو له‌ناو بردنی ئیمه‌و،
ئو ئیمه‌ بکات نیوه‌روژه، ئیمه‌ ئو بکوژین و ئه‌بواله‌ عالی کوری حه‌سه‌ن
له‌جیتی ئو دابنه‌ین به فرمانپه‌وای. هم‌موویان قسه‌کانی ئه‌ویان په‌سه‌ندکردو
له‌ هه‌لیکا کوشتیان» (۱۹)

۵- نه‌بواله‌ عالی کوری حه‌سه‌ن:

دانرا به فرمانپه‌وای ولاتی هه‌وراو، به‌لام چونکه هیشتا بار نه‌بوو
بوو، بریاردرای خودی «موزه‌فه‌ر» بکری به له‌ه‌ی و کاروباری ولاته‌که
بباته‌رتیوه، موزه‌فه‌ر چه‌ندین سال به‌مجوره‌ ولاته‌که‌ی به‌رتیوه‌برد، به‌لام خوئی
نیهنی بری ده‌ست پی‌کرد، به به‌هانه‌ی جو‌راو‌جو‌ر زور له‌سهردارو
فرمانده‌کانی دوور خسته‌وه، ئینجا که‌وته فریوئیل.

به‌دزی‌یه‌وه کاغه‌زیک‌ی درو‌کانه‌ی به‌ده‌س «صه‌مصام ئه‌لده‌وله‌ی
بو‌ه‌یه‌ی کوری عه‌ضودئه‌لده‌وله‌» که ۳۹۹ک به‌دواوه بو بوو به سولطان) بو
خوئی نووسی و «به‌ده‌ست کا‌برایه‌کی بیانی (بیگانه‌) و رایسپارد: له
حه‌لیکا که هم‌موو سهردارو فرمانده‌کان له ده‌وری ئه‌وبن، به سوار‌ی خوئی

بکات به باره گادا کاغهزه که ی بداته دهست و بلتی: کاغهزی صه مصام
 نه لده و لهی سولطانی به غدا. که کابرا کاغهزه که ی هیتنا وهرگرت و ماچی
 کردو خستیه سهر سهری، ئینجا کردیه وه به دهنگیتی که ی بهرز بو فره مانده کانی
 خوینده وه، له پاشا وتی: به لینی نه دهم که مهربه سته ی خزمه تی سولطان بم
 و پاراستنی ولاته که م بگرمه نه ستو، به م فیله «نه بواله عالی کوری
 حه سه نی کوری عیمرانی» له سهرته ختی فره مانره وایی لاداو خوئی کرد به
 فره مانره واه به مجوره بنه ماله ی شاهینی له فره مانره وایی که وتن^(۲۰).

۶- موزه فهر عه لی:

ههر که کاروباری دهگرته دهست «نه بوئه له عالی حه سه ن» و دایکی
 نارده (واسط) له وی مانگانه و مووچه ی بو بان بریه وه، زور جه ختانه
 جله وی کاری گرته دهست و له گهل خه لکا به شیوه ییکی جوان و
 رهوشتیکی پیوانه و دادوه رانه جولایه وه، پاش چه ندین سال که پیر بو،
 فره مانره واییه که ی سپارد به خوشکه زا که ی خوئی که ناوی «عه لی کوری
 نه صر» بو له ناو خه لکا به «ئه میر موختار» به ناویانگ بو. هه روا
 رایسپارد پاش «عه لی» خوشکه زا که ی دیکه ی «نه بوئه له سه ن عه لی کوری
 جه عفر» بکری به فره مانره واه.^(۲۱)

۷- موهه زه ب نه لده و له عه لی کوری نه صر:

ئه م کوره که به «ئه میر موختار» به ناویانگ بو، سالی ۳۷۶ ک
 (۹۹۶ز) له جیی موزه فهر بو به فره مانره واه (به پیچه وانه ی عیمران) زور
 گورج نامه ی نووسی بو سولطان شه ره ف نه لده و له ی بو هی، له به غداو
 ملکه چی و پهیره وی خوئی نیشانداه داوای نه وه ی کرد که دان به
 فره مانره وایی یا بزئی و گهردانه ی ده سه لاتی بگریته نه ستو، سولطان زور
 زوو گهردانه ی بو نارده و نه نازناوی «موهه زه ب نه لده و له» ی دای، نه وه ی
 راستی بیت «مهزه ب» پیاو یکی خیره و مه ندو رهوش جوان بو له گهل
 «به دری کوری حه سه نوه یهی» هاسوین و دوست بو، هه روا وه کانی

(به طایح) به جوړی ئاوه دانکرده وه، قه لای زوړو کوشک و ته لاری
فره جوانی تیا دروستکرد، ناحه زان و ناریکانی ده ولته تی بوه یهی و
خه لافه تی عه بیاسی، که لییان ده قه و ما، هه موویان په نایان ده برده سایه ی
ئو... بو وینه: سالی ۳۷۹ک (۹۹۹ز) ئه لقادر بیللا ه عه بیاسی له به غدا
هه لات و په نای برده لای «مه زه ب» و له سایه ی ئه و ما یه وه زوړ به پرتزه وه
تا سالی ۳۸۱ک (۹۹۱ز) که باوکی تیا مردو خوئی له جیئی ئه و بوو به
خه لیفه، نجا گه رایه وه بو به غدا...

هه روا که «به هاء ئه لده ولته ی بوه یهی» بوو به سولطانی به غدا و
گه نجینه ی ولاتی بینی که جلقی کی تیا نه بوو، وه زبره که ی خوئی نارد بو
لای مه زه ب، که ناوی «نه صر کوری سابور» بوو، داوای قه رزی لیترودو
هه رچی «مجوهرات» له خه زینه دا هه بوو، هه مووی بوئی نارد که بارمته بی
تا قه رزه که ی ده داته وه به مجوره قه رزی وه رگرت و سالی ۳۸۴ک (۹۹۴ز)
مه زه ب له گه ل ئه بو مه نصوری کوری به هاء ئه لده ولته بوون به زاواو خه زور،
کچی خوئی دایئ و خوشکه که ی خواست. (۲۲)

سالی ۳۸۵ک ئه بوئه لقاسم عه لی ئه بهر قوه ی به ته مای ئه وه ی که
سولطان ئه لده ولته بیکا به وه زبر، چوو خوئی دایه په نای مه زه ب، سالی
۳۸۶ک (۹۹۶ز) یه کئی له فه رمانده کانی سه مصام ئه لده ولته که ناوی
(له شکه ره ستان) بوو، به سره ی داگیرکرد، سولطان به هاء ئه لده ولته
پیشنیازی کرد که ئه مه مافی (مه زه ب) ه وه شایسته ی ئه وه، و له م باره وه
نامه ی بو نووسی، جا مه زه ب ئه لده ولته به سره ی داگیرکرد به هیزی به
فه رمانده یی «عه بدوللا کوری مه رزوق» و به سره ی داگیرکردو ده سه لاتی خوئی
به سره را سه پاند، به لام له شکرستان له وه به دوا ده خاله تی کرد به به هاء
ئه لده ولته و سه مصام ئه لده ولته و مه زه ب و، جاریکی دی کردیانه وه سه ردار ی
به سره، به لام مهذب کوره که ی به بارمته گرت (۲۳).

سالی ۳۹۴ک (۱۰۰۳ز) ئه بوئه لعه باس واصل هه وراوه کانی (بطایح)

داگیرکرد. ئەم ئەبوئەلعهباسه له وه بهر یه کێ بوو له سه زدارانی سه ره به (مهذب) ئەوه بوو مهذب ناردی بۆ سه رکوتکردنی له شکه رستان، و داگیرکردنی «به سه ره» پاش ئەوهی که به سه ره داگیرکرا، رووی کرده «سیراف» که له ژێردهستی «ئه بومحه مه د کوری موکه ره م، دا بوو سه رپاک تالانی کردو رووی کرده لای خواری «ده جله» (؟) (داگیری کرد، ئنجا جاری سه ره به خوێی داو، له په یوه ندیی «مه زهب» خوێ رامالی.. مه زهب تووره بوو سه د به له می پرکرد له زه لام و ناردیه سه ری، ئەمانه هه ندیکیان له ئاوا خنکاو هه ندیکیان له لایه ن ئەبوئەلعهباسه وه به دیل گیران...

ئنجا ئەبوئەلعهباس به سه ره ی داگیرکردو خوێ کرد به ئەمیری به سه ره و له گه ل ده یله می و سپاکه ی ئەوێ خوێ ریکخست. له شکه رستانی سه ردار ی به سه ره، چوو بۆ لای مه زهب ئەلده و له مه زهب له شکرکی خسته ژێر فه رمانی و ناردیه وه بۆ ده رکردنی ئەبوئەلعهباس، به لام به رامبه ره به ئەبوئەلعهباس شکستی خواردو هه لات، هه یزه که ی به دیل گیران و چه ک و گرانباریان هه موو که وته ژێر دهستی (ئه بوئەلعهباس) جا ئەبوئەلعهباس که ده می به سه رکه وت شیرین بوو، رووی کرده هه ورا وه کان و له و پوه هه والی بۆ مه زهب نارد: هه یزه که تم به زاند، و ئەوه تا ئیسته هاتومه ناو شاره که ته وه، چاره سه ری خۆت بکه، مه زهب ئەلده و له رووی کرده (بشامی) و خوێ دایه پال «ئه بو شجاع فارس کوری مه ردان و سه ده قه ی کوری»، به لام نا پیاوانه سته میان لیکردو هه موو سامانه که یان داگیرکرد، ناچار هه لات به ره و (واسط) به جو ریکی زۆر په ریشان گه یشته ئەوێ، خه لک و که سوکاری هاتنه پێشوازی، له وه بهر ژنه که یان خسته بوهری به ره و به غدا بۆ لای به هه ئه لده و له ی باوکی، هه روا خویشیان خسته ری به ره و به غدا.. «ئه بوئەلعهباس واصل» که چوه ناو شاری هه ورا وه که هه موو سامانی «موهه زه بی» داگیرکرد، به لام پاسه وانی دانا به سه ر مالی ژنه که یه وه و، هه رچی سامانی هه بوو، هه مووی کو کرده وه ناردی بۆ باوکی

(واتا سولطان بههء ئه لده وئه)، به لام خه لکی به طائح (هه وراو) دژی ئه بوئه لعه باس ههستان، ناچار هه وراوی به جیه هیشته و گه رایه وه به ره و به سره.. سه رئه نجام موهه زهب گه رایه وه بو هه وراو و خه لکی ولات پیشوازییان لی کردو تا سالی ۴۰۹ ک (۱۰۱۰ز) ولاته که ی به رپوه بردو کۆچی دوایی کرد. پاش مه رگی بریار وه هابوو کوره که ی له جیی دابنری، به لام خوشکه زاییکی دژی رایه ری و کوشتی و ئه ویش کوژراو ده سه لات له دهستی بنه ماله کورده کان ده رچوو^(۲۴) ئه مه یه به دبه ختی کورد، که به خو یان رازی نین.

په راویزه کان:

- ۱- الکامل فی التاریخ (به رگی یه که م لاپه ره ۴۸) نووسینی میژوو زانی مه زنی بنه ماله ی شه بیانیی کورد
- ۲- البلدان (۳۵) نووسینی ئینی واضحی یه عقوبی..
- ۳- الکامل ۳۶۶/۸ - ۳۷۲.
- ۴- الکامل (۸) لاپه ره - ۴۸۰ - ۴۸۱ .
- ۵- ئه و حه له ناوی کرئ گرت هه بوو ناوی (جاش) په یدانه بوو بوو.
- ۶- الکامل (۸) لاپه ره کانی ۴۸۹-۴۹۱.
- ۷- الکامل ۵۱۰/۸ .
- ۸- الکامل ۵۱۴/۸ .
- ۹- الکامل ۵۷۳ - ۵۷۵.
- ۱۰- الکامل ۵۸۸ - ۵۸۹ .
- ۱۱- الکامل ۶۱۰ - ۶۱۱ .
- ۱۲- الکامل ۶۱۸/۸ .
- ۱۳- الکامل ۶۴۴/۸ .
- ۱۴- الکامل ۶۷۲ /۸ .
- ۱۵- وادیاره هه له ی نووسه ران بی، چونکه عیمران سالی ۳۳۸ ک سه ری هه لداوه ۳۶۹ مرد، دیباره مه به ست سی و یه که . با ئه مه ش بزانی که حه سه نوه یه ی ش

هەرلەم سالتەدا مردو نزیك ۱۰ سالتی ھاو دەسه‌لات و له‌گه‌ڵ مغرالدەوله‌دا له
له‌نه‌به‌رد دا‌بوون.

۱۶- الكامل ۸ / ۷۰۱.

۱۷- الكامل ۸ / ۷۰۱.

۱۸- الكامل ۹ / ۲۳-۲۴.

۱۹- الكامل ۹ / ۳۰.

۲۰- الكامل ۹ / ۳۰-۳۱.

۲۱- / ۹ / ۳۰-۳۱.

۲۲- الكامل ۹ / ۵۰، ۹۷، ۱۰۵.

۲۳- ۱۲۳، ۱۲۴، (ب ۹)

۲۴- ئەم باسانە هه‌مووی هه‌ی «الكامل» ه به‌رگی ۹// با لێره‌دا له‌بیرم نه‌چی «ئەبو
اهاشم هبه‌الله كوری عسیبی نووسه‌ر و ده‌بیری مه‌ذب بوو، یه‌كێ بوو له‌سه‌ر
ئامه‌دترین نووسه‌ران، نامه‌كانی كه‌ له‌گه‌ڵ پادشایان و ئەمیرانا گۆرپویه‌تییه‌وه، زۆر
به‌ناوبانگن سالتی ۴۰۵ ك مرد.

فہمائردوایی شوانکارہی کورد
لہ ہہریمی فارس و کرمان و
نہ صفماندا

فه مانر هوائی شوانکارهی کورد له ههریمهی فارس و کرمان و نه صفهاندا

پیشه کی:

خاکی فارس بهو ههریمه پان و پوره نهوتری که نه که ویتنه چوارچیوهی
نهم سنوورانه وه: لای خوره هه لاته وه شارستانی کرمان، لای خورناواوه
خوزستان (تههواز - عه ره بستان)، لای باکووره وه شارستانی ئیسفه هان
لای باشووره وه خه لیجی عه ره ب. ناوچهی نهم ههریمه شاری شیرازی
به ناویانگه و شاره گه وره کانی ههریمه که ش ته مانه، کازرۆن، فه سا،
داراب، نه یریز، ئیسته هه بانات، لار، بووشه هر، شیراز، جه هرم (گهرم)،
ئاباده، فه پرووزناباد و چه ندیکی دیکه. . سه رزه ویی نهم ههریمه ۱۴۸۶۶۹
کیلۆمه تری چوارگوشه یه دیرینهی کۆنی زۆر تیا یه: هیی ده ورانی عیلام،
هه خامه نشی، نه شکانی، مه کدۆنی، نه شکانیی پهرتی، ساسانی و
ئیسلامی وه ک نه زنان، بازارگاد، تهخت جه مشید، تهخت طاوس، نه قش
روسته م، ئیسته خر، قه لای ئیگ و هیی دیکه (۱).

به لام له که یه وه عیل و خیلانی کورد گه ییونه نهم ههریمه فارسه و
له ویتوه ده سه لاتیان په یداکردوه و بنه رتهی فه مانر هوائی و سه ردارتییان
دامه زرانده وه؟ میژوو هیشتا نهمه ی بو روون نه بوته ته وه. . کۆنترین به لگه
له بارهی کوردی ولاتی فارسه وه به ده ست ئیمه وه بی نهمه یه: له سه ره تای
سه ده ی سییه می زایینی (میلادی) دا له شاری بازارگاد که ئیستا پی
ده وتری ئیسته خری فارس، (ساسان) ناوی مووبه دی په رستشگای ناهید
(واته: مه لای زه رده شتی یه کان) بوو. ژنی نهم ساسانه پادشای عیلی
(بازره نگی) ی کورد ناوی نهم ژنه (رام به هیشت) یا (مینا به هیشت) بوو
ساسان کورپکی له م ئافره ته بوو ناوی نابوو (پاپه ک)، نهم پاپه که که

گه وره بوو. سه روکيی شاری (خیر) ی پی سپیدردا که ده که وته که ناری زریچهی (به خته گان) و سه ره پتی (سهروستان) و (نه پرتزی) ئیسته وه. له م حه له دا (گوزه هر) یا (گوچه هر) ی باز رهنگی پادشای (فه سا) بوو. فه سا قه لایتیکی سپیی زور سه ختی هه بوو که سپای ئیسلام سیسه د سال پاش نه و روزه داگیریان کرد له بهر سپیتی قه لاکه ناویان نا (به یضاء). کابرایتیکی (تیری) ناو ئه رگبود (واته قه لاوان) ی بوو. پاپه ک کوری ساسان کوریتیکی بوو ناوی نابوو (ئه رده شیر). هیشتا ئه م کوره بار نه بوو بوو که پاپه کی باوکی داوای له گوزه هر کرد بیکا به قه لاوان و به یارمه تی ده ری تیری. ئه رده شیر پاش چند سالی ده سه لاتی په یدا کرد و دژی گوزه هر راپه ری، وه لات ه که ی لی داگیر کرد و خوئی ناونا پادشا و تانجی پادشاییتی له سه ر نا. (ئه رده وان) ی پینجه م^(۲) که ناخرین شای تیره ی ئه شکانیی ولاتی چیا و عیراقی عه جه م بوو نامه به کی به م جوړه بو ئه رده شیر نووسی: «کابرا! تو پیت له به ری خوت پتر درتژ کردوو. به دهستی خوت گور بو خوت هه لئه که ن ئه ی کوردی له ناو خبوه تی کوردانا په روه رده بوو! کی رتی دای تانج له سه ر بنیتی و بکه وی به ولات داگیر کردن؟»^(۳).

به م پیشه کی به دا بومان ده رئه که وی که له سه ره تای زاییندا عیلاتی کورد له ولاتی فارس زور بوون و ده سه لاتیان هه بووه و فه رمانه و اییان دامه زاندوو، به لام بومان روون نیه ئایا هه خامه نشینه کان ئه م کوردانه یان به زور له ولاتی ماده وه هینا وه ته ئه م هه ریمانه، یاخو نه هاتی و قاتوقری بوته هوئی ئه وه ی کوچه رانی کورد بگوینزه وه ئه م هه ریمی فارسه، یاخو شه رو هه رای نیوانی داربووشی هه خامه نشی و ئه سه که ندر بوته هوئی ئه وه ی کوردانی هه ریمه کانی موسل و هه ولیر بگوینزه وه بو ئه وه ی پاراستنی پایته خته که یان به وان بسپین، یاخو ئه م کوردانه هه ر له به رئه وه ی هه ندی له بنه ماله کانی پاشا تیره (ملوک الطوائف) ی ئه شکانیی په رتی، خه لکی (نه هاوند) بوون، روویان کردوه ته ئه وی?..

ئىبنو خورداذبيھ له كتيبى (المسالک والممالک) دا كه له دهوروبهرى سالى ۲۳۲ى كۆچى (۸۴۶زى) دا نووسىويه، وتوبه: «كوردەكانى ولاتى فارس چوار (زەم) يا (رەم)^(۴) بوون..». مەبەست له (زەم) يا (رەم) عىلەو تا ئىستاش لەناو كوردا وشەى (رەمە = رەوہ) بوگەلە ئەسپ و ماين و ئىستر بەكار ديت و بە شتى زۆرى تىكەل و پىكەلەش دەلەين، (رەمەكى). چوار عىلەكە ئەمانە بوون:

۱- عىلى حوسەينى كورى گىلەوھىھ كه ناوى بازەنگانى بوو. ئەم خىلە چوار دە فرسەخى (واتە ۱۶۰ كىلۆمەترى) له شىرازوھ دوورە.

۲- عىلى ئەردام كورى جوانا، سى وشەش فرسەخ (واتە ۴۳۰ كىلۆمەتر) له شىرازوھ دوورە.

۳- عىلى قاسم شەھربار كه پىتى دەوترى (گۆربان) - رەنگە گۆران بى، پىنج فرسەخ (واتە ۶۰ كىلۆمەتر) له شىرازوھ دوورە^(۵).

۴- عىلى حوسەين كورى صالح كه ناوى (سواران) - دوورنىھ سۆران بى و حەوت فرسەخ (واتە ۸۴ كىلۆمەترى) له شىرازوھ دوورە^(۵).

پاش ئىبنو خورداذبيھ بە پتر له يەك سەدە، ئىبنولبەلخى له كتيبى (فارس نامە) دا نووسىويه: «له رۆژگای كۆنە كوردەكانى ولاتى فارس پىنج رەمە بوون. ھەر رەمە يەكسان سەد ھەزار حەومە بوو: عىلى گىلەوھىھ، عىلى دىوان، عىلى لۆلۆگان، عىلى كاريان، عىلى بازەنگان.

ئەو رەنگ و شكۆو ھىزى سوپاي فارس ئەم كوردانە بوون كه ژمارەيان يەكجار زۆر بوو، بەلام له سەردەتاي ئىسلامدا بە جارى قىكران و بە جىھانا تەرتەوھەرتە بوون و كەسيان لە قەلاچۆ رزگار نەبوو جگە لە كابرایی كه (عەلك)ى ناوبوو سەرى بو ئىسلام داھىنا بوو و ئايىنى موسولمانەتى پەسەند كەردبوو و تا ئىستەش نەتەوھى ھەر ماون، بەلام كورد گەلەكە ئىستا نىشتە جىي شارستانى فارسن و لەوئى دەژين، ئەوانە كۆمەلە كوردگەلەكن كه عەسودوددەولەى ئال بوويه (بووھىھى) لە

دهوروبه‌ری ئیسفه‌هانه‌وه هیناوانی‌یه شیرازو نه‌ته‌وه‌یان په‌ره‌ی سه‌نده‌وه. ئا
ئه‌مه‌یه رابردووی ولاتی فارس و خه‌لکی فارس»^(۶).

قسه‌کانی ئیبنولبه‌لخی لیتره‌دا دوایی هات. له‌وته‌کانیا دوو شتی سه‌یر
هه‌بوو. یه‌که‌م: وتی، «کوردده‌کانی ولاتی فارس پینج ره‌مه‌بوون و هه‌ر
ره‌مه‌یه‌کیان سه‌ده‌هزار چه‌ومه‌بووه». دیاره‌مه‌به‌ستیشی له‌(چه‌ومه‌)
خیزان و ماله. هه‌ر کامیکیانی مه‌به‌ست بی، به‌پیتی هه‌لسه‌نگاندنی
زانستی ده‌بی ژماره‌ی هه‌ر چه‌ومه‌بی به‌پینج دابنری چون هه‌ندی خیزان
هه‌ن یه‌ک سه‌ر یا دوو سه‌رن. هه‌ندی خیزانبش هه‌ن ده‌گه‌نه‌ده سه‌ر به‌لکو
پتیش، له‌به‌رئه‌وه راده‌ی ناوچی له‌پیش چاو گیراوه‌و خیزانی به‌پینج
که‌س دانراوه. به‌م پیتی سه‌رژماری کوردده‌کانی ولاتی فارس دوو ملیون و
نیو بووه. ئه‌ی ژماره‌ی فارسی ئه‌و هه‌ریمه‌چه‌ند بووه؟ وادیاره‌ولاتی
فارس له‌به‌رئه‌وه‌ی پایته‌ختی عیلام و هه‌خامه‌نشی و ئه‌شکانی و
ماوه‌یتیکیش ساسانی بووه، زۆرقه‌له‌بالغ بووه‌و پتر له‌پینج ملیونی تیا
ژیاوه.

دووهم: ئیبنولبه‌لخی وتی: «کاتی که ئیسلام هات کوردده‌کان قرکران و
ئه‌وانه‌ی رزگار ببوون، تارومان بوون». بیگومان کوردی ولاتی فارس
پشتیوانییان له‌یه‌زدی گورد کردوووه‌و زۆریان کوژراون، به‌لام ئه‌و کردوووه
به‌فیشال.

ماوه‌یه‌ناوی عیله‌کان. وادیاره‌(بازه‌نگان) هه‌ر ئه‌و (بازره‌نگان)ه‌یه
که‌پادشاکه‌یان ناوی (گوزه‌هر) یا (گوچه‌هر) بوو و دایکی (ئه‌رده‌شیر)
له‌وان بوو. به‌رله‌وه‌ی سپای ئیسلام ولاتی فارس داگیرکات، سه‌ردارانی
شوانکاره، سپه‌هبودی ولاتی فارس بوون و، خویان به‌بنه‌چه‌که‌ته‌گه‌بیتنه‌وه
(ئه‌رده‌شیر) وه‌یا (مه‌نوچه‌هر)^(۷). مه‌به‌ست له‌(سپه‌هبود) ئه‌م پایه
سپاییه‌نییه‌که‌ئه‌مرۆ به‌عه‌ره‌بی (فه‌ریق‌ی پی‌ده‌گوتری). له‌و چه‌له‌دا
مه‌به‌ست سه‌رداری سه‌ره‌خۆی هه‌ریمه‌که‌بووه‌و له‌ئیرانی کۆنا ته‌نیا دوو

هه‌رێم به‌مجۆره سه‌ربه‌خۆ بوون: (طه‌به‌رستان) و (شوانکاره).
 گه‌ریده‌ی به‌ناوبانگ ئیبنوحه‌وقه‌لی به‌غدایی (ئه‌بولقاسم موحه‌مه‌د) له
 کتییی (صوره‌ الارض) دا که سالی ۲۳۱ی کۆچی (۸۴۱ز)ی به‌ دواوه
 نووسیویه، وتوویه: «تیره‌ کورده‌کانی ولاتی فارس ئه‌مانه‌ن: کرمانی‌یه،
 رامانی‌یه، مه‌دین، بیشر، به‌قلی‌یه، به‌ندازمیهری‌یه، ئیسحاقی،
 سه‌باحی‌یه، ئاذه‌رگانی‌یه، سه‌وه‌ره‌کی‌یه، ته‌مه‌اده‌هینی، زیادی‌یه،
 شه‌ه‌روه‌ی‌یه، به‌ندازقی‌یه، خوسره‌وی‌یه، زه‌نگی‌یه، سه‌فه‌ری‌یه، شه‌هیاری،
 میهره‌کی‌یه، موباره‌کی‌یه، ئاستامیهری‌یه، شاهه‌وی‌یه، فوراتی‌یه،
 سه‌لموونی‌یه، صیری‌یه، ئازاددوختی‌یه، موطنه‌لیبی‌یه، مه‌عالی‌یه، لاری‌یه،
 به‌رازدوختی‌یه، شاه‌گانی‌یه، جه‌لیلی‌یه. ئه‌مانه‌ تیره‌ به‌ناوبانگه‌کانی کوردی
 فارسن.

زانینی ناوی هه‌موو تیره‌کان کارێکی سه‌خته‌ ده‌بی ته‌ماشای تۆماری
 باج و پیتاکی دیوانیی بو بکری، چونکه کورده‌کانی ولاتی فارس پتر له
 پینج سه‌د هه‌زار مالن و هه‌ر تیره‌ییکیان به‌لای که‌مه‌وه‌ خاوه‌نی هه‌زار
 سواره. تیره‌ کورده‌کان به‌شێکی زۆر که‌میانی لی‌ ده‌رچی که‌ له‌ هه‌رێمه
 زۆزانی و سارده‌سیره‌کانا نیشته‌جین، ئه‌و دوايان هه‌موو کۆچه‌رن. هاوینه
 هه‌وارو زستانه‌ هه‌واریان هه‌یه‌و زۆریه‌یان له‌ خاکی گه‌رمیان ده‌ژین و
 هاتوچۆیان هه‌ر به‌ هه‌رێمه‌کانی خۆیاندایه. کورد گه‌ل خێوی سازو به‌رگ و
 چه‌ک و مرۆڤ و مه‌رو ماللات و ئازالن و ئه‌وه‌نده‌ به‌هێزن ئه‌گه‌ر سولتان
 بیه‌وێ ده‌سدیریژی ولاته‌که‌یان بکات به‌ زبانی ته‌واو ده‌بی. کورده‌کان
 مه‌ریان زۆره. ئه‌سپ و ماینی چاکیان هه‌یه. چاترین جووری ئه‌سپ و ماین
 لای کورده‌ مازه‌نجانه‌کانه‌ که‌ له‌ سه‌ر سنووری ئیسفه‌هان نیشته‌جین. ئه‌سپ
 و ماینی تاتاری و شه‌هیاریشیان هه‌یه. ئه‌م کوردانه‌ له‌را‌ده‌به‌ر چالاک و
 گورج و گوئن و زۆریش په‌یداکارو کاسبن چاترین قۆرخ و پاوان و له‌وه‌رگا
 بو مه‌رو مالاتیان هه‌لنه‌بژیرن.. من ته‌نیا ناوی سی تیره‌م یادداشت کردو

وهك بيستوومه سهد تيره دهبن» (۸).

ئيبنولبه لخي يش لهم باروه نووسيوويه: «شوانكاره ي فارس چهند عيلىكى كوچهر بوون مهلبه ندى هاوينه يان دهشتى (ره وهن) و زستانه يان ده وروبه رى (ئيبسته خر) بوو. سالى ۲۳ى كوچى (۶۴۳ز)ى سپاى ئيسلام هه لى کوتايه سهر هه ريمى فارس و پاش شه ريكى زورو هه رايىكى قورس شارانى گور، ئيبسته خر، كازرون، نوينه نده گان، شيراز، ئه ره گان، سنيرا، گه نئاب و گه هرم سهر يان بو ئيسلام شوپر كرده به ئينيان دا سهرانه يان بده نى. ئنجا سوپاى ئيسلام روى كرده فه ساو داراب گرد. كورده كانى ولاتى فارس لييان راپه رين و كوشتاريكى سه ختيان لى كردن» (۹).

به پيى داستانى كه ده رباره ي كه رامه تى حه زره تى عومه ر (خوای لى رازى بى) هه لبه ستراره، كه گويا شه و له خه وا ديويه سپاى ئيسلام گه مارو دراون و سهر بازه كانيان ته نگه تاو كراون، له خه و رائه په رى زور دلگران ده بى و به ريكه وت ئه و روژه هه ينى ئه بى له كاتى وتارى هه ينى خويتنده وه دا پوست نشين له سهر مينبه رى مه دينه وه هاوار ئه كات: «ئهى ساربه ي كورى زونه يم! چياكه .. چياكه!» واته ئاگادارى لاي چياكه به، له ويوه دوژمن پرت پى نه بات. جا وهك له داستانه كه دا هاتووه ساربه له ولاتى فارسه وه گوپى له دهنگى پوست نشيني دووهم بووه كه له مه دينه وه هاواري لى كردووه و به هيزه كه ي خو به وه چووه لاي چياكه ي قايم كردووه و به شهر دوژمنى شكاندووه (۱۰).

به لام كورده كان سالى ۲۹ى كوچى (۶۴۹ز)ى هه ر له (ئيزه) ي پايته ختى لورستانه وه تا ئيبسته خرى فارس و داراب گرد دژى سپاى ئيسلام كه وتنه شوپش. پادشاي ساسانى يه زد گوردى سييه م ئه م شوپشه ي به هه لزاني په ناي برده بهر كورده كان، ويستى بو بهرژه وه ندى خو ي سوود له شوپشه كه يان وه ريگرى، به لام ميلله تى كورد جه زره به ي ده ستى ساسانى يان چه شتبوو، نه يان ده ويست كورى خو يان بكه نه قوربانى كچى

خه لئق، شوږشه که بیان کز کرده وه. عه بدو لئلاي کوري عاميري کوري گورږيز که
 فه رمانده ي سپاي ئيسلامي نه وه هر ټيمه بوو ولاته که داگير بکات.
 يه زدي گورديش به ره و خوړاسان هه لات و له و ټپوه چووه شاري مهرو و رووي
 نه دا يي. خه لئقي مهرويش دژي هه لسان. له ترسانا شه و له ناوي هه لات و
 خوي کرد به ئاسيا و ټيکا. کابراي ئاشه وان که سرنجي جل و بهرگه که ي داو
 بيني هه مووي به زټرو زيوو گه وه هر نه خشينراوه قه پي لي خوښ کردو
 رووتي کرده وه و کوشتي و لاشه که ي هاويشته رووباره که وه. ئنجا
 (هيريود) ي سهرداري شاري ئيسته خر که زاوي يه زدي گورد بوو له گه ل
 عه بدو لئلا شه ره که ي به ئاشتي برييه وه به سهرداري تي مایه وه. پاش نه وه
 عه بدو لئلا که و ته په رده ان به ولاتگيري و شاري گوري داگير کردو عيلى
 شوانکاره ش به ئارامي و ئاسايشه وه که و تنه وه به سهربردني ژيانى هيمنانه و
 ئيسماعيلى سه روكيان سهرکاري تي کاروباري فه رمانره و اييتي هه ټيمه که ي
 ژيړده ستي هيريودي گرته نه ستو^(۱۱).

له م سهرده مه دا ولاتي شوانکاره به و هه ټيمه و تراوه که نه که و ته نيوان
 فارس و کرمان و خه ليجه وه. ناوچه ي ده سه لاتي نه م هه ټيمه (ئيگ)^(۱۲)
 بوو. شاره کاني ديکه ش نه مانه بوون: زه رگان، تارم، ئيسته هبانان،
 نه يريز، خه ير، پورک، کوروم، روونيز، لار^(۱۳)، داراب گرد^(۱۴). هه روا
 فه سا^(۱۵)، کازرون^(۱۶)، خونج^(۱۷)، گوږ^(۱۸) و ئيسته خريش^(۱۹) هه
 به ده ست نه وانه وه بوون.

به قسه ي ئيبنولبه لئقي و حاج ميرزا فه سائي و قاضي غه ففاري و
 ميژوونووساني دي، (شوانکاره) ي پاش ئيسلام پينج تيره بوون:
 ئيسماعيلى، راماني، گه رزووبي، مه سعودي و شه گاني. سهرداره کاني
 تيره ي ئيسماعيلى خويان به نه ته وه ي (سپه هبود) ه کان نه زاني که به ريشه
 نه چوونه وه سهر (مه نوچه هر) ي نه وه ي فه ره يدون^(۲۰). نه م قسه ي هه ش وه نه بي
 لاف و گه زاف بي. گه لي کورد باوه ري وايه (کاوه) ي ئاسنگه ري

ئەژدەھاكوژ كە ئەژدیهەاكی لەسەر تەختی شاهیتى هینایه خواریه وه فریدیوونى له نیوجەرگه ی میللەتە وه هەلبێژاردو له جیتی ئەوی داناو تانجی لەسەر نا، ئەم کاوهیه یه کیکه له رۆله قاره مانه كانى و فره یدوونیش یه کیکه له گه نجه هەلبێژاردرا وه كانى.. جا سپه هبو ده كان- كه خۆبان به نه وهی فره یدوون ئەزانى- تا په یدابوونى ئیسلام خاوهن ده سه لاتو به گلهرى شوانكاره بوون و پاش په یدابوونى ئیسلام ماوه ی چەند سه ده یی دووباره تى هەلچوونه وه.

موعینى نه طه نزی نووسیویه: «پادشاکانى عیلى شوانكاره دوو دهسته بوون: دهسته ی یه کهم له پیتش شالاوی مه غوولا خاوهن ده سه لات بوون، دهسته ی دووه میش پاش شالاوی مه غوول، دهسته ی یه کهم پیتنج که سیان یه ک له دواى یه ک پادشایه تیان کردووه: (۱) نیزاموودین حه سه ن کورى ئیبراهیم کورى یه حیا، (۲) سه یفوددین هه زار ئەسپ کورى نیظاموودین، (۳) نیزاموودین حه سه ن، (۴) قوتبوودین موباریز، (۵) موزه ففهره ددین موحه مه د کورى موباریز، به لام به داخه وه نو سه ره که سه رده مى ده سه لاتى ئەم فه رمانره وایانه ی به پیتی رۆژگار دیاری نه کردووه. ته نانه ت فه رمانره وایانى شوانكاره خۆبان ئەبه نه وه سه ریادشایانى كۆنى ولاتى فارس. ئەمجۆره لافه ده س هه لبه سه ته هه روه ک له ناو زۆربه ی گه له كانى خۆره لاتا باوه، هه روا له ناو بنه ماله فه رمانره واکانى کوردیشا باو بوو.

ئا ئەوه تا ئەرده لانی یه کان خۆبان ده به نه وه سه ر ساسانى یه کان. لوړه كان خۆبان ئەبه نه وه سه ر عه باسى یه کان. بابانى یه کان خۆبان ئەبه نه وه سه ر خالیدى کورى وه لید که بى نه ته وه بووه. بادینانى یه کان خۆبان به عه بیاسى ده زانن. شیخانى به زیدى خۆبان ده به نه وه سه ر موعاویه. هه زاره ها بنه ماله ش خۆبان کردووه به سه بیید... جا له به ره وه ی وتمان، ئیمه چاو له شه جهره نه سه به که ده پۆشین و ئەوه نده ی ناوه كان له میژوودا هاتبى به پیتی

رۆژگارەکه، یادداشتی ئەکهین و لەم کارەدا رائه پهرمووین به (الكامل) ی
 ئیبنوئەئیریو فارسنامە ی ناصری و (تاریخ جیهان آرای قاضی غفاری) و
 (تحریر تاریخ وصاف الحضرة) و ههروا به (مطلع السعدین) ی سه مه رقه ندی
 و (دستور الوزراء) ی میرخواندو (جامع التواریخ) ی فه ضلوللای رهشیدی
 و (آثار عجم فرصت شیرازی) و دهیان کتیبی دیکه دا که به زمانه کانی
 فارسی، تورکی، عه ره بی و کوردی نووسراون و لەم باره دواون.
 به لای، له سه ره تای په ییدا بوونی ئیسلامدا - هه ره وک له پێشا گوتمان -
 ئیسماعیلی شوانکاره سه ره ک وهزیری (هیربود) ی زاوای یه زدی گورد بوو
 که عامیری فه رمانده ی ئیسلام سه رداریتی ئسته خری بو مور کردبوو،
 خاوه نی (منتخب التواریخ) ئەم ئیسماعیلە ی به کوری مه زره بان داوه ته
 قه له م و وتوو به ئەم بنه ماله یه پشتاوپشت میرو به گلهری فارس بوون تا
 ده وررو به ری سه ده ی چواره می کوچی که له م سه رده مه شدا دیسانه وه
 ئیسماعیل ناویکی تری ئەم بنه ماله یه بوو بوو به سه ردارای شوانکاره، جا
 ئەم ئەمیره به پیتی وته ی هه مدوللای موسته و فی قه زوینی سالانی
 ٤١٦-٤٤٠ ی کوچی (١٠٢٤-١٠٤٨ ز) ی سه ری بو عیززوده وله ی ئەبو
 کالیجار مه زره بان سولتانو دده وله ی بووه یه ی شوپنه کردوووه و دژی وه ستاوه
 (٢٢). هه سه نه وه یه هیش یه کت بووه له سه ردارانی تیره ی (رامانی) ی
 شوانکاره و زور به ده سه لات بووه له گه ل صاحب کافی کوری عه ببادی
 طاله قانیی وهزیری موئه ییدوده وله و فه خرو لده وله دا هاوته مه ن و دو ست
 بووه هه ندی لایان وایه که له سه رده می ئەوانا سپاسا لاریش بووه. ئەم
 هه سه نه به کوری عه لی ئەیوب دراوده ته قه له م.

فه ضله وه یه کوری عه لی کوری هه سه ن کوری ئەیوب

ئەم کوره له تیره ی رامانی به. هه ندی ناویان ناوه نیزامودین
 فه ضلوللای هیشتا لاو بوو باوکی بردی به لای (صاحب عادل ئەبوو
 مه نصور به هرامی شیرازی کوری مافیە) یا (مافننه) که سه ره ک وهزیری

عیززول مولوک ئەبو کالیجار بوو دییهی بوو داوای لی کرد کاریکی سیاسی پی بسپیتری. جا کاریکی پی سپیترداو پاشان بوو به سپاسلار، به لام که (ئەبو کالیجار) ویستی دەس بو شوانکاره درێژ بکات، نیوانیان ناخۆش بوو.

(وصاف الحضرة) نووسیویه: له مانگی سه فهری سالی ۴۳۰ی کۆچیدا (۱۰۳۰ز)ی (تاش فهراش)ی نۆکه ری عه ضودوده وله که والیی ئەسفه هان بوو به له شکریکه وه رووی کرده له وه رگه و پاوان و قوورخه کانی (شوانکاره) که بتوانی داگیری بکات. له سه ره ئەوه له ده شتی (ره وهن) شه ریکیان بوو، به لام شوانکاره کان کشانه وه بو لای داراب گرد. پاش ئەوه ماوه یان درا که له جیتی خۆییان بمینه وه (۲۲) ئەمه ههروهک له (تحریر تاریخ وصاف) دا هاتوو له (فارسنامه) ی ئیبنولبه لخی شا هاتوو، به لام وادیاره هه له یه، چۆن تاش فهراش له نۆکه رانی (مه سعود کوری مه حمودی سه بوکته گینی غه زنه وی) بووه نه وهک له نۆکه رانی عه ضودوده وله ی بوو دییهی. سالی ۴۴۰ی کۆچی (۱۰۴۷ز)ی (ئەبو کالیجار) مرد. ئەبو مه نصور فوولادستوونی کوری له جیتی دانیشتی. زۆری پی نه چوو دایکی هانی دا که (صاحب عادل) بکوژی.

ئەویش کوشتی. له سه ره ئەمه فه ضله وه یه تۆله ی لی بیان کرده وه.

سالی ۴۴۲ی کۆچی (۱۰۴۹ز)ی ئەلپ ئەرسه لان کوری داود چوغری سه لجوقی بی ئەوه ی طوغرولی مامی ناگای لی بی هیژیکی گه وره ی هه لگرت و چوو دای به سه ره ولاتی فارسدا که هه ر به ناو له ژیر ده ستی فوولادستوون دا بوو تالانی کردو هه زار که سیتی که له ده یله می یه کان کوشتی (۲۴).

سالی ۴۴۵ی کۆچی (۱۰۶۲ز)ی قاوه رت کوری داوود چوغری سه لجوقی که به عیما دو دین قه ره ئەرسه لان به ناوبانگ بوو و سه لته نه تی سه لجوقی له کرماندا دامه زرانده بوو، به سپاییکی زۆره وه شالای کردو

سهر ولاتی فارس، ویستی شوانکاره‌کان تهرته‌وه‌رته بکات. فه‌ضله‌وه‌یه که تیگه‌یشت به‌هیز ناتوانی به‌رگری لی بکات و به‌رنگاری بوه‌ستی، هه‌لسا دیاری و ده‌هه‌نه‌ییکی زوری له‌گه‌ل خوی هه‌لگرت و چوو بو دیتنی سولتان ئه‌رسه‌لانی برای قاوه‌رت و له‌گه‌لیا دوو به‌لینی دایی که به‌ ناوی ئه‌وه‌وه ولاتی فارس به‌ریوه‌ده‌بات و سالانه بیست و هه‌وت ملیون دره‌م باج و پیتاکی ده‌داتی. ئنجا (گوشناباد) یا (خوشناباد)ی کرده ناوچه‌ی پادشاییتی خوی. جارجاره‌ش پایته‌خته‌که‌ی ده‌گواسته‌وه بو (داراب‌گرد) و (بو شیراز). به‌مجوره به‌ربری له‌ قاوه‌رت کردو میرانی شوانکاره‌ی وه‌ک ئه‌بو سه‌عد موحه‌مه‌د - مه‌ما - و ئه‌میره‌وه‌یه مه‌سعودی و ئه‌میر سه‌لک و چه‌ندیکی دیکه‌ی نارده‌قه‌لاو شاره‌کان و تا سالی ۴۴۷ی کوچی (۱۰۶۳ز)ی هه‌موو ولاتی فارسی خسته ژیرده‌ستی خو‌به‌وه‌وه له‌وانی دیکه‌شدا سهر‌داری داناو بایه‌خی بو فوولادستون نه‌هیشته.

سالی ۴۴۸ی کوچی (۱۰۶۵ز) دژی فوولادستون راپه‌ری و به‌ دیل گرتی و له‌ قه‌لای (په‌هن دژ) که ئیبنولئه‌شیر له (الکامل)دا ناوی ناوه (به‌نزا)دا زیندانی کردو تا مردن ده‌ری نه‌هینا و خراسه‌وه‌یه‌ی دایکیشی که له‌وه‌به‌ر چۆبی کیش و سه‌ماکار بوو له‌ناو گه‌رماوه‌ییکی داغی بی ئاوا زیندان کرد تا تیا پرووکا.. ئنجا که سرنجی دا سولتان ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان سه‌رگه‌رمی شه‌رو ولانگیری یه‌و ناپه‌رژیته سه‌ر ئه‌و، گوپی له‌ باج و پیتاک بو نارنه‌که‌ش خه‌واندو، به‌وه‌ش وازی نه‌هینا جاری سه‌ربه‌خو‌بیستی داو چوو له‌ قه‌لای (خرسه) یا (خورشاه)دا که له‌ گه‌رم (جه‌رم)وه پینج فرسه‌خی (واتا ۶۰ کیلومه‌تری) دوور بوو خوی قایم کرد (۲۲۵).

سالی ۴۵۹ی کوچی (۱۰۶۶ز)ی سولتان ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان که شه‌ری له‌گه‌ل قاوه‌رتی برای دواهینا و هه‌موو هه‌ریمه‌کانی ژیرده‌ستی لی داگیرکرد، روی کرده ولاتی فارس و به‌شیککی زوری قه‌لاکانی خسته ده‌ست،

سهررداری قه‌لای ئیسته‌خر که ده‌بی یه‌کی له سهرداره‌کانی شوانکاره ده‌سنیژه‌کانی فه‌ضله‌وه‌یه بووی، هاته پیتشوازی و گول‌دانیکی پیروژه‌ی پر له میشکی پیتشکه‌ش کرد، که ناوی جه‌مشیدی له‌سهر نووسرابوو، به‌لام دانیشتونای قه‌لای په‌هن دژ سهریان بو‌فرمانی دانه‌نه‌واند. خواجه نیزامول مولک قه‌وامودین ئه‌بو‌عه‌لی حه‌سه‌ن کوری ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن عه‌لی کوری ئیسه‌حاق کوری عه‌باسی طووسی که سهره‌ک وه‌زیری بوو پاش شه‌ریکی سه‌ختی ۱۶ رۆژه، قه‌لای په‌هن‌دژی داگیرکردو گه‌رایه‌وه، به‌لام فه‌ضله‌وه‌یه‌ی به‌سهر‌داریتی شوانکاره‌و به‌فرمانه‌وایی ولاتی فارس هیشته‌وه.

سالی ۴۶۴ی کۆچی (۱۰۷۱ز)ی فه‌ضله‌وه‌یه جاریکی دیکه‌ش باج و پیتاکی دواخست. سولتان ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان ده‌ستوری دایه‌وه به (خواجه نیزامول مولک) که شالاو بباته‌وه سهر ولاتی فارس و فه‌ضلون - فه‌ضله‌وه‌یه‌ی ئه‌میری که خییوی قایمترین قه‌لات بوو. خواجه، ئه‌م جار‌ه‌ش به‌سپاییتی زۆره‌وه چوو‌ه سهری و داوای لی‌کرد: سهر بو‌فرمان و ده‌سه‌لاتی سولان دانه‌وینیته‌وه، به‌لام فه‌ضلون گوتی نه‌داو په‌نای برده‌به‌ر قه‌لای (ته‌به‌ر جه‌ره‌م) و خۆی تیا قایم کرد.

خواجه نیزامول مولک زۆر تیکۆشا قه‌لاکه‌ داگیر بکات، به‌لام قه‌لاکه‌ هینده‌سه‌خت و قایم بوو بۆ نه‌هاته‌گیران و له‌گرتنی نائومید بوو و له‌شالاوه‌که‌شی په‌شیمان‌ه‌وه بوو، وه‌لی هیشتا گه‌مارۆکه‌ی واز لی‌نه‌هینابوو که له‌پر دی خه‌لقه‌که‌ به‌یداخی سپی‌یان هه‌لکردوو‌ه به‌ناوی ده‌خاله‌ت و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه‌وه له‌قه‌لاکه‌هاته‌ده‌روه. فه‌ضلون له‌م کاته‌دا له‌قه‌لا خوارینه‌وه چوو‌بو‌وه سهر بو‌قه‌لاییتی به‌رزترو سه‌ختتر که به‌ته‌په‌لاکی کیه‌که‌وه بوو، هیتری خواجه‌ش له‌م خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه‌ سهریان سورما‌بوو، فه‌ضلون هه‌ر که بیستی هیژه‌که‌ی خه‌ریکن له‌به‌ر بی‌ناوی و تینوتی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه، به‌په‌له‌ گه‌رایه‌وه بو‌ناویان و که‌وته دل‌دانه‌وه‌یان

و به‌لټن پټی دانانیان که ئاویان بۆ په‌یدا ده‌کات، به‌لام پټشه‌نگانی سپاکه‌ی خواجه نیزامول مولک دونگه‌یان کردبوو که به‌دزی‌یه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه ناو خه‌لکه‌که، له‌ پرچوون و ده‌وریان گرت. فه‌ضلوون که به‌م حاله‌ی زانی به‌هټزه‌که‌ی ده‌وری خو‌به‌وه خو‌ی کرد به‌ نیو‌جه‌نگه‌ل و دارو دره‌خته‌کانا، به‌لام سوودی نه‌بوو، سه‌ربازه‌کان گه‌مارو‌یان داو دۆزی‌یانه‌وه و بردیان بۆ لای خواجه (نیزامول مولک). ئه‌ویش به‌ ئه‌سیری و دیلی بردی‌یه‌ به‌رده‌م سو‌لتان (ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان)، به‌لام سو‌لتان لټی بو‌وردو به‌ری‌دا (۲۶). هه‌ندی می‌ژوونووس له‌و ده‌وره‌ دواتر وایان داوه‌ته‌ قه‌له‌م که خواجه (نیزامول مولک) له‌ قه‌له‌ی ئیسته‌خردا به‌ندی کردووه‌و پاش ماوه‌ی ده‌ستووری نه‌یینی داوه‌ به‌ ئه‌میری قه‌لاکه‌ کوشتوو‌یه‌و پټستی پرکردوو له‌ کا (۲۷). جا ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌واله‌ راست بی، ئه‌بی به‌ ئیبنولته‌ثیر نه‌گه‌ییی.

(ئه‌میر فه‌ضله‌وه‌یه) - وه‌ک له‌ پټشا به‌ کورتی دیاردیمان کرد - شارو

قه‌لاکانی ولاتی فارسی سپاردبوو به‌ سه‌رده‌اره‌ شوانکاره‌کان، بۆ وینه:

۱- هه‌ریمی ئیگ، ئه‌سه‌نجان، ئیسته‌هبانات، دراگان و هه‌ندی ده‌وروبه‌ری داراب گردی سپارد به‌ ئه‌میر سه‌لک کوری موحه‌مه‌د کوری یه‌حیای سه‌رو‌کی تیره‌ی ئیسماعیلییان که له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی (نه‌مردیان) ی نامۆزایان نیوانی ناخۆش و نارټیک بوو.

۲- هه‌ریمی کارزۆنی سپارد به‌ ئه‌بو‌سه‌عد موحه‌مه‌دی سه‌رو‌کی گه‌رزوبییان.

۳- هه‌ریمی سبار و فه‌یروژ ئابادی سپارد به‌ میره‌وه‌یه‌ی مه‌سه‌عوودی سه‌رو‌کی تیره‌ی مه‌سه‌عوودییان (۲۸).

سالی ۴۷۰ی کۆچی (۱۰۷۴ی.ز) پاش مردنی فه‌ظه‌وه‌یه‌ مه‌لیکشاه کوری سو‌لتان ئه‌لپ ئه‌رسه‌لانی سه‌لجوقی ولاتی فارسی داگیرکرد و تووران‌شای کوری قاهه‌رتی نامۆزای دانا به‌ سه‌رداری ولاتی فارس. تووران که زۆر هو‌شیار و زیره‌ک بوو و تاقی‌کاریی سه‌رده‌می

باوکیشی لهبیر بوو، هەر که گه‌یشته ولاتی فارس، ئەمیره‌کانی شوانکاره‌ی کۆکرده‌وه و کاروباری ولاته‌که‌ی پێسپاردن و هه‌ریه‌که‌یانی دانا به‌ سهردارى هه‌ریمی.

سالی ٤٨٧ی کۆچی (١٠٨١ی ز.) ئەمیر ئونه‌ری سه‌لجوقی که‌ یه‌کی بوو له ئەمیره ده‌ستنیژه‌کانی مه‌لیکشای سه‌لجوقی، ویستی ولاتی فارس داگیر بکات. جا له ئیسفه‌هان‌وه به‌ سپاییکی زۆره‌وه رووی کرده ولاتی فارس. به‌لام تووران‌شاه به‌هۆی ئەمیرانی شوانکاره‌وه سپاییکی زۆری کۆکرده‌وه و به‌یارمه‌تی ئەوان و عیله‌کانیانه‌وه، ئەمیر ئونه‌ری شکاند (٢٩) و ئەم هه‌واله له (الکامل) دا به‌م جوړه‌یه: تورکان خاتوونی جه‌لالی که‌ژنی مه‌لیکشا و دایکی مه‌لیک مه‌حموود بوو ئەمیر ئونه‌ری نارد بۆ داگیرکردنی ولاتی فارس، به‌لام ئونه‌ر نه‌یتوانی به‌رپه‌وی بیات، له‌شکره‌که‌ی وره‌یان به‌ردا و شکا (٣٠).

سالی ٤٩٢ی کۆچی (١٠٩٨ی ز.) تووران شا له فارس مرد. ئەمیر ئونه‌ر بریاریدا توڵه‌ی شکسته‌که‌ی بسینیته‌وه و ئابرووی خۆی دووباره بکاته‌وه. جا به‌ سپاییکی زۆره‌وه شالای کرده‌ سهر ولاتی فارس. به‌لام سهردارانی شوانکاره به‌ره‌نگاری بوون و داوای یارمه‌تی یانیش له ئیران شای کوری قاوه‌رت کرد که ئەمیری کرمان بوو. به‌م جوړه ئەمیر ئونه‌ریان به‌زاند و رایانفراندو سنووری قه‌له‌مه‌ره‌وی خوبان په‌ره‌پیدا. جگه له‌مه‌ی وترا ئەمیرانی شوانکاره سوودیکی زۆریشیان له ناکۆکیی نیوان سولتان به‌رکیارق و براکانی وه‌رگرت که‌ناویان سولتان عه‌مرو سولتان سه‌نجهر بوو (٣١).

مه‌لیک حه‌سه‌ن کوری موباریز (خوسره‌و):

سالی ٥٠٢ی کۆچی (٣٢) (١١١٧ی ز.) سولتان موحه‌مه‌دی سه‌لجوقی ولاتی فارسی به‌قه‌واله‌دا به «جاوولی سه‌قاوو» (یا جه‌لالوددین جاوولی خوانسالار) که‌ لاله و ئەتابه‌گی کوره‌که‌ی بوو. جا که‌چوو بۆ فارس

کوره‌کە‌ی سولتانی له‌گه‌ڵ خۆ‌ی برد که ناوی چغری بوو و ته‌مه‌نی دوو سالان بوو و گو‌یا سولتان فه‌رمانی‌شی دابوو‌یی که بکه‌و‌یته‌ قه‌لاچۆ‌ی یاخی و پیاوخراپان و ریشه‌یان ده‌ربیتی و کاروباری ولات به‌ره‌و ریکو‌پیتیکی بیات. جاو‌لی که‌ گه‌یشه‌ ناوه‌ندی ولاتی فارسی ته‌ریمی ژێ‌رده‌ستی ته‌میره‌لده‌جیدا رابوورد که‌ یه‌کێ‌ بوو له‌ نوکه‌رانی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی سولتان مه‌لیکشاه و شارانی که‌لیل: سه‌رماه‌ و ئیسته‌خری به‌ده‌سته‌وه‌ بوو،

جاو‌لیی فی‌لباز ته‌و کوره‌ منداله‌ی سولتانی فیری وشه‌ی «بگیر بگره‌» ی فارسی کردبوو، هه‌رکه‌سیک بهاتایه‌ دیوانه‌وه‌ ته‌یوت «بگیر» و پاسه‌وانه‌کان ته‌یانقو‌ژته‌وه‌و له‌سه‌ریان ته‌دا. جا ته‌م جاو‌لییه‌ وه‌لامی نارد بو‌ ته‌میره‌به‌لده‌جی که‌ بیته‌ دیده‌نیی شازاده‌ چغری. هه‌ر که‌ به‌لده‌جی هات بو‌ دیتنی، کوره‌ سولتان- هه‌روه‌ک تووتیی فی‌رکراو- قیراندی «بگیر» . پاسوانه‌کان گرتیان و کوشتیان و مالیان تالان کرد.

به‌لده‌جی مال و مندال و گرانباری خۆ‌ی له‌ قه‌لای ئیسته‌خر دانا‌بوو که‌ سه‌خترین قه‌لای بوو و یه‌کێ‌ له‌وه‌زیره‌کانی خۆ‌یی تیا کردبوو به‌جینشینی خۆ‌ی که‌ ناوی (جه‌هرومی) بوو. به‌لام ته‌م جه‌هرومییه‌ له‌ به‌لدا‌جی یاخی بوو بوو، خیزانه‌کە‌ی و هه‌ندی سامان و ناومالی بو‌ی خستبو‌ه‌ده‌ره‌وه‌ و ده‌رکی قه‌لاکە‌ی داخستبوو. که‌ جاو‌لی ته‌و ناوه‌ی داگیرکرد، بنی ده‌رکی قه‌لاکە‌ی کرده‌وه‌ و ته‌سلیمی کرد. له‌م حه‌له‌دا له‌ ولاتی فارس کو‌مه‌لێ‌ ته‌میره‌ و سه‌رداری عی‌لی شوانکاره‌ هه‌بوون. میلله‌تی شوانکاره‌ش هێتد زۆ‌ر بوون نه‌ته‌هاتنه‌ ژماره‌ و سه‌رگه‌وره‌یان حه‌سه‌ن کوری مو‌باربزو بوو که‌ نازناوی خو‌سره‌و بوو، فه‌سا و هه‌ندی جیگه‌ی تری له‌ ژێ‌ر ده‌ستا بوو، جاو‌لی نامه‌یێکی بو‌ نووسی و بانگه‌یشتی کرد که‌ بیته‌ خزمه‌تی شازاده‌ چغری. خه‌سره‌و له‌وه‌لاما بو‌ی نووسییه‌وه‌ من نوکه‌ری سولتانم و مل که‌چی فه‌رمانی، به‌لام هه‌رگیز ناتوانم پیم به‌وناوه‌دا و خو‌م

هه‌وای ته‌نیرم بو سولتان و باشیش ناگام له‌و کرده‌وه جوانه‌یه که‌تۆ
 ده‌بارده‌ی به‌لداجی و که‌سانی تر ره‌وات دیوه.

جاوولی که‌ ئەم وه‌لامه‌ی پیگه‌یی که‌وته‌ فییل و ته‌له‌که‌بازی و جاری
 به‌ناو ده‌س و پیوه‌ندیادا که‌ چۆن رووی نه‌ماوه ئیتر له‌ فارسدا بمینیته‌وه.
 ئیتر به‌جیی ته‌هیلتی و ته‌چیته‌وه بو خزمه‌ت سولتان. به‌م فروفیله‌ بئه و
 بارگه‌ی پیچایه‌وه و که‌وته‌ری. په‌یک هه‌وائی ئەم حاله‌یدا به‌ خوسره‌و. جا
 خوسره‌و که‌ ئەم هه‌واله‌ی بیست هه‌تمنه‌وه بو له‌خوشییاندا که‌وته‌ شایی و
 زه‌مزه‌مه و نوشین. جاوولیش به‌پیی نه‌خشه‌یی که‌ له‌ دلێ خۆیا کیشابووی،
 له‌ لاریوه‌ له‌گه‌ل چهند که‌سیکی خۆیا گه‌رایه‌وه و له‌په‌ر دای به‌سه‌ر مائی
 خوسره‌وا له‌ کاتیکا که‌ خوسره‌و به‌مه‌ستی و سه‌رخوشییه‌وه لیبی که‌وتبوو و
 نووستبوو. فه‌ضله‌وه‌یه‌ی برازای ویستی ناگاداری بکاته‌وه. خه‌و چاوی
 گرتبوو به‌خه‌به‌ر نه‌ده‌هات. فه‌ضله‌وه‌یه‌ی گۆزه‌یی ناوی ساردی په‌رژاند
 به‌سه‌ریا، که‌ له‌ خه‌و راپه‌ری و له‌ ساخته‌ی جاوولی تیگه‌یی سوار بوو
 به‌ره‌و قه‌لایی که‌ له‌نیوان دوو کیتی زۆر ساختا بوو و یه‌کیکیان به‌ کیتی
 ئونج ناسرابوو. له‌ه‌لاره‌ جاوولی که‌وته‌ تالان و کوشتاری خه‌لقی بی
 ده‌سه‌لات و بیچه‌ک و تفاق‌ی شه‌ر. ئینجا رووی کرده‌ شاری فه‌ساو
 داگیری کرد و که‌وته‌ تالان و برۆی ته‌ودوای ولاتی فارس، که‌ شاری
 جه‌رم (گه‌رم) یش یه‌کتی بوو له‌وان. ئنجا رووی کرده‌ خه‌سه‌ره‌و و گه‌مارۆیدا
 و به‌ته‌نگی هه‌ینا. به‌لام که‌ سه‌رنجیدا قه‌لاکه‌ی سه‌خته‌ و هه‌یز و نازووقه‌ و
 خۆراکی زۆره‌، زانی گه‌مارۆدانی سوودی نییه‌. له‌به‌ر ته‌وه‌ به‌ناچاری له‌گه‌ل
 خوسره‌و ئاشت بووه‌ تا بتوانی ته‌ودوای ولاتی فارس داگیربکات. ئنجا
 رووی کرده‌ شیراز و داگیری کرد و کردی به‌ناوچه‌ی فه‌رمانه‌روایی و له‌وتیوه
 رووی کرده‌ کارزۆن که‌ سه‌رداری ته‌بووسه‌عد کوری موحه‌مه‌د (مه‌ما) بوو
 له‌سه‌داره‌ مه‌زنه‌کانی شوانکاره‌ و له‌ قه‌لاکه‌دا گه‌مارۆیداو تا دوو سالی
 ته‌واو ئابلقه‌ی دوانه‌هه‌ینا، به‌لام سوودی نه‌بوو، ناچار ته‌سپه‌رده‌ی نارده‌ لای

ئەبوو سەعد بۆ ئاشت بوونەووە و رێککەوتن.

ئەبوو سەعد ئەسپردەکەى جاوڵى کوشت. ئنجا جاوڵى دەستەيى شىخ و صوڤى و دەرويشى نارده لای بۆ ناوېښى. ئەبووسەعد دەربارەى ئەم خائىنانەى کە بوو بوون بە لایەنگىرى دوژمن و هاتبوون داوای رێککەوتنىان دەکرد سزاو شکه نجه ييکى سەيرى بەبىراھات کە تا ئیستا هاوتەقاي رووى نەداوہ. ھەموویانى تىرکرد لە ھەرىسەو کەشکەک و گولہ قەدیفە. کە لە خواردن تىرو مېر بوون دەستوورى دا کونى لای خواروہیانى توند توند شەتەک داو لەبەر خۆرەتاوى گەرم بەستیانىوہ. تا پېرووکان و گىانیان دەرچوو، بەلام پاش ماوہيى ناوو ئازوو قەو چەک و تفاقى ناو قەلاکە دوایى ھات و بەناچارى بەیداخى سپى ھەلکردو قەلاکەى دا بە دەستەووە و زۆرى نەبرد جاوڵى کەوتە بەدەرەفتارى. ئەبووسەعد مەما ھەلات. جاوڵى ناردى مندالەکانى دەستگىرکردو ھىزى نارد بەدوایا بۆ دەستگىرکردنى.

ھىزەکەى لە رى تووشى کابرايىکى قولەرەش ھاتن شتىکى لە بن ھەنگلا بوو، لىيان پرسى: ئەوہ چىيە؟ وتى: توپشەى رىمە. پشکنييان دىيان گۆشت مېرىشک و ھەلوايە. وتیان: ئەمە خۆراکى تو نىہ. راست بلئ بۆ کىتەو، کەوتنە تى ھەلدانى. ناچار درکاندى کە بۆ ئەبووسەعدى دەبا کە لە کىتویکا خۆى قايم کردوہ. ھىزەکە کابرايان داىہ پىش و کەوتنە پەيدۆزى و گرتیان و بردیانەوہ بۆ جاوڵى، کوشتى. پاش ئەوہ جاوڵى رووى کردە داراب گرد کە ھى ئىبراھىم بوو کە يەکى بوو لە سەردارانى شوانکارە. خەلقى داراب گرد لە ترسان پەنايان برده دەريەندى (رەننە) يا (دەريەندى رەتيل رەننە) و ئىبراھىمىش رووى کردە کرمان بۆ لای ئەرسەلان شاھى کورپى ئەرسەلان بەگى کورپى قاوہرت کە لەگەل يەک زاواو خەزوور بوون و، پىتى وت: ئەگەر قول بکەين بە قولى يەکاو پىشت بدەين بە پىشتى يەکەوہو يارمەتى يەک بدەين جاوڵى پىرمان پى نایا. ئەگەر نە

ههردوو لاما ئه پروو خيئي. جاو ليش رووي كرده دهريه ندى ره ننه و بينى كه
 دوو فرسه ننگ (واته ۲۴ كيلومه تر) دريژاييه تى و قه لايه كي زور سه ختيش
 له ناوه نديا دروست كراوه و له گرتن نايي. جاو لي كه وته وه فيل و چوو له
 رتي كرمانه وه رووي كرده گه لي ره ننه و خوي ودها نيشان دا كه له شكري
 ئه رسه لان شايه و هاتوو بۆ يارمه تيبان. خه لقه كه به شادي به وه پيشوازي يان
 لي كردو رتيان دا بۆ ناو گه لي به كه. ههركه جاو لي فيله كه ي سهركه وت
 شمشيري له خه لقه كه ده رهينا و كه وته قه لاچوو كوشتاري مروث و گه ليكي
 لي كوشتن و داراب گردى تالان كردو گه رايه وه. نجا نامه يكي نووسي بۆ
 ئه مير حه سه ن موباريز (خوسره و) و واي دايه قه له م كه ئه به وي پروا بۆ
 كرمان بۆ هينانه وه ي ئه و شوانكاره يي يانه ي كوچيان كرده ته كرمان بۆ جي
 و رتي خو بان و داواي لي كرد كه له گه لي پروا. خوسره و ناچار بوو كه
 له گه لي پروا. له هه مان كاتا جاو لي نامه به كيشي بۆ فه رمانه و اي كرمان
 نووسي بوو كه ناو قازي ئه بوو طاهير عه بدو لا كوري طاهيري قازبي شيراز
 بوو داواي لي كرد شوانكاره كان بگيريته وه جي خو بان، به لام فه رمانه و اي
 كرمان نووسي عي لي شوانكاره پيره وي سولتان. ئه وان له ترسي سته م و
 به دره فتاري ده سه لاتي هه ريمي خو بان يان به جي هيشته وه و چونه ته
 هه ريميكي ديكه ي ژي رده ستي سولتان. ئيدي داواي گيراندنه ويان شتيكي
 سه يره. جاو لي له م وه لامه پتر رقي هه ستا و سپاي برده سه ر كرمان. هه ر كه
 گه يشته (پراك-فراك) پاريزه ري سنووري ولات ئه مير مووسا شه و له ناوي
 به سپاي كرمانه وه داي به سه ر سپا كه يا.

به م شه به يخوونه به شيكي زوري كوشتن و ئه و دوايان هه لاتن و
 جاو ليش بۆي ده رچوو. كه شه و به سه رچوو كه شكه لان روون بووه وه و به ياني
 دا، جاو لي بينى جگه له حه سه ن موباريزو كوره كه ي ئه بووسه عد مه ما كه
 خوي باوكي كوشتبوو، كه سي دي به ده ورا نه ما بوو. له ترسانا شله ژا.
 حه سه ن موباريز كه سه رنجي دا رهنگي زهرد هه لپرو و كاوه، پتي گوت:

جاوَلتی مه ترسه! کوردین. له تنگانه دا پشتی لی قه و ماو ناشکینین و تۆله له بی دهسه لات ناکه یینه وه. نارمه ردانه پرنادهینه کهس! به مجۆره حه سه ن و جاوَلتی و کوره که ی ته بووسه عد مه ما به ره و فه سا گه رانه وه (۲۳).

نیزامودین مه محمود (۳۴) کوری یه حیا کوری حه سه نه وه یه

ئه م ته میره فه رمانه وای شیراز بوو. داراب گوردیشی جیاواز به ریتوه ده برد. سالی ۵۰۸ ی کۆچی (۱۱۱۳ ی. ز) ی جاوَلتی سه قاوو (۳۵) شالاوی کرده سه ری له حه لیکا که ئه و له ماهله وه یه ی (۳۶) سه روستان بوو، خۆی له شه ر لادا و کشایه وه به ره و فه رغانه که یه کیکه له شاره کانی طارمی فارس، به لام جاوَلتی وازی لی نه هینا. نیزامودین مه حمه وه یه له شه را شکستی خواردو گه رایه وه قه لاکه ی خۆی، به لام جاوَلتی سالی ۵۱۲ ی کۆچی (۱۱۱۷ ی. ز) جاریکی دی که نیزامودین مه حمه وه یه له شه هدایشکانات بوو شالاوی کرده وه سه ری. ئه م جارده ش شکستی خواردو گه رایه وه جیی خۆی، به لام شه ره که هینده سه خت و خویناوی بوو که جاوَلتی له تاوان لووتی پژاو خوینی لووتی به ربوو و گه رایه وه. مه حمه وه یه ئه م جاره کشایه وه به ره و چیا ی ئیگ (ایج). له وی پارچه کازغه زیکی دۆزی به وه به فارسی هه لبه سستیکی له سه ر نووسرا بوو: «ئه تابه گ جاوَلتی ته مرۆکه مرد، ده ولته تی نیزامودین پایه داربی (۳۷)».

نیزامودین ئه م کاغه زه ی به و ودمیکی باش دانا و زۆری نه برد هه والی مردنی جاوَلتی هات. پاش مردنی جاوَلتی که سه لغه ری به کان حکوومه تیان گرته ده ست، ئنجا چوو له شیوی ئیگدا قه لاییکی زۆر سه خت و قایمی دامه زراندو ناوی (دار الامان) ی لی ناو خانووبه ره بیکی زۆری بو ده س و پیته وندانی دروستکرد، به لام پاش ته و او بوونی قه لاکه زۆری نه برد مردو کوره کانی له جیی دانیشتن (۳۸).

قه لای ئیگ

ئه م قه لای ئیگه قه لاییکی زۆر سه خت و قایم بوو له سه ر زه ویدا

وینەى نەبوو. لە ئێرانیشا کەس قەلای وەهای نەدیوو و نەبیستوو. لەسەر چیاىێکی پان و پۆر دروست کرابوو، بەلای خۆرەھەلاتی ئیستەھباناتا و پەنجای کیلۆمەترێ لێیەو دەوور بوو. ئەم چیاىە ھێندە بلند بوو کە ھەمیشە لووتکەى لە ھەورا بوو. بۆرج و بارووی قەلاکە لەگەڵ (منطقه البروج) ی عاسمانا شەرەقۆچى دەکرد. دەوری چیاکە لە خوارووە تا بان تاشەبەرد بوو جوگە و جوگە تاشرابوو کە ئاو بگریتە خوێ و بە زنجیرە جەنگەلێ وەرگەرابوو و باغاتى بۆ لە نارنج و ھەنجیرو قۆخ و سیوو میوہى دیکەى پیکھاتبوو و بەم تەرزە تا تەپەلاکى چیاکە دار بوو. لە ناوقەدى چیاکەدا چل گۆلای زل لە بەرد تاشرابوو کە لە کانى ئاوەکانى سەر شاخەکەوہ ئاویان بۆ ئەچوو پڕ ئەبوون. لەسەر تەختەبانى چیاکە شارێ دروست کرابوو ھەوہ ھەزار خێزانى تیا بوو. زۆرتى خانووبەرەکان لەلایەن مەلیک نىزاموددین و باوباپیرانى یەوہ دروست کرابوون. بۆ مائەکان ئاو بە گونج دەچوو (٣٩). قەلا سەختەکە ناوی (دار الامان) بوو، بەراستى (دار الامان) بوو. پشتمى چیاى ئیگ چیاى (سەلمانى) بوو کە وەھا بەناوبانگە کانگای زىروزىو و قورقوشم و ئاسن و پۆلاو مۆمیاو خوێى ھوت رەنگ بوو (٤٠).

ئەمیر موبارىزوددین کورێ ھەسەنەوہی

کورێ ھەزار ئەسپى کورێ مەحمەوہی

پاش ئەوہى کە ھەندى لە بنەمائەى خۆیان سەردارىتتىیان کردو دەسلالتى ولاتیان بەدەستەوہ بوو، ئەمیر موبارىزى جەوہى بەرپۆبەردنى ولاتى بەرکەوت. ئەم ئەمیرە ئەوہندە بەھیز بوو کە شازادەکانى بنەمائەى قاوہرت داواى کۆمەک و یارمەتتىیان لى دەکرد. پاش بىرانەوہى سەلجوقیەکانى کرمان شالای بردە سەر کرمان و داگیرى کردو

نیزاموددینی برای به سهررداری ولاته که دانا، به لام ئەم سهررداری به تهنیا
یهک سالی خایاند (۴۱).

موعینی نه طهنزی. ناوی ئەم ئەمیره‌ی ناوه قوطبوددین موباریز کوری
ئەمیر نیزاموددین مه‌حمه وهیه و ده‌لی: ئەمیر قوطبوددین موباریز پهره‌ی دا
به ولات و نه‌یریزی داگیرکرد (۴۲). سالی ۵۹۹ ی کۆچی (۲۰۲ ی. ز) ی
سه‌عدی کوری زه‌نگی به‌سهر طوغروالی کوری سونقوردا زال و پیروز بوو و
ههریمی فارسی داگیرکردو له‌سهر کورسیی سهرۆکی‌تی دانیشته، به‌لام
لووتی ته‌قی به‌ لووتی سهررداریکی به‌هیتزو خاوه‌ن سپای کورده‌وه که
قوطبوددین مباریز بوو، چهند جاری دایان به‌یه‌کاو خه‌ل‌قی ولاتی کرمانیش
فریادیان بو قوطبوددین موباریز هیتا. قوطبوددین به‌ هیزی عیالی شوانکاره‌وه
رووی کرده کرمان و داگیری کردو به‌ریتوه‌بردنی ولاته‌که‌ی سپارد به‌ دوو
براکه‌ی خۆی که ناویان نیزاموددین مه‌حموودو سه‌یفوددین موچه‌مه‌د بوو و
خۆی گه‌راپه‌وه به‌ره‌وه ههریمی شوانکاره.

سه‌لجووقی‌یه‌کان بیستبوویان که نیزاموددین مه‌حموود کابرایتیکی
که‌یفچی و هه‌میشه سه‌رخۆشه‌وه نوکه‌رو ده‌س و پتوه‌ندو سهرداره‌کانیشی به
سته‌م و چه‌وساندنه‌وه گه‌له‌که‌یان کردووه به‌ دوژمنی خۆیان. جا غوزه‌کان و
خه‌ل‌قی ولات سالی ۶۰۰ ی کۆچی (۱۲۰۳ ز) ی دژی راپه‌رین.

نیزاموددین مه‌حموود سه‌یفوددینی نارد بو‌لای کاک‌ی بو‌یارمه‌تی و
کۆمه‌ک، به‌لام له‌م کاته‌دا قوطبوددین موباریزی کاک‌ی له‌ شه‌را بوو به‌رامبه‌ر
به‌ ئەتابه‌گ سه‌عدی زه‌نگی، له‌به‌رئه‌وه نه‌یتوانی بگاته‌ فریای براکانی.
خه‌ل‌قی کرمان و غوزه‌کان نیزاموددین مه‌حموودیان ده‌ستگیرکرد، به‌لام له
ترسی ئەمیر موباریز نه‌یانو‌پرا ده‌ستی لی‌ بوه‌ش‌یین و له‌ زبندانیان
په‌ستاوت و عه‌جه‌م شاه‌ی کوری مه‌لیک دیناریان کرد به‌پاشای ولات.
قوطبوددین نامه‌ییکی نووسی ئەتا به‌گ سه‌عدو داوای یارمه‌تی لی‌کردو
نیظاموددینی نارد که به‌بارمه‌ته‌ لای ئەم بمینی، ئەتا به‌گ له‌وه‌له‌ سودی

وهرگرت و به لهشکرهوه دای بهسهر کرمانا و داگیر کردو شوانکاره دهسه لاتیان بهسهر کرمانا نه ما.

سالی ۶۱۹ی کوچی (۱۲۲۲ی.ز) بوراق حاجیب که یه کی بوو له سهر دارانی پادشایانی خواره زمی هه لی کوتایه سهر کرمان و داگیری کردو له ویتوه شالاوی برده سهر ولاتی شوانکاره. قوطبوودین موباریز زور به په له خوی ناماده کردو به چوار هه زار سوارو پیاده وه به رهنگاری بوو و به زاندی و تا کرمان رایرفاندو (فورک، دارب، طارم و سیرجان) یشی لی وهرگرت هوه و خستی یه سهر شوانکاره و به مجوره سی سالی ته و او پادشایه تی شوانکاره ی کردو نازادو سهر به خوو پیاوانه ژبانی به سهر برردو دادو هیمنی و خویشی به ولاتا بلاو کرده وه تا سالی ۶۲۴ی کوچی به ناکامی مهرگ سهری نایه وه له شاری خوشناباد (کوشناباد) نیژراو باره گای به رزی بوو به زیاره تگای مهردان و دلیران و دوو کوری لی به جتی ما که ناویان موظفه روددین موچه ممدو موعیزووددین عه بدولر حمان بوو (۴۳).

مه لیک موظفه روددین موچه ممد کوری قوطبوودین موباریز

قاضی غیفاری ئەم موظفه ففهره ی به کوری موباریزووددین حه سه نه وه یه ی کوری هه زار ئەسپی کوری نیزامووددین مه حمود قه هه وه یه داو ده ته قه له م. هه روا نووسه ری ته ریخی وه صصافیش (۴۴).

ئه میر موظفه ففهره سالی ۶۲۴ی کوچی (۱۲۲۶ی.ز) - واته پاش مهرگی باوکی سهر داریتی شوانکاره ی گرت ه ده ست و که و ته په رده ان به ولات. لای خوارو باشووره وه تا هه ریمی هورمزو که ناری زربه ی داگیر کردو لای کرمان و فارسیشه وه تا دارابگرد په ره ی پیدا. سه ره رای ئەم هه ریمانه ی که له ژیر ده ستیا بوون (حه سوی یه، روونیز، خهیر، میشکانات، لارسه نگ و گه وره دیتی کوورستان که له هورمزوه هه وت فرسه نگ (واته ۸۴ کیلۆمه تر) دوور بوو. به دره شی کرده پایته ختی شوانکاره. موعیزووده وه عه بدولر حمانی برای له گه لی تیکچوو و په نای برده بهر

ئەبووبەكرى زەنگى، ئەو بوو بە ھۆى ئەوھى موزھفەر لە گەل ئەبووبەكرى
 بکە ویتتە شەرەوھو ھەراو کیشەیان تا سالى ۶۵۸ى كۆچى (۱۲۵۷ز)ى
 دىژەى كيشا كە لەو سالىدا ھولاكو و لاتى فارسى داگىر كىرد مەلىك
 موزھفەر بەرامبەر بە ھولاكو خانىش سەربەرزى و سەرچلىبى نىشان دا. جا
 سالى ۶۵۸ى كۆچى سپايتكى گەورەى تاتار بە فەرماندەى تەنكۆجە -
 يا تەكۆنجە كە مىرتومان و لە تىرەى جەلاىر بوو شالاوى كىردە سەر
 ھەرىمى شوانكارە. سپا كە لە ۱۷ ھەزار كەس پىكھاتبوو و لە داوینى
 قەلاى ئىگ لە شىكربەزى كىرد. موزھفەر ھەرچەندە لەو حەلەدا لە تەمەنى ۹۰
 سالىدا بوو، خۆى فەرماندەبى ھىزى شوانكارەى گرتە ئەستۆ و پاش چەند
 رۆژى شەرى زۆر سەخت لە مانگى سەفەرى ھەمان سالا تىرى دای لە
 چاوى و كوشتى، ئنجا تاتار بە ئاشتى و لاتەكەیان داگىر كىرد. تەكۆنجە
 قەلاى ئىگ و قەلاى سپى و قەلاكانى دىكەى ھەموو وىران كىردو
 قوتبودىن موبارىزى دووھمى بە مەرجى باج و پىتاك لە جىبى خۆى دانا.
 ئەمىر موزھفەر پىاوئ بوو زىرەك و ھوشيار، ھونەر دۆست و ئەدەب
 پەرسى و زانا ھەستىار. لە گەل كە مالودىن ئىسماعىلى ھەستىارى
 بەناوبانگى فارسدا بە ھەلبەست نامەیان لە يەك دەگىرايەو. موزھفەر ددىن
 ئەمەى بۆ كە مال نوسىبوو: «لەبەرئەوھى روومان نىبە بە خزمەتتان بگەين
 سەر بە سەرخەتى دىوانەكە تا شۆردە كە مەو ھەر مانگ و ھەر سالى، دەلىم
 ئەى چەرخى فەلەك چىت لى كەم ئەبىتەو ھە گەر رۆژى ئىمەش بگەبىنى
 بە كەمال» (۴۵).

كەمال لە ھەرما ئەمەى بۆى نووسى:

«تۆى ئەو كەسەى كە خۆر سەرشۆرە لە بەرپىيا. لە ھەر كوى خىوى
 ھونەرى ھەبى بەندەى تۆبە. عەودالى كەمالن بە گىيان و دل ئەھلى كەمال.
 كەچى گىيان و دلى عەودالى تۆبە كەمال» (۴۶).

ھەروا ئەمىر موزھفەر پىاوئىكى خىرۆمەند بوو، زۆر جىگەى چاكەى

به یادگار هیشته‌وه. مزگه‌وت، قوتابخانه، پرد، هه‌تیوخانه، نه‌خۆشخانه و له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌شا که خۆی سه‌ردارێکی ده‌ستێرۆ بوو، دژی زۆره‌ملی و مله‌هوری و سته‌مگه‌ری بوو، ریتی نه‌ئه‌دا به‌ کاربه‌ده‌ستان دزی و درۆزنی و ساخته‌چییه‌تی بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ده‌ریکه‌وتایه‌یه‌کیکیان دزیی کردووه، به‌رتیلی وه‌رگرتووه، ماله‌که‌ی به‌ سوودی گه‌نجینه‌ی گشتیی گه‌ل داگیرده‌کرد. بۆ نمونه به‌ر له‌ هه‌موو که‌س ئه‌م یاسایه‌ی ده‌ریاره‌ی عه‌لی حه‌یده‌ر ناوی به‌کاره‌ینا که‌ خزمی خۆی بوو و مال و سامانه‌که‌ی داگیرکردو خستیه‌ گه‌نجینه‌وه.

ئه‌میر موزه‌فه‌ری هه‌ستیارو ژیر ده‌ریاره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ته‌نیا بۆ خۆشترانی و رابوردن ده‌ژین، ئه‌م چارینه‌ی هه‌لبه‌ستووه: «گه‌ر به‌دوای که‌یف و ئاره‌زوودا ئه‌ته‌وی پرۆی، گویت لیم بی به‌ره‌و زه‌بوونی و کلۆلی ده‌رۆی. سه‌رنج ده‌ خه‌لقی کوپی، بۆچ کاری هاتووی و، ئیسته‌چی ده‌که‌ی و ئه‌ته‌وی بۆ کوپی پرۆی» (٤٧). موزه‌فه‌رددین دوو کوری هه‌بوو: یه‌که‌م غیاثوودین موحه‌مه‌د که‌ له‌ ژبانی خۆیا مردبوو و چوار کوری لی به‌جی مابوو. دووهم قوتبوودین موباریز که‌ ئیمه‌ ناومان لی ناوه‌ دووهم (٤٨).

مه‌لیک قوتبوودین موباریزی دووهم:

له‌ پێشا گوتمان پاش کوژرانی مه‌لیک موزه‌فه‌روددین ته‌کو‌نجه‌ی سه‌رداری هۆلاکو قوتبوودین موباریزی دووهمی له‌جیتی کرد به‌ ئه‌میری ولات به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی که‌ سالانه‌ شه‌ش هه‌زار دیناری زیر باج و پیتاک بدات به‌ حکومه‌تی تاتار، به‌لام قوتبوودین پاش ئه‌وه‌ی کاروباری ولاتی گه‌رته‌ده‌ست، باجه‌که‌ینه‌داو سه‌ردارێکه‌ی ته‌نیا یازده‌ مانگی خایاند و خه‌لقی ولات و براکانی خۆی لیبی یاخیبوون و ده‌ستگیران کرد و ناردیانه‌ ئوردووی تاتارو له‌ ١٠ مانگی ذیلحه‌ججه‌ی ٦٥٩ی کۆچی (١٢٦٠ی، زادا کوژرا و (٤٩) مال و مندالیشی به‌دیلی مانه‌وه‌.

نیزاموودین حه‌سه‌نه‌وه‌یه‌ی کوری غیاثوودین موحه‌مه‌د کوری

موزه فەروددین:

پاش کوزرانی قوتبوددین، نیزامووددین برزای له جیی دانیش و سئ سالی ره بق پاشاییتی شوانکارهی کرد، سالی ۶۲۲ ی کۆچی (۱۶۲۳ ی .م) سه لجووق شاهی کوری سه لغوری پادشای فارس دژی هولاکو خان جوولایه وه. هولاکو فەرمانیدا له شکر شالا و بیاته سه ری و سه ری پی شوړیکات. جا سپایی به فەرماندهیی (ئالتاجو) پیکهات له هیزه کانی سولتانی کرمان و سولتانی یهزد و سولتانی شوانکاره و هلیانکوتایه سه سه لجووق و له کارزون ته قین به یه کا و که وتنه شه ره وه، نیزامووددین و سه لجووق به شیر و رم به رانگاری یه ک بوون. سه لجووق زوو هاته دهست و به یه ک ضه ربی شمشیر سه ری مه لیک نیزامووددینی په راند، ئەم هه رایه له مانگی ره بیعولشانیی هه مان سالا، واته سالی ۶۲۲ ی کۆچی، روویدا. سپاکهی سه لجووق له کور گه لی کوردی عیله کانی لور و شوول پیکهاتبوو. پاش کوزرانی مه لیک نیزامووددین ئنجا تاتار توانییان به سه ره هیزی سه لجووقدا زال بن (۵۰). وادیاره شوول و لوره کان هه رچه نده له گه ل عیالی شوانکاره شدا دوژمن بوون، به لام کوزرانی مه لیک نیزامووددین به دهستی بیگانه بیگ کاری تی کردوون و شه ره که یان دۆراندوه.

مه لیک نوسره توددین ئیبراهیم کوری غیاثووددین:

پاش کوزرانی مه لیک نیزامووددین، نوسره ددینی برای بوو به پادشای شوانکاره و، به پیچه وانهی باوک و باپییرانی قه لای ئیگی به جیه هیشت و نهیریزی کرده مه لبه ند و بوو به زاوای سه لجووق شای کوری سه لغور که نیزامووددینی کوشتبوو. وادیاره سه ردارانی تاتار به ناوی خوینه وه فاتمه خاتوونی کچی سه لجووقیان بوی داوا کردبوو. نوسره توددین له فاتمه خاتوون کچیکی بوو ناوی نا هه زاربار خاتوون (۵۱).

له سه ره ده می پادشاییتی ئەم ئەمیره دا قاضیلقوضات شه ره فوددین ئەمیر سه یید ئیبراهیم ناوی له هه ربمی خوراسانه وه رووی کرده شیراز و لافی

مه‌هدیه‌تیی لیدا. خه‌لق که‌وتنه‌دووی و پیره‌وییان لی‌کرد و پادشای شوانکاره‌ش که‌ده‌بی‌ئه‌م مه‌لیک نوسره‌توددینه‌باوه‌ری پیکرد و پیره‌وی لیکرد (۵۲) له‌مانگی ره‌بیعولئاخری سالی ۶۶۴ی کوچیدا نوسره‌توددین مرد. گوايه زه‌هرخوار کرابوو چون له‌وه‌به‌ر له‌سه‌ر کورسیی پادشایی لابرابوو*.

جه‌لالوددین طه‌بیب شاه‌کوری غیاثوددین:

له‌ته‌مه‌نی سیزده‌سالی‌دا بوو که له‌جیتی براکه‌ی دانرا به‌پادشای شوانکاره و، له‌روژگاری فه‌رمان‌په‌وایی ئه‌وا هه‌ریمی شوانکاره بوو به‌به‌ه‌شتی ولاتی فارس چون ئه‌و حه‌زی له‌ئاوه‌دان کردنه‌وه بوو. هه‌روا به‌زرنگی و ژیریی خۆی په‌ره‌یدا به‌ولات. سالی ۶۸۱ی کوچی (۱۲۸۱ی. ز) ئه‌میر ئیغور سیسی که‌یه‌کئی بوو له‌فه‌رمانده‌یانی تاتار داوای که‌چه‌که‌ی ئه‌میر جه‌لالی کرد، به‌لام نه‌یدایی. له‌سه‌ر ئه‌وه لیتی بوو به‌دوژمن و که‌وته‌گوزاره‌و راپۆرت نووسینی و بوختان بۆ هه‌لبه‌ستی و بانگکرا بۆ هه‌مه‌دان که‌ئۆردووگا بوو و له‌۱۰ی جوماده‌لئوولای هه‌مان سالا له‌پال چییای ئه‌لوه‌نددا له‌سیداره‌درا (۵۳).

به‌هائوددین ئیسماعیل کوری غیاثوددین:

پاش کوژرانی ئه‌میر جه‌لالی برای سه‌رداریتیی شوانکاره‌ی گرته‌ده‌ست و حه‌وت سالی ره‌به‌ق فه‌رمان‌په‌وا بوو. سالی ۶۸۸ی کوچی (۱۲۸۹ی. ز) تووشی نه‌خۆشی می‌شک هات. وازی له‌سه‌رداریتی هی‌ناو گو‌شه‌نشین بوو و پاش ماوه‌بی‌هه‌روا به‌وده‌رده‌مرد (۵۴).

ناصروددین مه‌حموود کوری قوتبوددین موباریز:

له‌پیشا رابوورد که‌قوتبوددین موباریزی پادشای شوانکاره به‌فه‌رمانی هۆلاکو ئیعدام کرا و له‌هه‌مان کاتا کوره‌کانیشی که‌ناویان ناسروددین مه‌حموود و هه‌زار ئه‌سپ بوو ئۆردووگا و له‌وی به‌دیلی و ده‌س به‌سه‌ری مانه‌وه. پاشان که‌یخاتوو خانی کوری ئاباقا خانی مه‌غوول

فهرمانیدا به سه دروددین ته غاچار که سه ربه رشتییان بکات. پاش ماوه بیچ
 نازادکران و هیئرانه وه ولاتی شوانکاره و ژیرانه که و تنه ناوه دان کردنه وه ی
 ولات و به رهنگاری کردنی دز و دروژن و جه رده و پیاوخراپ و زوربه یانی
 هیئانه دست و خستنیه زیندان و سامان و زهوی و زاری ئه میر
 موزه فه ره ددینیشی به سه ر میراتگرو خزم و که سه کانیا دابه ش کرد (۵۵).
 پاش ماوه بیچ سه یفوددینی برای له گه لی تیکچوو و سه یفوددین
 هریمی شوانکاره ی به جه هیشت و چوه چوار دانگه ی ئیسفه هان بۆ لای
 خزم و خوئشه کانی که سه ردار و ئه میری ئه و ناوه بوون.
 ناسیروددین ماوه ی سی سالی فه رمانداری ولات بوو، به لام هندی له
 مروفتانی خه لقی ولات له دادپه روه ریی ئه و بیتزار بوون. رینگه ی خراپه و
 به دره فتارییان نه ما بوو. له به رئه وه دژی هه ستان و له مانگی شه عبانی
 ۶۹۲ ی کوچی (۱۲۹۲ ی . ز) دا کوشتیان به ر له کوژرانی ئه و به سی
 مانگیکیش سه یفوددین مردوو، گوایه زه هرخوارد کرابوو (۵۶).

مه لیک غیاثوددین موحه محمد کوری جه لالوددین طه بیب شاه و

نیزامووددین حه سه ن:

مروفتی شوانکاره پاش ئه وه ی مه لیک ناسروددینیان کوشت، به
 جه ماوه ری مه لیک غیاثوددینیان بۆ پاشایی شوانکاره هه لبتاردو هه والیان
 نارد بۆ ئوردووی موغول، به لام وادیاره به دلی سولتان نه بووه، له به رئه وه
 ئه میریه سووربوقا به دووسه د سواره وه نیرا بۆ لیکۆلینه وه ی ئه و باسه.
 ئه میریه سووربوقا هه ر که گه یشته ئه و هه ریمه هه موو سه ردارانی
 شوانکاره و ده سوپیوه ندانی ده ستگیرکردو ملی له زنجیر کیشان و بردیانی
 بۆ ئوردوو و له وی مانه وه تا مردنی که یخاتوخان. پاشان که غازان خان
 بوو به فه رمانه وه ای مووغول حکومه تی شوانکاره ی به ره سمیه ت ناسی و
 غیاثوددینی دانیه وه به پادشای شوانکاره و نیزامووددین حه سه نیشی له

پاشاییدا کرد به هاوبه‌شی، به‌لام ئەو‌هی راستی بی کاروباری ولات له‌لایهن نیزاموددینه‌وه ئەبرابه‌رپوه که پیاویکی زرنگ و به‌هۆش و پادشایییکی دادگه‌رو میلله‌ت په‌روه‌ر بوو، به‌لام غیاثوددین کابرایییکی داوین پیسی چه‌په‌لی مه‌ینۆشی به‌دمه‌ست بوو پاش ئەو‌هی چه‌وده سال پادشایی کرد له کاتی‌کا که له ئوردوو ده‌گه‌رایه‌وه، له هه‌ریمی سیلاخۆر نزیک به کوردستان (ده‌بی لورستان بی) کۆچی دوایی کرد. سونج نو‌بیان فه‌رمانده‌ی مه‌غول که سه‌رداری گشتیی ئەو ناوه بوو نیظاموددین چه‌سه‌نی یۆ پاشایییتی ته‌واو پیشنیارکرد، به‌لام یه‌کسال دوای ئەو ماوه‌یه‌وه (۵۷) تا ئیره نووسینی موعینی نه‌طه‌نزی بوو که توژی جی‌گه‌ی لیدوانه: وه‌صاف و قاضی غیفاری و برتۆلد هه‌رسی لایان وایه که مه‌لیک غیاثوددین و نیزاموددین چه‌سه‌ن پاش ئەمیر به‌هائه‌ددین ئیسماعیل (واته سالی ۶۸۸ی کۆچی) بوون به پادشای شوانکاره، به‌لام موعینی نه‌طه‌نزی نووسیویه که پاش مه‌لیک ناصیروددین به‌پیتوه‌رایه تی‌بینی ولاتیان گرتۆته ده‌ست. وادیاره فارس‌نامه‌ی ناصیریش له‌م سه‌رچه‌ویه سوودی وه‌رگرتی، هه‌روا موعینی نیزاموددینی به‌کوری چه‌سه‌ن موحه‌مه‌دو برای غیاثوددین داوه‌ته قه‌له‌م، که چی وه‌صاف و غیفاری و برتۆلدو ناصری هه‌موویان نیزاموددین به‌کوری به‌هائوددین ئەزانن.

نیزاموددین:

ئهم نیزاموددینه پاش مه‌رگی غیاثوددین بوو به پادشای سه‌ربه‌خۆی شوانکاره، زۆر پیاوانه‌و دادگه‌رانه کاروباری ولاتی گرته ده‌ست و هه‌ر له‌و ساله‌دا بوو که مه‌حموود شاهی پادشای کرمان دژی ده‌سه‌لاتی موغول راپه‌ری و شو‌رشی هه‌لگیرساند، غازان خان فه‌رمانی‌دا به ئەمیری ئەسفه‌هان و ئەتابه‌گی لورستان و مه‌لیکی شوانکاره‌و ئەمیری فارس که له‌وحه‌له‌دا ساداق نوین موغوولی بوو هه‌موو به‌جاری هه‌لکوتنه سه‌ر مه‌حموود شاه. ئەم سه‌ردارانه هه‌موو به‌جاری هیزو سپای خۆیان ساوداو

شالایان برده سهر مه‌حمود شاه و کرمانیان داگیرکردو گه‌رانه‌وه (۵۸).
 شه‌ره‌فوددین عه‌بدوللا فه‌ضوللای شیرازی (وه‌صاف) ددرباره‌ی ئەم
 دوو نامۆزایه نووسیویه: ئەمرۆ که سالی ۶۷۰ یه (۵۹) ئەم دوو کورده‌ی لهم
 ولاته‌دا خێوی سوپاو هێزو له‌شکر و پادشان و لهم رۆژه ره‌شانه‌دا که
 به‌هۆی چنگ‌زه‌ردی و ده‌ستدریژی و ده‌سکاری خراپکارانه‌ی په‌ستانه‌وه
 پادشایان له‌ ده‌سه‌لات بی‌زارن و گه‌لان له‌تاوی هه‌ژاری و بی‌نه‌وایی و
 لیوستنی له‌بارانه‌بوو خه‌ریکی فه‌ریادو فیغانن و ناوچه‌و ولاتان له‌به‌ر
 به‌سترانی ریی داد په‌ریشانن و له‌گه‌ل گۆرانی رۆژگارو نارێکیی کاروبارو
 یه‌ک له‌داوی یه‌ک بارینی مه‌ینه‌تی و ته‌نگ و چه‌له‌مه، هێشتا زۆر باشه
 که ئەم بنه‌ماله‌یه خێروبی‌ریان ته‌گاته‌ خه‌لک و، هه‌ر ده‌سه‌لاتی بی‌ه‌وئ ئەم
 بنه‌ماله‌ کۆنه‌وه‌جاغه‌ برووخینی تووشی نشوستی و سه‌رنگوونی ئەبێ (۶۰).
 سالی ۷۰۷ ی کۆچی (۱۳۰۶ ی. ز)ی شوانکاره‌ له‌ سته‌می مه‌غوول
 به‌ته‌نگه‌اتن و دژی فه‌رمانده‌یانی ئۆلجایتوو خان راپه‌ربین.. پادشای
 مه‌غوول ده‌ستووری‌دا به‌ موظه‌فهر ئالی موزه‌فهر (۶۱) ولاتی شوانکاره
 داگیرکات. موظه‌فهر به‌هیزی ولاتی فارس و هیزی مه‌غوله‌وه‌ شالای
 برده‌ سهر شوانکاره، له‌ هه‌لیکا که شوانکاره‌ له‌وپه‌ری بێ هیزی و بێ
 ده‌سه‌لاتیدا بوون به‌هۆی ناکوکی ناوخۆبانه‌وه، له‌گه‌ل ئەوه‌شا تا سالی
 ۷۱۳ ی کۆچی که موظه‌فهری تیا مرد هه‌ر به‌سه‌ریانا زال نه‌بوو.
 پاش ئەم شه‌رو هه‌رایانه‌ بریاردا که نوسره‌تووددین ئیبراهیم کوری
 ئیسماعیل و تاجووددین جه‌مشید ئیسماعیل و روک‌نوددین هه‌سه‌ن کوری
 هه‌زار ئەسپ به‌ هاوبه‌شی ولاته‌که‌ به‌رپه‌وه‌به‌رن و تا سالی ۷۴۲ ی کۆچی
 (۱۳۴۲ ی. ز)ی پیکه‌وه‌ ولاتیان به‌رپه‌وه‌برد. پاش ئەوه‌ بنه‌ماله‌ی پاشایانی
 (ئینجووی شیراز) به‌سه‌ر ولاته‌که‌دا زال بوون و به‌ ناوی مه‌غوله‌وه
 ده‌ستیان به‌سه‌را گرت (۶۲).

مه‌لیک نه‌رده‌شیر:

میژوو بوئی دیاردی نه کردووین که ئەم پادشایه کوری کئی و نهوهی کئی بوو، بهلام سالی ۷۵۶ی کۆچی (۱۳۵۴ی. ز) که ئەمیر موباریزو ددین موحه مەد نالی موظه ففهری پادشای فارس هه لئی کوتایه سهر ولاتی شوانکاره، ئەم ئەمیره بهرنگاری بوو. که مال سه مه رقه ندی ئەم ئەمیره هه لئه نئی و ئەچئی به تانی پیاره تی و جوامیرییا و ئەلئی: «ئەردەشیر پاشماوهی پادشایانی شوانکاره یه گانه و تاقانه مهردی رۆژگارو رۆسته می کاتی کارزار بوو. له سه ره رچی باوک و باپیرانی رۆیی و ریتی سه ره چلی و مل به رزیی گه رته بهر. ئەمیر موباریزو ددین، قوطبو ددین شاه مه حموودی کوری خۆیی به له شکره وه نارد بو سه ره پیی شۆرکردنی، بهلام ئەم هه و اله گه یشته ئەردەشیر کشایه وه به ره و چیا سه خته و قائمه کان و به هیزه که یه وه خۆی خسته قه لای ئیگ و له گه ل سپای ئەمیر موباریزو موغوولدا که وته شه ره وه و ماوه ییکی زۆر بهرنگاری کردن. پاشان که زانی به سه ریا زال ئەبن، له ده رگای پشتی قه لاکه وه خۆی ده رباز کرد (۶۳).

به مجۆره پادشاییتی شوانکاره دو اگیانی سپاردو شاری ئیگ داگیرکراو قه لای دارولئه مان بوو به دارولحه رب و که وته ده ست ئە تابه گه کانی فارس که ده سنیرتی قه ره خه تائیانی مه غوول بوون و له مرۆژه به دو اوه ئە میران و سه ردارانی شوانکاره به شیوهی سه ردار عییلی ژبان و، خۆبان و مرۆقی ولات تا ئە مرۆش هه ر به مجۆره ئە ژین.

شوانکاره و ئایین:

عیلی شوانکاره له سه ره تا وه تا ئیستا پیروهی ئایینی کۆنی کوردن و پیوهندی خۆبان به (شیدا) و (دیاووس پیتەر) وه هه ر هیشته وه ته وه، بهلام ئە مانیش وه کو کاکه یی یه کان له ئیرانا هه ر خۆبان به شیعه ئە دهنه قه له م.

ئوده باو عوله مای هه ریمی شوانکاره:

ئو ئوده باو عوله مایانهی که خه لقی شارو دیهات و گونده کانی سه ر به شوانکاره ن، زۆرن. ئیمه لی ره دا ته نیا ناوی چهنده که سه ئی ئە به یین که

نازناوی شوانکاره‌ییان پټوه‌یه:

- ۱- عه‌ضودودینی شوانکاره‌یی: مه‌لایټکی گه‌وره‌و زانایټکی به‌ناوبانگ بوو. سولټان موحه‌مه‌د جون‌ه‌ی پادشای هیندستان که پایت‌ه‌خته‌که‌ی دیه‌لی بوو، ناوبانگی ئەم زانایه‌ی بیست‌ب‌ر‌ر‌ردی به‌ شوتینیاو ده‌ه‌زار دیناریشی بو‌نارده‌ شوانکاره‌، به‌لام عه‌ضودودین نه‌چوو. جا ده‌بی ئەم زانایه‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کوچیدا ژبا‌بی که ئیبنوبه‌طوطه‌ ناگای لیبه‌تی و باسی ئەکات (۶۴).
- ۲- موحه‌مه‌د‌ه‌لی شوانکاره‌یی: هه‌ستیاریو میژوونوس و یه‌کټی بوو له‌ شاعیرانی دوستی خواجه‌ غیاثوددین موحه‌مه‌دی وه‌زیری سولټان ئەبوو سه‌عید به‌هادرخانی موغول. زو‌ری کتیب‌ دانابوو. گرن‌گترین نووسراوی ئەو کتیبی (مجمع‌الانساب)ی میژووی شوانکاره‌ بوو که هه‌موو باس و هه‌والی شوانکاره‌ی تیا‌بوو (۶۵).
- ۳- عومه‌ری شوانکاره‌یی: یه‌کټی بوو له‌ ئەدیبانی سه‌رده‌می خو‌ی. دوان له‌ نووسراوه‌کانی ناسراون: (اللطف‌الملتئم‌ه) و (الابیات‌الافراد‌الموریه‌ علی‌ الحروف) (۶۶).
- ۴- شیخ‌شه‌مسوددین موحه‌مه‌د‌کوری فه‌خرددین ئەبوبه‌کر کوری که‌مالی شوانکاره‌یی (۶۷).
- ۵- موحه‌مه‌د‌کوری مه‌حمود‌کوری موحه‌مه‌دی شوانکاره‌یی (۶۸).
- ۶- خواجه‌ سه‌یفوددین موزه‌فه‌ری شوانکاره‌یی: یه‌کټی بوو له‌ خانه‌دانه‌ گه‌وره‌کان. ماوه‌یی له‌ هیرات بوو. سولټان حوسه‌ین میرزا کردی به‌ وه‌زیری خو‌ی، به‌لام پاش‌ ماوه‌یی له‌ وه‌زاره‌ت ده‌ری کردو خسته‌یه‌ زیندان و ده‌ستووری دا به‌ کوشتنی. یه‌کټی له‌ هه‌ستیاره‌کان به‌و هویه‌وه‌ گوتی: «ئ‌ه‌ی‌ چاو ته‌ماشایه‌کی گیتی سته‌م‌کار بکه‌. سه‌رنجی‌کی کۆنه‌ سالی‌ی جیهانی خو‌ین‌خوار بده‌. له‌ باری به‌سه‌ره‌اتی صانیعی‌یه‌وه‌ تا‌قی‌کاری فی‌ریه‌و، سه‌رنجی‌کی چاره‌نوسی موزه‌فه‌ری شوانکاره‌ بده‌» (۶۹).

۷- خواجه غیاث‌الدین مه‌نصوری شوانکاره: برای خواجه سه‌یفودین بسو. ماوه‌یی له مه‌رو وه‌زیری نه‌بولم‌وحسین بوو. پاش نه‌ودی که‌وته به‌ر سزاو ماوه‌یی زبندان بوو رووی کرده هیرات سولتان، حوسه‌ین کردی به وه‌زیر، به‌لام سالیکی خیاندو مرد (۷۰).

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- فرهنگ عمید (به‌شی ناوو ناتوره)، تاریخ، جغرافیا، اطلاعات عمومی چاپی سالی ۱۳۴۶ی فارسی. نووسینی حه‌سه‌نی عه‌مید به‌فارسی.
- ۲- فرهنگ ده‌خدا، ۳۰ به‌رگ. هیشتا چاپی نه‌بووه. زانا گه‌لیکی زۆر کو‌یان کرده‌ته‌وه
- ۳- دائره‌المعارف فارسی، غلام حسین مصاحب، به‌رگی یه‌که‌م و دووهم. زاناگه‌لیکی زۆر نووسیبویانه‌و هیشتا ته‌واو نه‌بووه.
- ۴- الاخبار الطوال، ابو حنیفه‌ الدینوری، وه‌رگیت‌راوی فارسی: صادق نشات، چاپی تاران، سالی ۱۳۴۶ی فارسی.
- ۵- تاریخ الامم والملوک، محمد بن جریر الطبری، وه‌رگیت‌ردراوی فارسی: پاینده، ۱۶ به‌رگ.
- ۶- تاریخ دوه‌زار و پانصد ساله‌ای ایران، عباس پرویز، به‌ فارسی، سی به‌رگ، چاپی سالی ۱۳۴۳ی فارسی.
- ۷- معجم البلدان، یاقوت الحموی شیخ شهاب‌الدین، شه‌ش به‌رگ، چاپی لوبنان.
- ۸- المسالک والممالک، ابن خرداذبه‌ عبیدالله ابن احمد، له ده‌وروبه‌ری سالی ۲۳۲ی کو‌چیدا نووسراوه، چاپی نه‌ورویا (بریل)، سالی ۱۸۸۹، عه‌ره‌بی‌یه.
- ۹- کردو پیوستگی نژادی و تاریخی او، رشید یاسمی (کرماشانی گۆرانی)، چاپی تاران، به‌ فارسی.
- ۱۰- تخریر تاریخ، شرف‌الدین عبدالله وصاف، سالانی ۶۹۶-۷۱۲ی کو‌چی نووسبویه، به‌ فارسی، چاپی سالی ۱۳۴۶.
- ۱۱- صوره‌ الارض ابن حوقل، وه‌رگیت‌ردراوی فارسی دوکتور جعفر شعار، چاپی تاران، سالی ۱۳۴۵.
- ۱۲- الکامل، ابن الاثیر، به‌ عه‌ره‌بی، چاپی (دار صادر) له بیروت، به‌رگی ۸،

- ۱۳- فارسنامه، ابن البلخی، نووسینی حاجی میرزا فسائی، به فارسی، چاپی بهرد، سالی ۱۳۱۳ی فارسی.
- ۱۴- تاریخ گزیده، حمدالله مستوفی قزوینی، به فارسی، چاپی تاران، سالی ۱۳۵۳ی فارسی، حمدالله مستوفی قزوینی.
- ۱۵- نزهة القلوب، هه ر نهو
- ۱۶- منتخب التواریخ، معینی نظزی (نانونیم نهسکه ندهر)، دهرباره‌ی شوانکاره، به فارسی، چاپی سالی ۱۳۳۶ی فارسی.
- ۱۷- مطلع السعدین، کمال سمرقندی، به فارسی، چاپی تاران، سالی ۱۳۵۳ی فارسی.
- ۱۸- تاریخ مغول در ایران، برتولد اشپلر، وهرگیتدراوی فارسی دوکتور میر آفتاب، ۱۳۵۱ی فارسی.
- ۱۹- آثار عجم فرصت شیرازی چاپی بومبا سالی ۱۳۵۴ی کوجی.
- ۲۰- غزنویان و دیلمه، عباس پرویز، به فارسی، تاران، چاپی سالی ۱۳۳۶ی فارسی.
- ۲۱- دستور الوزرای غیاث الدین خواندمیر، به فارسی، چاپی سالی ۲۵۳۵ی شاهه‌نشاھی.
- ۲۲- بیاض تاج الدین احمد وزیر (یادگاری کونگره‌ی ته‌حیقاتی نیرانی)، چاپی نه‌سفه‌هان، سالی ۱۳۵۳ی فارسی.
- ۲۳- تاریخ مفصل ایران، عباسی اقبال اشتیانی، چاپی سالی ۱۳۲۰ی فارسی.
- ۲۴- تاریخ مفصل ایران وعمومی، علی اصغر شمیم همدانی، چاپی تاران، سالی ۱۳۲۰.
- ۲۵- تاریخ الدول والامارات الکرديه، محمد امین زکی، وهرگیتدراوی محمد علی عونى به عه‌ره‌بی...
- ۲۶- سیاحه‌تنامه‌ای ابن بطوطه، وهرگیتدراوی فارسی علی دکترا، ۱۳۴۸ فارسی. و گه‌لی سه‌رچاوه‌ی دیکه...
- تیبینی: نه‌م به‌شه له‌گوشاری کوری زانیاری کورد- ژماره‌ی هه‌شته‌مینی سالی ۱۹۸۱ بلاوکراوه‌ته‌وه.

بهر اویتزه کان

- ۱- فرهنگ عمید؛ فرهنگ معین، فرهنگ دهخدا.
- ۲- (ابو حنیفه الدینوری) له (الاخبار الطوال) - ترجمه فارسی به کهای - دا ناوی نهم نهدده وانهی ناوه فهرروخان و نهلئی پایتهختی له نههاوهند بووه [۴۵-۴۶].
- ۳- (تاریخ الامم والملوک) [۵۷/۲، ۱۸۳]، و (الکامل) ی (ابن الاثیر) [۱۳۳/۱]، و (تاریخ ۲۵۰۰ ساله ای ایران) [۱۷۴/۱]، و (کردو پیوستگی نژادی و تاریخی او) ی رشید یاسمی [۷۰، ۱۹۲]، و (فرهنگ معین).
- ۴- (یاقوت الحموی) له کتیبی (معجم البلدان) هکه یاو هه ندی جوغرافیانووسی دیکهش له باتی (زم)، (رم) یان نووسیوه که مه به ست عیلتگی گه ورهیه ختیوی میتگه ل و مالات و رهودی چاره و او و لاغ بین.
- ۵- (المسالک و الممالک)، وشهی (فارس). (معجم البلدان) وشهی (رم).
- ۶- (فارس نامه) ی (ابن البلخی). [۱۳۳-۱۳۶].
- ۷- (تاریخ و صاف الحضرة، تجزیه الامصار و تزجیه الاعصار) به فارسی، [۲۵۱].
- ۸- (صورة الأرض) وهرگیتردراوی فارسی دوکتور جعفر شعار، [۴۰].
- ۹- (فارس نامه) ی (ابن البلخی) [۱۳۳-۱۳۶].
- ۱۰- (الکامل) ی (ابن الاثیر) [۴۲/۳].
- ۱۱- (الاخبار الطوال) ی (ابو حنیفه الدینوری)، وهرگیتردراو به فارسی، [۱۵۲]، (تاریخ الامم والملوک) ی (طبری) وهرگیتردراوی فارسی پاینده [۵۷/۲، ۱۳۸]، (الکامل) ی (ابن الاثیر) به عهره بی [۹۹/۳، ۱۳۳]، (تاریخ و صاف) به فارسی [۲۵۱].
- ۱۲- عهره ب و فارس بهم قه لایه ده لاین (ایج). قازی (عضدالدین عبدالرحمن احمد الایجی) نووسه ری (مواقف) و (تحقیق المقاصد) و (اشرف التواریخ) و (جواهر الکلام) و دهیان کتیبی دی، خه لقی نهم جیگه یه.
- ۱۳- لار: ناوجهی لارستانی شوانکاره یه. قازی (مصلح الدین اللاری) خاوه نی کتیبی (قاضی لاری) که مه لایتکی به ناوبانگه له حکمهت و جوغرافیای کون و مه نطقدا، خه لکی نه وئی یه.
- ۱۴- (دائرة المعارف) ی فارسی غلام حسین مصاحب.
- ۱۵- پیشان و تمان عهره ب قه لای (فهسا) یان له بهر سپیتی ناوناوو (بیضاء) جا

(عبداللهی کوری عمری بیضاوی) خاوه‌نی ته‌فسیری به‌یضاوی خه‌لقی ئەم شاره‌یه. هه‌روا (شیخ ابو‌محمدی روزبهانی - عاشقی شطاح کوری ابو‌نصری بقلی فسائی) سوّفی و شاعیری مه‌زن که نارامگای له شیرازه و خاوه‌نی نزیکه‌ی ۱۰۰ ته‌نلیفی وه‌کو (تفسیر العرائس)، (شه‌رحی طواسین) و (عبر العاشقین)ه، خه‌لقی ئەم فه‌سایه‌یه.

۱۶- کازوون، شیخ روزبهانی میصری خه‌لقی ئەم شاره‌یه.

۱۷- خونج، خواجه فضل الله امینی روز بهانی نووسه‌ری کتیبی (مه‌مان نامه و بخارا) و ده‌یان کتیبی تری خه‌لقی ئەم شاره‌یه.

۱۸- گوژ، عضدالدوله‌ی بو‌ده‌یه‌ی ناوی ئەم شاره‌ی گوژی به (فیروزآباد)، جا (مجد الدین ابو‌طاهر محمد یعقوبی فیروز آبادی) نووسه‌ری (القاموس المحيط) خه‌لقی ئەم شاره‌یه.

۱۹- نیسته‌خر، (ابو اسحاقی کوری ابراهیم کوری محمدی اصطخری) نووسه‌ری کتیبی (المسالک و الممالک) خه‌لقی ئەم شاره‌یه.

۲۰- فارسنامه‌ی ابن‌البلیخی، ل ۲۷؛ فارسنامه‌ی ناصری، ۱۳۳.

۲۱- تاریخ جهان آرای قاضی غفاری، ل ۱۲۷.

۲۲- تاریخ گزیده، ل ۴۲۴.

۲۳- فارسنامه‌ی ناصری، ل ۲۳؛ تاریخ مفصل ایران (۳۸۱۱/۲۵)؛ تاریخ گزیده، ل ۴۵۲.

۲۴- الکامل (۵۶۴/۹).

۲۵- تاریخ جهان آرای قاضی غفاری (۱۲۸)؛ تحریر تاریخ و صاف (۲۵۲).

۲۶- الکامل فی التاریخ (۷۲/۷۱/۱۰).

۲۷- تاریخ مفصل ایران (۳۸۱۸) و فارسنامه‌ی ناصری (۲۴).

۲۸- فارسنامه‌ی ابن‌البلیخی (۱۳۳ - ۱۳۶).

۲۹- فارسنامه‌ی ناصری (۲۴).

۳۰- فارسنامه‌ی ناصری (۲۴)؛ الکامل (۲۳۹/۱).

۳۱- الکامل، ابن‌الاثیر (۲۸۱/۱۰)؛ فارسنامه‌ی ناصری (۲۵).

۳۲- له (الکامل)دا ئەم هه‌واله له دهن‌گویی‌سی سالی ۵۱۰ه هاتوه. پروانه:

لاپه‌ره ۲۱۵ - ۲۱۷، به‌رگی ۱۰.

- ۳۳- الکامل (۵۱۶/۱۰ - ۵۱۹)؛ فارسنامه‌ای ناصری (۲۶ - ۳۷).
- ۳۴- له‌باتیبی «محمود» له زۆر له میتزووه‌کاندا (میپه‌ره‌وه‌یه، مه‌هوه‌یه، قه‌هه‌وه‌یه، مه‌حمه‌وه‌یه) نووسراوه‌و له (منتخب التواریخ) دا نیزامودین حه‌سه‌نه.
- ۳۵- له هه‌ندی میتزوودا به هه‌له نووسراوه (جاولی شه‌غاوول).
- ۳۶- ماهله‌وه‌یه، مایله‌وه‌یه.
- ۳۷- شیعه‌که به فارسی به‌م جو‌رده‌یه:
 اتابک جاولی امروز بگ‌گذشت
 نظام‌الدین را دولت بقا باد
- ۳۸- فارسنامه‌ای ناصری (۲۸)؛ تحریر تاریخ و صاف (۲۵۳) با له بیرمان نه‌چی
 عیله‌ی شوانی ده‌وری که‌رکوک (شوانی سه‌ر خاصه - شوانی کیشک) به‌شیکن له
 شوانکاره‌عه‌ره‌بی موصل خه‌ریکن ناویان نه‌نین شه‌هوانی.. به‌لام شوان به‌وه‌ی
 لیتره‌ش گونده‌کانی خو‌یان ناونا (داره‌مان) قوریان دا به‌ده‌می نه‌و زۆله‌ کوردانه‌دا
 که ده‌یانه‌ویست شوان بگه‌ن به‌عه‌ره‌ب.
- ۳۹- نه‌م جو‌ره‌کاره که نه‌مرۆ به‌شارستانیتی پیشکه‌وتوو داده‌نری، سه‌دان سال
 له‌مه‌وه‌به‌ر کورد بوویه‌تی، به‌لام که‌س بو‌ی له قه‌له‌م نه‌داوه.
- ۴۰- مطلع‌السعدین (۲۷۹)؛ اثار عجم (۴۱۶)؛ تحریر تاریخ و صاف (۲۵۵).
- ۴۱- تاریخ جیهان آرای قاضی غفاری (۱۲۸).
- ۴۲- منتخب التواریخ معینی (۳-۴).
- ۴۳- تاریخ مفصل ایران ۱/ ۳۸۱ - ۳۸۴؛ تاریخ جهان آرا (۱۲۹)، منتخب
 التواریخ (۴۳).
- ۴۴- تاریخ جهان آرا (۱۳۰)؛ تحریر تاریخ و صاف (۲۵۳).
- ۴۵- فارسی یه‌که‌ی نه‌مه‌یه:
 چون نیست به خدمتت مرا روی وصال
 سر بر خط دیوان تو دارم مه و سال
 گویم فلکا در تو چه نقصان آید
 گر زانکه رسانیم زمانی به کمال
- ۴۶- فارسی یه‌که‌ی نه‌مه‌یه:
 آتی تو که خورشید سر افگنده‌ تست

هر کوست خداوند هنر بندهء تست
جویای کمالند بجان اهل کمال
وانگاه که جان کمال جویندهای تست
۴۷- فارسی به کهای نه مه یه:

گر از پی لذت و هوا خواهی شد
از من بشنو، که بینوا خواهی شد
بنگر ز کجائی، به چه کار آمدهای
وین لحظه چه میکنی، کجا خواهی شد

۴۸- تحریر تاریخ و صاف (۳۵۵): تاریخ مغول در ایران (۱۵۱-۱۵۲): منتخب
التواریخ (۵۴).

۴۹- تاریخ مفصل ایران (۳۸۷/۱۱): تاریخ مغول در ایران (۱۵۲): تاریخ
وصاف (۲۵۵).

۵۰- تاریخ مغول در ایران (۱۵۳): منتخب التواریخ (۶، د).

۵۱- تاریخ جهان آرای غفاری (۱۲۹).

۵۲- تحریر تاریخ و صاف (۲۵۵): تاریخ مغول در ایران (۱۵۲): فارسنامه‌ای
ناصری (۴۱).

* تاریخ مفصل ایران ۳۸۷/۱: منتخب التواریخ معینی ل ۵: تاریخ مغول در
ایران ۱۵۲.

۵۳- تاریخ جهان آرای غفاری (۱۲۹)، فارسنامه‌ای ناصری (۴۱).

۵۴- منتخب التواریخ (۷)، تاریخ مغول (۱۵۳).

۵۵- نه‌م نه‌میر موزده‌فهرودینه دوو کوری بووه، به‌لام وادیاره تا نه‌م حله مال و
زه‌وی وزاری له‌لایهن تاتارو موغولو له‌وه دهستی به‌سه‌را گیرابووی.

۵۶- منتخب التواریخ معینی نطنزی (۷، ۸). نه‌م باسه‌ته‌نیا له‌م سه‌رچاوه‌یده‌دا
هه‌یه.

۵۷- منتخب التواریخ معینی نطنزی (۷، ۸): فارسنامه‌ای ناصری (۴۲).

۵۸- فارسنامه‌ای ناصری (۴۲): تاریخ مفصل ایران (۴۱۹).

۵۹- وادیاره (۶۷۰) هه‌له‌ی چاپ بی و راسته‌کهای (۷۰۶) بی، چونکه نه‌م سالی
(۶۶۳) له‌ دایک بووه‌و سالی (۶۹۷) دهستی داوده‌ته‌ نووسینی کتیبه‌کهای و

سالی ۷۱۲ دوی هیئاوه.

- ۶۰- تحریر تاریخ وصاف (۲۵۵ - ۲۵۶).
- ۶۱- موزه‌فهری نالی موزه‌فهر له م سهرده‌مه‌دا هیشتا کاری نه‌گرتبوه ده‌ست. بویه ده‌بی ئه‌مه هه‌له بی چون دوی بته‌ماله‌ی ئینجو هاتوونه سهرکار.
- ۶۲- منتخب التواریخ (۱۰۹): تاریخ مفصل ایران ۴۲۰.
- ۶۳- مطلع السعدین (۱/۲۷۰).
- ۶۴- سیاحتنامه‌ای ابن بطوطه (۲/۵۲۷).
- ۶۵- دائره المعارف، غلام حسین مصاحب (۲/۱۴۴۹).
- ۶۶-۶۸- بیاض تاج الدین احمد وزیر (۱۴۷، ۱۶۵، ۲۶۴، ۸۸۰).
- ۶۹- دستور الوزراء (۳۳۹). ئه‌مه‌ش فارسیی هه‌لبه‌سته‌کانه:
ای دیده به عالم ستمکاره نگر
در خواجگی جهان خونخوره نگر
از حالت صانعی برو تجربه کن
در حال مظفر شبانکاره نگر
- ۷۰- دستور الوزراء (۴۴۶).

فهرمان‌دهوایی میننه‌ت‌شاهی
(مه‌ننه‌شاهی کورد)
له‌به‌شی کوردستانی ژیر
ده‌ستی رومدا

فەرمانرەوایی میننەتشاھی (مەنتەشا) ی کورد لەبەشی کوردستانی ژێر دەستی رومدا

پێشەکی:

حەلیکە (شەرەفنامە) م لە فارسییەووە ئەکرد بەعەرەبی بو ئەوێ که خویندەوارانی عەرەب و خویندەوارانی کوردی عەرەبی خوین بزانی که کوردی ئەم رۆژگارە ژێر دەستی چەندین دەولەتی کوردستان (داگیرکردوو)، لە نیوان خۆدا بەشکردوو، لەمەوبەر گەلی دەولەت و پاشاییتی و فەرمانرەواییان هەبوو و ماو بیکی زۆریش بە کەلەشیری ژیاون.. که لەکاری تەرجمە کەدا گەیشتمە فەصلی پینجەم دەریاری باسی فەرمانرەوایی «کیلس و ئەعزاز» ئەمیرشەرەفخان بەم جوۆرە سەرەتای باسەکی دەس پێ کردوو:

«فەرمانرەوایی کیلس لافی ئەووە لێ ئەدەن که گویا بەنژادو رەچەلەک ئەچنەووە سەرەبباس، بەلام کام عەبباس، عەبباسییەکان که لەسەر کورسیی خەلافەت بوون لە کوردستان نەژیاون، مەگەر بە میری چەند سالە.. پاش ئەووەش که هۆلاکو قرانی تیخستن، کهسیان رزگارنەبوو، جگە لە مندالی که هۆلاکو بردی و کەس نازانی لە کوێ سەرنگون بوو، بەلام کورد، لەزۆرچی خویان بەستوووە بە عەبباسەووە. میرشەرەف خۆی بەم درۆیە رازی نیە و دلنیانای و ئەلێت: «ئەوێ راستی بیت فەرمانرەوایی کیلس لەگەل بنەمالە ی فەرمانرەوایی حەکاریدا نامۆزان! شەمسەددین، بەهائەددین و میننەتشاھ (یامەنتەشاھ) سی برا بوون. شەمسەددین بە «شەمو» و بەهائەددین بە «بەهدینی» و میننەتشاھ) بە «مەند» ناسراون و ئەم «مەند»ە، دامەزرتنەری فەرمانرەوایی کیلس و ئەعزازە..» (١).

لەکاتیکا لە تەرجومە کەدا گەیشتمووە ئەم باسە میژوو نووسی

هه‌میشه جاویدانی نه‌مردوو «حوسه‌ین حوزنی» ی به‌ناوبانگ - گوڤری پر له‌شوق و پرت‌هوی به‌زه‌یی خوایی بیټ - له‌ده‌نگی گیتی سالی سییه‌مدا له ژماره ۱۷دا و تاریکی ده‌باره‌ی ده‌وله‌تی میننه‌تساهی (یامه‌نته‌شاهی) ی خاکی روم بلاوکرده‌وه، و تاره‌که‌ی له‌تورکی و ئینگلیزییه‌وه ته‌رجومه کردبوو - وه‌ک له‌مه‌و دووا لیتی نه‌دویم - من چند برگه‌ییکم لئی وه‌رگرت و کردممه‌ په‌راویزی باسه‌که . له‌په‌نجاکان به‌دواوه هیچ که‌سیک ناوی فه‌رمانره‌وایی میننه‌تساهی نه‌بردوه، له‌مسالانه‌ی دواییه‌دا یه‌کی له‌ نووسه‌رانی به‌ریزی بادینی که‌ ناویم له‌یاد نه‌ماوه (تیا‌ی - یا - فندی) و تاریکی ره‌خنه‌ ئاسای نووسیوو؛ که‌ بۆچ هیچ که‌سی له‌ میژرونووسانی کورد باسی فه‌رمانروایی «میننه‌تساهی» کوردی نه‌کردوو و وا دیاره‌ نه‌ و نه‌ و تاره‌که‌ی «حوزنی» دیبو، نه‌ په‌راویزه‌که‌ی من له‌سه‌ر شه‌ره‌فنامه‌م نووسیوو.

و تاره‌که‌ی حوسه‌ین حوزنی په‌یچویه‌کی گ‌رنگ بوو، به‌لام چونکه‌ زۆر شه‌ژاوو شیواو بوو، من هه‌مووم تو‌مار نه‌کرد، به‌لام له‌م رۆژانه‌دا که‌ خه‌ریک بووم باسی «فه‌رمانره‌وایی شاهینی هه‌وراو» ه‌کان (بطائح) بنووسم هاته‌وه‌یادم که‌ ده‌بی باسی فه‌رمانره‌وایی میننه‌تساهی له‌ بیرنه‌که‌م، نه‌م دوو فه‌رمانره‌واییه‌ له‌ کتییی «دول اسلامیه» ی خۆره‌ه‌لاتناسی به‌ناوبانگی ئینگلیسی (ئیشتانلای - له‌ن - پول) که‌ سالی ۱۸۹۴ نووسیویه‌ و خه‌لیل نه‌ده‌م کردوو به‌ تورکی و به‌هه‌شتی حوسه‌ین حوزنی موکربانی له‌ ژماره‌کانی ۱۷ ده‌نگی گیتی تازه‌و هی دیکه‌ لێیان دواوه، هه‌روا له‌ کتیبه‌که‌ی «زه‌مباوه‌ر» دا، به‌ ده‌وله‌تی کورد ناوبراون..

ره‌نگه‌ عیله‌کانی بنه‌ماله‌ی میننه‌تسای باپیره‌گه‌وره‌ی نه‌م بنه‌ماله‌یه، له‌ خاکی روم دا ده‌وارنشین و کوچه‌رو به‌ ده‌سه‌لات بووبن، له‌لایه‌ن سه‌لجوقیه‌کانی «ده‌وله‌تی روم» وه‌ نه‌و هه‌ریمانیه‌ پێ سپێردرابی که‌ نه‌م فه‌رمانره‌واییه‌یان تیا‌داهه‌زاندوووه.. هه‌ر نه‌و بنه‌ماله‌یه‌ن که‌ شه‌ره‌فنامه‌ باسی

نه ته وه یان دهکا، که فه رمان په وایی «کیلس و ئه عزان» یان دامه زران دووه. خاکی ئه م ولاته ی که دهسه لاتیان به سه ریا بووه، به ناوی باپییره گوره یانه وه ناو نراوه ولاتی «میننه شاه» تورکه کان ناویان ناوه «مه نته شا ولایه تی»، خود مه نته شا جوړه گالوکیکی دهستی دهرویشانه، حاجی قادری کوژی (گوړی پر له نور بی) گوتوبه (له باسی پیغه مبه را):

«که ی وتی میسوکه تیرم یا عه صا؟» «نیزه مه» گورزی گرانم مه نته شا» (۲) پاشان که عوسمانیان په یدابوون و سه لجوقیان به دهستی مه غول روخان، هه ر ئه وان ناوی ولاته که یان نا (نایدین ویلایه تی) و میننه شاه یان کرده سه نجه قیکی سه ر به ئه وئ. جاری بو ئه م باسه با چاوی بیگیرین به «قاموس الاعلام» دا، شه مس الدین سامی نووسیوبه:

«مه نته شاه یه کیکه له سه نجه قه کانی ویلایه تی نایدین، ده که ویتنه لای خوړناوای نیوچه دوورگه ی (شبه جزیره) ئه ناتولی، له کونا به م ناوچه یه گوتراوه (قاریا)، لای باکووریشی نایدین و لای خوړه لاتیشی «قونیه» و لای باشوریشی زریه پهری ده ربای سپی یه، سه رزه وییه که ی چیا ییه، ریزه چیا یه کانی ئاق داغ- قه ره جداغ- قه رتال داغ- مه ندوس داغ- بوزداغ. به م هه ریمه دان. ته نها دوو شیوی ئاوداری پان و پوړی تیدا هه یه (طامان- قوجه چای) و شیوی ته نگه به ری زوره، هه وای خاوین و پاکژو دهسکه وتی کشتوکالی گهنم و جوو زورات و په موو توتون و تری و هه نجیرو زه یتونه. ده رنامه دیان ته نها به هاو نرخی میوژو هه نجیره وشکه یه، ئازه لیان زوره، مه رو بزن و گولک و گاو چوار پیی تره، له کناری زریه ی سپی دا ئه م ئه سکه لانه یان (به ندهر) هه یه: (کو تک - بودوروم - گوک ئایاز - مه رمه ریس - موکری) ده ستکردیان به ره و گلیم و مافوره، ئه مریو سه ر ژمیریان (۱۴۵/۵۴۴ که سه) له مانه ۱۳۴/۷۵۷ که سیان موسلمان و تورکن، ۱۰/۱۳۶ که سیان رومن، و ۱۵۰۰ که سیان جولکه کن، و ۱۱۴۰ که سیان ئه رمه نین. (شه مس الدین ناوی کوردی نه بردووه، چونکه کوردیان

تیا نه هیشتوووه. ج) ۲۴۰ / مزگه وتی ههینی (جمعه) و ۱۴۰ مزگه وتی پینج فهرضه و ۲۵ کلیسا و ۵ قوتا بخانه و ۷ کتیبخانه ی ههیه. ئهم سه نجه قه بریتی یه له م شارانه: (مه غلا- میلاس- موکری- مه رمه ریس- یودورووم- کوپچکر) و له شهش قه زاو چوار ناحیه و ۳۵۳ گوند پیکهاتوووه (۳).

فه زمانه وای میننه تشاهی به پیتی گه شته که ی ئیبن به توتوه و ئه خبار سلاجقه ی رۆم و وتاره که ی حوسهین حوزنی ئهم فه زمانه وایانه ی بنه ماله ی به خۆزه دیوه:

- ۱- میننه تشاه بهگ (یا مه نته شا).
- ۲- حاج به هادالدین بهگی کوردی ناسراو به «ابلستان»
- ۳- مه سعود بهگ میننه تشاه کوری حاج به هادالدین.
- ۴- شجاع الدین ئورخان بهگ کوری مه سعود بهگ.
- ۵- ئیبراهیم بهگ کوری ئورخان بهگ.
- ۶- تاج الدین ئه حمده غازی بهگ کوری ئیبراهیم بهگ.
- ۷- محهمده بهگ کوری ئیبراهیم بهگ.
- ۸- مزه فه ر الدین ئیلیاس بهگ.
- ۹- لیث کوری محهمده بهگ.
- ۱۰- ئایدین بهگ.
- ۱۱- ساروخان بهگ.
- ۱۲- یعقوب بهگ... هتد.

میژوو ی دهوله نی میننه تشاهی:

سه رچاوه کان قسه بیان یهک نیه ده رباره ی ئهم دهوله که که ی دامه زراوه، ئیبن الموسته و فی نووسیویه له:

۱- ۶۸۲ (۱۲۸۳ز) ی کورانی میننه تشاه زریه پهری (ساحل)

ئەنتاکیە - عەلانیە - و لازقیەیان داگیرکرد، بەلام لە پەرەوێزا لە زانی «زەمباوە» ی خێوی «معجم الانساب» نووسراوە: مەبەست میننەتشاھ بەگ مەسعودە، کە سالی ۷۰۰ک (۱۳۰۰ز) دەولەتییکی جیگەیی (محلی) لە ناسیای (صغیر) بچوو کدا دامەزراند، باپیرە گەورە ی ئەم خانەدانە حاجی بەاء الدین کوردی والی سیواس و ملک السواحله کە لە دەورانی سەلاجقەدا لە عەلانیە بوو. (زەمباوە ۱۵۳) (۴) لێرەدا دەلیم لەم پەرەوێزەدا هەلەئەوێهە کە حاج بەاء الدین بە باپیرە گەورە ی مەسعود دانراوە، کەچی ئەو باوکیەتی (بەپیتی سەرچاوەکانی دی) و دەبێ مەبەست لە میننەتشیای دەورانی غیاث الدین مەسعود سەلجوقی بی کە سالی ۶۹۷ک (۱۲۹۷ز) ی مردوووە، میننەتشیای باوکی حاج بەهەاد الدین یا باپیری بی.

۲- حاج بەهەاء الدین بەگی کوردی ناسراو بە «ابلیستان» لەلایەن سەلجوقیەکانەو دە دانراوە بە فەرمانرەواییە کەیا، ئەو لەو سەردەمەدا لە عەلانیە بوو، کردوویانە بە والی سیواس و ملک السواحله، قەلەمەرەوی دەسەلاتیان بەسەر ئەم هەریم و شارانەدا بوو: (مەغلا- پالاط- بوزایوک- میلاسی- بەرچین (بچین)- مەرەن- چینە- طەواسی- بەرناز- موکری- خوی- چنیز- فچە- مەرەریس) (۵).

۳- مەسعود میننەتشاھ کوری حاج بەهەاء الدین بەگی کورد: توانیویە دوا ی دەولەتی سەلجوقیی روخینراو لەلایەن مەغۆلەو، فەرمانرەواییە کەیان، بە جوۆرتیکی سەرەخۆ بەرتۆه بیات و بە هیزتییکی دە هەزار کەسی یەوێ شالاو بکاتە (قونیه) و داگیری بکات. (۵)، بەلام مەغۆل چەند جاری ولاتە کە ی ژێردەستی ئەوی تالان کردوووە و کوشتاری تیا کردوووە و قونیه یان لیبی داگیر کردوووە، نەتەوێ کە ی ژێردەستی میننەتشیایان پێچاوەتەو و زۆریان بەدیلی بردوووە بۆ قونیه.

۴- شجاع الدین ئورخان بەگ کوری مەسعود میننەتشاھ: پادشای

(میلاس) بووه، کۆشکی پادشایی له (به‌رچین) بووه که دوومیل له میلاسهوه دوور بووه، پیاویکی وشیارو زاناو خوینده‌واردۆست بووه، هه‌میشه وهختی خۆی له‌گه‌ڵ ده‌سته‌یی مه‌لادا رایبواردوو، مه‌لای خواره‌زمی یه‌کێ بووه له مه‌لا گه‌وره‌کان، پیاویکی زاناو هونه‌رمه‌ند بووه، سولتان شجاع الدین جارێکیان لێی زویر بووه، چونکه به‌سه‌فه‌رچووته (نایا سلوق) و له‌وێ پادشا دیارییه‌کی زۆری داوه‌تی و ئه‌ویش وه‌ری گرتوو، له‌سه‌رئه‌وه سولتان لێی زویر بووه و ئیبنی به‌توته که چووته ئه‌وێ داوای لێ کردوو، دلێ بداته‌وه و ناشتی بکاته‌وه. (٦)

٥- ئیبراهیم به‌گ کورپی ئورخان به‌گ له‌سه‌رده‌می باوکیدا فه‌رمانه‌وه‌ی (میلاس) بووه، که شارێکی جوان و قه‌له‌باغ و پڕ له‌ باغ و باخچه‌و جوگه‌و رووبار بووه، جوانترین شاری رۆم بووه، ئیبن به‌توته ئیبراهیم به‌گی دیوه‌و به‌خششی داوه‌تی...

ئیبن به‌توته سالی ٧٢٥ (١٣٢٤ز) ی له ته‌نجه‌وه که‌وتۆته گه‌شت، به‌لام پاش ئه‌وه میژووی رۆژانه‌ی گه‌شته‌که‌ی یادداشت نه‌کردوو، چووته ولاتی مینه‌ت‌شاه و ئه‌م شارانه‌و ئه‌م پادشایانه‌ی دیوه‌و لی‌ره‌وه ده‌ستی پێکردوو:

١- طه‌واس: میری ئه‌م شاره‌ ئه‌لیاس به‌گه، شاره‌که قه‌لایێکی سه‌خته، شه‌و گه‌یشتینه ئه‌م شاره، پاسه‌وان ده‌رگای نه‌کرده‌وه، له‌سه‌ر کونگه‌ره‌و بارووه‌کانه‌وه لی‌مان خوری. ئیمه شه‌و له‌به‌رده‌رگا که‌نوستین تا سبه‌ینێ، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و ناوه دزو جه‌رده‌ی زۆره میری قه‌لا دوستوری دابوو، که نابێ میگه‌ل و گاگه‌ل و ئازهل و زوو ده‌رپجی له‌ قه‌لا.. خود ئه‌لیاس به‌گ سبه‌ینان زوو به‌ له‌شکره‌وه ده‌رده‌چوو ده‌روپشتی شاری ته‌پشکنی، ئینجا ده‌گه‌رایه‌وه، که ده‌رگای قه‌لاکرایه‌وه ئیمه چووبه‌ ناوشار له‌ خانه‌قای کابرایه‌کی ده‌رویش دابه‌زین. میری قه‌لاقۆشه‌و ئازووقه‌ی بۆ ناردین، له‌م شاره‌دا «صوه‌ه‌یب» له‌ دایک بووه که یه‌کیکه له‌ یارانێ

پیتغه مبهرو به صوهه ییی رۆمی به ناوبانگه (۷) به داخه وه ئیبن به توته ناوی
بابی نه نووسیوه، نازانین کوری شوجاع الدینه یا براییتی!
ئینجا به توته نووسیویه؛

له ویتوه چووینه شاری (مه غله) له خانه قای شیخیکی راییری
پیاوانه بوین به میوان لیره ئیبراهیم به گ کوری پادشای (میلاس) مان
دیت، زۆری ریز لیتاین و کراسیکی به دیبیری بو ناردم.

ب- «میلاس» جوانترین و قهله بالغترین شاری ولاتی رومه باغاتی
زۆره، میوهی فرهیه، له ئیمه خانه قای دهستهی جهوانان (فتوت) دا به زین،
زۆر به میهره بانای و ناسکی پیشوازبان لی کردین، له م شاره دا کابراییکی
پیره میردم دیت ته مه نی (۱۵۰) سال بوو به هیتز و چالاک و هوش
له سه رخوی بوو.

پادشای میلاس سلطان شجاعه ددین ئورخان به گ کوری مینه تشاه
بوو، پیاویکی شوخوشه نگ و قۆزو رهوش به رز بوو، هه میشه له گه ل
خوینده واران و مه لاکان وهختی راده بوارد، هه میشه دهسته یی مه لای له گه ل
بوو یه کئ له وانه مه لای خواره زمی بوو، پیاویکی زاناو له هه موو جوړه
زانباریکدا شاره زابوو سولطان تۆزیک لیتی دلگیر بوو چونکه جار پکیان
چوو بووه (نایا سلوق) و پادشای ئه وی دیبیری دابویی و ئه ویش قه بولی
کرد بوو.. من تکام له سولطان کرد له گه لی دلسارد نه بی و به گه شی
پیشوازی لی بکاو ریز له زانایی و هونه ری بگری و ناشتیانم کرده وه.
پادشای میلاسی چاکه ییکی زۆری له گه ل کردم، نازوقه و زه خیره ی بو مان
ناردوو ئه سپیکی پی به خشیم. کۆشکی تاییه تی ئه م سولطانه له (به رچین)
بوو که دو میل له میلاسه وه دووره. به رچین شاریکی تازه دروست کراوه،
به سه ر گردیکه وه یه و ساختمان و مزگه وتی جوانی زۆره، مزگه وتی گه و ره ی
نوژی هه نیشی تیا دوروست کراوه، به لام هیشتا ته وانه بووه، ئیمه بو
دیده نیی سولطان چوبنه ئه م شاره و له وی له خانه قای ئه خی عه لی، میوان

بووین (۸) ئینجا به طوطه له گه‌یشته‌که‌یا ئەم شارانه‌ی ژێر دەستی ده‌وله‌تی میننه‌تساهی (مه‌نته‌شای دیوه‌و، گه‌شته‌که‌ی به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی ده‌وله‌تی عوثماني بووه، به‌لام به‌داخه‌وه به‌جوړیکه‌ی ریکوپییک میژووی روژ و سالی نه‌نووسیوه.

مغول که ده‌وله‌تی سه‌لجوقی ئاسیای بچووکیان روځاند، سالی ۶۹۱ک (۱۲۹۱ز) ۲۹مانگی زیلحه‌جه به‌دواوه‌ دایانه‌ سه‌ر ولاته‌که‌ی میننه‌تساهدا کوشتاریکی زوړیان تیاکردو تالانیکی فره‌یان بردو خه‌لکی ولاته‌که‌یان هه‌موودیل کردو. کاروان دوا‌ی کاروان هه‌موویانیان برده (قونیه) و له‌مانگی محه‌رمدا گه‌وره‌ترین سته‌مکاری و زوړداری و یران کارییان له‌ولاته‌ موسلمانه‌کانا کرد، ناهه‌مواری سته‌میان نایته‌ نووسین (۹)

۶- تاجددین ئەحمەد غازی کوری ئیبراهیم:

له‌ نووسراوه‌کانی میلاس واده‌ده‌که‌وئ تا سالی ۷۸۶ک (۱۳۸۴ز) پادشا بووه به‌ سلطان الساحل ناوی رویشتووه له‌ سالانی ۷۸۰-۷۸۱ له‌ شاری په‌چین (به‌رچین) بوو سالی ۷۹۳ مردووه و ئەم میژووه، له‌سه‌ر به‌ردی گوژه‌که‌ی نووسراوه (۱۰)

۷- محەمەد بەگ کوری ئیبراهیم بەگ:

سالی ۷۸۶ک (۱۳۸۶ز) به‌ ناوی خو‌یه‌وه، سکه‌ی لیداوه.

۸- مزه‌فه‌رددین ئەلیاس بەگ کوری محەمەد بەگ:

له‌ جیبی باوکی بوته‌ پادشا. له‌ قه‌زای (سوکه) و له‌ به‌لاطینی سالی ۸۰۶ک (۱۴۰۳) مزگه‌وتیکی دروست کردووه، سکه‌ی دروایشی لیداوه، یلیدرم بایه‌زید و ستوبه‌ ولاته‌که‌ی داگیریکات، چونکه‌ یارای به‌ره‌نگاری له‌خویا رانه‌دیوه، په‌نای بردوته به‌ر کوره‌کانی «چاندار» له‌شاری (سنوب)

ئەوان زۆر بەگەرمی پيشوازىيان كرددووه، سالى ۷۹۲ ولاتى ميينه تشاه كهوتوته ژيتر دهستى «عوثمانى» بهلام تەيمورى لەنگ كهوته شهر لهگەل بايهزىدى عوثمانى و بهسەريازال بوو خستىيه قەفەس سالى ۸۰۵ ك (۱۴۰۲) بنەماله ميينه تشاهى گەرانهوه سەر ولاته كهيان، مزەفەر ئەلياس بەگ ئەمجاره تاسالى ۸۲۴ ك (۱۴۲۱) و بهقسەى هەندى ميژوونوس تا سالى ۸۲۹ ك (۱۴۲۶ ز) پادشاي ولاته كهى بوو. ئنجا سولطان مورادى دووهم، لهگەل ئيلياس جارى دۆستى داوددانى به دەسلالتيدانا، ئەميش هەر دوو كورەكهى خۆى نارد ياوهرى بن، بهلام ئەو له (توقات) هەردووى خستته زيندان (ئەحمەدو ئوھيس) پاشان بهفروفييل هەردووكى لهناو بردن (۱۱)

۹- لهيت كورى محەمەد بەگ:

سالى ۸۲۴ ك (۱۴۲۱) پادشاي بەشى له ولاتى ميينه تشاه بوو بەناوى خۆبەوه سكهى لى داوه بهلام نازانرى^{۱۲} « ئەم دوو برايه كانيان پيشتر فەرمانرەوا بوون. جگه له مانه، ئيسحاق كورى ئورخان، خدر بەگ براى ئورخان: كه سالى ۸۱۵ خنكاندراوه، هەروا ئايدين بەگ و صاروخان بەگ هەموويان بەناوى خۆبانەوه سكهيان ليداوه. »^{۱۳}

پهراویزهكان:

- ۱- شهرفنامەى فارسى لاپەرە (۲۸۶) ترجمه ع، ره بيه كهى خۆم لاپەرەى (۲۳۰) ترجمه مەى كوردى ههژار (۴۱۴).
- ۲- ديوانه كهى سەردارو كهريم شاردزا، به ههله نووسراوه (مونته شا).
- ۳- قاموس الاعلام پيئى م بهرگى، ۵.
- ۴- تاريخ گوزيده لاپەرە (۴۷۹).
- ۵- اخبار سلاجقهى روم ۳۶۸.
- ۶- ئيبين بهتوته ترجمه مەى فارسى ب، ۱، ل ۳۲۳-۳۲۴.

- ۷- دیاره ئەم صوهه‌یه‌ش کوردده ونکه سه‌ر به ولاتی روم بووه به رومی ناسراوه.
(نعم العبد صهیب لولم یحفظ الله لم یعصه) ده‌بارهی ئەوه.
- ۸- گه‌شتی ئه‌بنی بطوطه تهرجه‌مه‌ی فارسی ب، ۱، ل ۳۲۳-۳۲۴.
- ۹- تاریخی گوزیده‌ی ئه‌بنی مستوفی، ل ۴۷۹.
- ۱۰- تاریخی ئەنجومه‌نی که تاریخی عوسمانیه (۴۱۸).
ته‌قویمی مه‌سکوکاتی سه‌لجوقیه، (ل ۱۲۹) له ئەسته‌مبۆل پارێزراوه.
- ۱۱- ره‌وضه‌ت الابرار ل ۳۶۷.
- ۱۲- ته‌قویمی مه‌سکوکاتی سه‌لجوقیه ۱۲۹.
- ۱۳- وتاره‌که‌ی حوسین حوزنی له ژماره ۱۷ ده‌نگی گیتیدا، که وه‌رگێردراویب
کتیبه‌که‌ی (دول الاسلامیه) یه زۆر شله‌ژاوه، سه‌رچاوه‌کانی وه‌ها نیشانداوه:
تاریخی ئەنجومه‌نی که تاریخی عوسمانی تیدا بلاوکراوه ته‌وه ل ۴۱۸ و ته‌قویمی
مه‌سکوکاتی سه‌لجوقیان که له مۆزه‌خانه‌ی دێرینه کۆنه‌کان، کاته‌لۆکی ده‌ورانی
ئیسلامی به‌شی چواره‌م ل ۳۸۸، هه‌روا تاریخی ئەنجومه‌نی که تاریخی عوسمانی
تیدا کراوه ته‌وه ل ۴۹۸ سه‌رچاوه‌ی گه‌شتی ئەحمه‌د ته‌وحید تاریخی ئەنجومه‌نی
سالی ۱۳۲۷ ل ۶۱۵ و لاپه‌ره‌کانی ۵۰ - ۵۰.۱ ده‌نگه هه‌رسی ناوه‌که هه‌ر
یه‌ک کتیب بیت.

پاشکو

به پینووسی: شوکر مستهفا

زازایی دملی

زازایی دملی

به پیتنوسی / شوکور مستهفا

(۱)

زازا ناوی نزیکه‌ی میلیۆنی کورده، زیتیر له رۆژاوا‌ی دیاربه‌کر ده‌ژین، بیانی و ده‌رودراوسییه‌کانیان پیتیان ده‌لین «زازا».

هه‌رچی زازاکان خۆیانن به خۆشیان و زمانه‌که‌شیان ده‌لین «دملی». له‌مه‌ر «زازا» زۆر گوتراوه‌و زۆر نووسراوه، کلۆدیۆس ریچ که له سالی ۱۹۲۰دا سه‌ردانیکی کوردستانی کردوه، نه‌گه‌یشتۆته ولاتی زازا، هه‌رچییه‌کی له‌مه‌ر نووسیون بیسته‌نییه‌و وای بۆ چوووه که نیوی «زازا» به مانا «زمان گرت» یا که‌سیکی به زاری پروه‌ه باخپۆی، له ناوچه‌ی کۆسه‌ی زازا‌زووان، به‌وه ده‌گوتری «که‌کین» {بروانه: ل. کۆک} هه‌رچی لیترخه ده‌لی به‌مه ده‌گوتری «تات» {دیاره به شیوه‌ی کوردیی رۆژئاوا} یا به جوۆری باخپۆی، که‌س له قسه‌ی حالی نه‌بی.

وشه‌ی زازا هه‌ندی جار به «زازا» و هه‌ندی جار به «ظاظا» ده‌نووسری پیم وایه ئه‌و دوو ده‌نگه له کوردیی سوۆرانیی و کوردیی بادینانیشدا هه‌یه، له‌بیرمه له ۳۰یه‌کاندا کوردی گه‌ره‌کی شاترلوو له که‌رکووک ده‌یان گوت «ناظانم» منی کوردی خه‌لکی قه‌ره‌هه‌سه‌ن وام ده‌زانی ئه‌م خه‌لکه جووله‌که‌ن... مه‌به‌ستم ئه‌وه نیه بیژم وه‌ک (ظ)ی حاره‌وییان ده‌گوت، به‌لام وه‌ک منیان نه‌ده‌گوت، یا ده‌یان گوت «حه‌ظم لییه» نه‌ک «حه‌زم لییه». ئه‌مه له بادینانیش هه‌ستی پی ده‌که‌م... خه‌لکی ئامیدی و ئاکری و زاخۆ و ده‌وک ده‌لین «نظانم»، «دظانم»...

مارکفارت پیتی وایه ئه‌م «ظ»یه ده‌نگیکی تازه‌یه، هه‌ر ئه‌وه‌که‌ی یه‌که‌می پی راسته، دیاره ئه‌ندرییاس وشه‌که‌ی له (ل. کۆک)ه‌وه به (ظ) وه‌رگرتوه. ئه‌م کاره‌ش بۆته مایه‌ی سه‌رسوورمان له کن مارکفارت. خۆ هه‌ر

ل. کۆک (زازی) به (ظاظا) نه نووسیوه بگره ئهولیا چه له بیش و مسالک الابصاریش ههروایان نووسیوه، ئهولیا چه له بی نهک هه و شهی (ظاظا)، وشه ی (حه ز)یشی به (حظ) نووسیوه ئه مه وه نه بی له هه موو شوینه کاندایان و انوسرابی، له زۆر شوینی دیکه دا هه (زازی) نووسراوه. بی له مه، نیبۆریش (نیوهی دووه می سه دهی ۱۸هه م) وشه که ی هه به (ظاظه) نووسیوه.

له پاشان رهنگه پیتی عه ره بی سه ری له م زانایانه تیکدابی؛ چونکه (ز) و (ظ) و (ض) و (ذ)، (س) و (ص) و (ث)، (ت) و (ط) له زمانه ئیرانییه کاندایان به (ز) و (س) و (ت) ده نووسرین، یا راستتر بیترم به مانه ده بیترین.

هه رچی نیوی «دملی» به که زازاکان به خویشیان و زمانه که شیانی ده لێن، ئۆسکارمان به (دمله)، ئه نترانیکی ئه رمه نی، به ره له ئۆسکارمان به (دملی) ی نووسیوه.

لیرخ (دملی) و (دومبه لی) ی تورکمانی لیک هاو پیره کردوون. به لێ ئه وه شت له بیر نه چی دملی له باکووری پالوو و کیغی و ده رسیمیش هه ن، نه ک دومبه لی، به لام به پیی ئهولیا چه له بی دومبولیه کانی هه ری می گو لی و رمی تورکمان بوون... به راستی ئه مه له تیکه لی و پیکه لی دوو ناوه وه ها تۆته گو ری... نمونه بو ئه مه هه یه... قه بیله ی «قیس» ی عه ره ب هه یه و عه شره تی «گیژ»، «گیسی» کوردیش هه یه.. عه ره به کان ده لێن گیژو گیسی (قیس) ی، گیژه کانی لای حه مرین (نارین) ده لێن، نه خیر (قیس) ییه کان گیژن... ههروه ها هۆزی (مضر) دبیتژن هیزی مزووری عه ره بن، (مضر) ن، «مزوورییه کان ده لێن، نه خیر مضر» «مزوورین» و کیشه که له برانه وه نایه...

راستیت گه ره که نیولیکچوون سه ره شیه ی زۆری بو میژوونووس و ئه نترۆپۆلۆژ هینا وه ته گو ری... به لام زمانی نه ته وه یه ک دوا جار کیشه که به کلا ده کاته وه... عه ره ب هه تا ئیواری بلین «یه زیدی» به کان عاره بن و

کورانی «یزید» ن، سه‌ری خوځیان له به‌رد ده‌دهن؛ چونکه وه‌ک یه‌ژن «ئه‌و نانه نانه ئیستا له خوانه» ئه‌و برا یه‌زیدیانه وه‌ زووان و ئایینی کۆنیانه‌وه، خوځیان وه‌پاکترین ره‌گه‌زی کورد ده‌زانن...

بیمه‌وه سه‌ر ره‌چه‌له‌کی دم‌لییه‌کان، ره‌نگه‌ کیشه‌ی ره‌چه‌له‌کی کۆمه‌له‌ مرۆیه‌ک به‌ کی‌له‌پرییه‌ک، یا دووان، یه‌کلا نه‌کرپته‌وه. ره‌گه‌زه‌رستانه‌ی نازی و فاشسته‌ی له‌ گوین تیلمان هاوه‌لانی له‌ پرووی ره‌گه‌ز و ره‌چه‌له‌کی بی‌خه‌وش یا سپیریشتگه‌لی بابه‌تی کۆستاو لۆیوون له‌مه‌ر (روح) ی بلیندو نمونه‌ی هه‌ره‌ به‌رزی نیتچه‌وه له‌وان شتان، یا زمان، یا بیروباوهر، یا ئاسه‌واری هۆی ره‌نیو هینان، یا ده‌وروبه‌ری جوغرافی، ئه‌فسانه، جادوو، داوو ده‌ستوووو.

ئه‌مانه وه‌تاکه تاکه، وه‌لام وپێی ساغ بوونه‌وه‌ی به‌رو ئه‌سته‌ری ته‌ونی تان و پۆی ره‌گه‌زی نه‌ته‌وه‌یه‌ک نیه، نیکیتین برپکی روڤناکی له‌م باره‌وه به‌ر کیشه‌که داوه، خو‌لاسه له‌م باره‌وه سه‌رلیشپوانیک له‌نیوان مارکفارت و لی‌رخدا هه‌یه، یه‌کیان ده‌لی (دم‌لی) و (زازا) یه‌ک تیره‌ن و گو‌با له‌ ناوچه‌ی «خووی» هه‌ل که‌ندراون و به‌ره‌وه ده‌وروبه‌ری ده‌رسیم و ئه‌رمه‌نستانه‌ی چواره‌م باریان پێ کراوه. به‌لام به‌پیی ئه‌م رایه‌ی مارکفارت نه‌ سه‌رده‌می باریپیکرانه‌که دیاره‌وه نه‌به‌لگه‌شی وه‌ ده‌سته‌وه‌یه.

کی دووری خسته‌ونه‌ته‌وه؟ عوسمانیه‌کان؟ به‌لام شاری «خووی» له‌چه‌ند سالی به‌ولاوه وه‌ده‌ست عوسمانیه‌کانه‌وه نه‌بووگه، هه‌ر له‌سه‌ر قه‌له‌مه‌ریی فارسیا بووه، دوو راپۆته‌که‌ی نیعمه‌توللا شیروانیی فارس و «ژوانین» ی فه‌رنسه‌وی له‌و دو‌مبولیه‌یان ده‌دوین که هێمان له‌ناوچه‌ی خووی بوون هه‌روه‌ها جیمس مۆریه‌ریش ته‌نیا «دومبولی» له‌کانی ناوچه‌ی سوکه‌ر ده‌ناسی و به‌س کۆلۆنیالی ئینگلیز، شیل که له‌ ناوه‌ندی سه‌ده‌ی ۱۹ هه‌مدا چۆته ئییران، دو‌مبولیه‌کان (نزیکه‌ی ۲۰۰۰ ماییک) ی به‌یه‌کیک له‌ تیره‌کانی نازه‌ریایجان له‌ قه‌له‌م داوه.

شاری «خووی» بو‌خۆی «۴۵۰» کیلۆمه‌تری، له‌ رۆژه‌لاته‌وه، له‌

«پالۆ» هوه دوورهو زۆر له گوینه چهند گرۆیه کی چکۆله ی دومبولییان له ویندهر دابرابن، وهلی زۆرینه ی هه ره زۆری تیره که، ئەو دهمه ی لیخ لیکنۆینه وه کانی له سه ده ی ۱۹ هه مدا نووسیوه، هیشتا رهنه هه ره له ناوچه ی خوویدا بوون. جا نازانم مارکشارت تیزه که ی خو ی له مه ر هه لکه ندرانی دومبولییان له خووی و ره واندنه وه یان له پالۆ به چ پاساو ده داو چۆنی پینه ده کا؟ له باره ی زازاو دومبولیه وهش وا پێده چی مارکشارتیش هه ره به ده ردی هه مان سه رلیشیوانی ئیتنوگرافی و لیک گریدانى میژوو- جیوگرافی چوو هه که له مه ر کیشه که ی «که له ور» و «کولیا یی» به ده ردی چوو بوو. به مه دا وا به دیارده که وی که دملی و تورکزوو ان لیک دوورن، ده ی جا بو نه لئین (ل) و (م) له م وشه یه دا جیگۆرکیان پێ کرباگه و دملی «ده یله می» بێ، به لام مارکشارت ئەم تینۆرییه ی به دلنیه و له و باوه ره دایه که «زازا» له زووانی ئاترۆپاتینه وه هاتگه.

(هۆشیار جان، له سهالی ۱۹۲۷دا هیشتا له و باوه ره دابوو که «ئاده ربی کۆن» یه کیک له شیوه زاره کانی که تائیس تا کانهش هه رزیندو وه و ئەوه تا له زووانی دومبولیه کاندای خو ی ده نویتنی و پیتی ده گوتری «زازایی» ، له سه لنامه هه نگارییه کاندای (نيسانی ۱۹۲۹دا زازایی ئاده ربی به یه کیک له شیوه زاره کانی میدی داده نێ).

پاشماوه ی ئاترۆپاتینه کانژی له و نمونانه ی هارزان Harzan هه کاندای به دی ده کا که «س، ئیف لیمان هاویت)، له گوندی Gelinkaya ی نزیکى (مه رهند) ی باکووری ته ورتیز دۆزبویه ته وه، به راورد بفه رموو بو چوونه که ی مارکشارت، که گۆیا نیشته نیی له میژبینه ی ئیروکانه، ئیرانی بوون، ویناچی راست بێ، له رووپه ری کتیوه که ی لیمان هاو پستدا تیبینییه ک هه س بواردگیه سی و گریمان هه که ی هه ره له نویتاوه بنه ر ده کا. له گره، نووسیاریک په نایان بردگه سه وه ر ئیس. گی. ویلسن، که یه ژێ له سه روبه ندی نادرشادا کۆمه له مه ردمیلێ تالیشی بو گوندی گه لین قایا راگویتزراگن و ئەف گاف و نه اژی هه ر بزازی تالیشا ده یشن. ئانگۆرا

ڦاگۆنتنئى، ئەم تالېشيانە ئەو ئىرانىيانەن كو درەنگ (يەكەم جار لەسەدەى ۱۸ ھەمدا بوو) بۆ ئاتەرياتەگان (ئازربايجان) رەويان پى كرياگە. خۆى راستە، نادرشا كە ئىرانىيى، لە ناوچە تر كئشپنەكانى نيوہ باكورىيەكەى ئازەربايجان، دەوروبەرى گۆلى ورمىدا جيتشين كردووہ، بەو جۆرە تى دەگەين كە لە رۆژاواى مەرەند، لە خاكى سەلماس، كۆنەوارى راستەگانىي خۆيان، لە كوئى رواندووہ، كە لە باشوورن و زۆر دوورن، لەو دەوروبەرە ترکانەدا ئەمانە زمانى خۆيان لە بىر كرددووہ، كاتىكى شپل چۆتە وئى، وا ديارە بە ترىكى پەيشيون.

مىنۆرسكى لە پامانى وتارەكەيدا لە مەر (توومارى) يەكانى نووسيوہ، لەسەر ئەم رايەى ماركشارت، كە گۆيا زازا لە ئاترۆپاتينەوہ هاتوون، ھەل دەداتى، كە تەنانەت گۆيا دەيلەمىەكان دە ئازەربايجان، نەخاسما لە سەدەى ۱۵ھەمدا زۆريان كار تىكردوون، ئىستاش گەورە شارى ولاتى سەلماس نيوى (ديلماقان - ديلمانگان)ە، واتا شارى دەيلەمان و نيوى شارىكى دىكەش ھەيە كە زۆر گرینگەو دەكەويتە ناوچەى «كىغى» يەوہ، ھاینرېش كىپەرت لە نووسىنەكەى سى. ھاوس كنىشت دا ئەو شوپنەى كە لە باكوورى پالووە بە نيوى (ديلملى) بلاو كرددۆتەوہ، لەسەر نەخشەى

{adjacent Lynch and F. Oswal ol

Beilage zu } London 1901, dew Werk Armenia, 39 n
 كەوتۆتە باشوورى رۆژھەلاتى دورىانى ھىلى درېژايى 40، خواوہرى گرېنويچ، لەسەر رووبارىك كە دەرژىتە زبى (كىغى صو)ەوہ.
 لەسەر نەخشەى توركياش {ئەرزەروم - تەرابزوون 400 000: {قناعت كتبخانە سى يا Ystam 60} ئەم گوندى ھەر نيوى (ديلملى) يە، {نزىكەى 30 كىلۆمەترەيەكيش بەلاى خواوہرەوہ، گوندى «كۆر»ە، كە سەرچاوہى نمونەكانى زمانى دملى (زازا)ى ئۆسكارمانە.
 جۆزىف ماركشارت خۆى لە نيوى ئاوايى (ديلملى) يش نەبان

شهمه ییك له مه پهرت بوونی زازا له سه ره تای سه دهی ۲۰مدا
لیره دا تنها گولژیرییه ک لهو که ره سه زوره، که ده سه ر جیوگرافیای
میژووینییه و توپوگرافیای میژووینییه و توپوگرافیای ناوچهی زازانشین
کوکراره ته وه، ده خریته به ره دهس.

له نامه ی روژی ۵ی جوژه ردانی 1900 - که یه کیکه لهو زنجیره
نامانه ی ئورفه ی ئوسکارمان (یه که م نامه میژووی 31ی بانه مه ری ۱۹۰۶ی
پیوهیه و ئه میستاکه سه ره له بهریان خرکرانه وه و ده په راوخانه ی {Preussische
Staatsbibliothek} دا پاریزراون- دا نووسراوه «ئه و زازایانه ی که له نزیک
ئیره، له ده وروبه ری گه رگه ر (له سه ر فرات) و له کیاختا و بوجاق
ده ژین...».

له نامه یه کی دیکه شدا که له سیوه ره کرا، له روژی ۳۰ی جوژه ردانی
۱۹۰۶دا نووسراوه، ده لئ: «نیشته نیانی گوندی گه رگه ر و ئادییه مان و
بوجاق له گوئی چۆمی فرات، به به ری راستیه وه، که نزیکه ی روژه رییه ک
لیره را دوورن، سه رپاکیان زازان، هه رچی ئیره یه، واته: سیوه ره ک، زازاو
کوردی کرمانج - که ناوچه ی ئه مه ی دواییان له باشووری خاوه ره وه تا
ئیروکانه ده کشی - هامپای یه کدی تیک ده رژیته وه».

ده نامه ی روژی ۴ی گه لاولیژدا ئوسکارمان ده لئ: «هه تا باکوور به ره و
نه مردود داغ، سه رتوپی نیشته نییه کان زازا زمانن» ئوسکارمان ده
«راپورتیکدا له مه ر گه شته که ی سالانی ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ به نیازی زیتر له
زمانی کوردی وه کولین». که بو کوری زانیاری پرۆسیای نووسیوه وا
پیشان ده دا که زاراوه ی زازایی «زور له و که وشه نه، که پسته رلیرخ له
(Forschungen) دا باسی کردوو، ده ترازی».

مان دهلی: «بلاوبونه وهی زاروهی زازایی تا بلایی بهر فرهوانه. له ناوچهی نیوان مهلاتیه- نادبیه مان- سه مسات. له خاوهروه تا دهگاته سهرووی دهشتی فرات، له نزیک مووش، ئیدی بهرهو باکوور، له دهرسیم تا دهگاته ئهرزنجان و ئهرزهرۆم، ههروهها بهرهو باشوور تا دهگاته قهههجه داغ، ئه مانه سهههله بهریان پرن له گوندی زازازوان و وهزوانه کهی خۆیان یهژن «دملی».

(دیاره ئه م فهرمایشته نهی ئوسکارمان هیشتا یه که یه که پیوستان وه ساغ کردنه وه ههیه).

ههتا بهرایی سهدهی بیسته میس، دهرسیم هیمان وه مهلبه نه سهخته کهی زازایهل له قهله م ئه دریا. ئاله ی نیمچه گراوه کوساره سهخته ی نیوان سهههراوه کانی فراتدا بوو، زازاکان له دژ فهرمانراواییی ترک راهه پرن، که له هه مه کاره یه کی ترک، محهمه د عارف ناو، که دهه سالی ۱۲۹۱دا له دهرسیم بوو که ماچۆ، لیته دا که کهس وه کرماژی گه پ ناکات، گشتیان وه زازۆکی، گه پ ئه کهن.

کاورا یهژی ناوچهی زازای دهرسیم ئه و گوندانهن: مازکرد، قوزیچان، ئوواجق، ژماره ی مهردمه که یچ هه ر وه گویره ی محهمه د عارف- خۆی له ۶-۷ ههزار مالتی دهه، پروانه: (بیک بر حدیث شریف شرحی ایکنجی طبعی- قاهره ۳۲۵×). ههروسا ب گوتنا «ئه نترانیک» ی ئه رمه نی، که له دوادوای سهدهی ۱۹ هه مدا به وناوه دا گه راوه، ده بی نیشته نیانی دهرسیم، تیکرا، وه زازایی قسه یان کرد بی

(Dersim tflis, 1900) له لاپه ره ۸-۱۰ دهلی زمانی زازایی زوانیکی

هه ره مه یه و نزیکه ی سییه کیکی زازایی په تییه.

ههلبه ته، زازاکان به و تان و پۆبه ی ئه میستاکه یان تازه ئیدی به ده یله میی خشت و ته و او ناژمیردرین، به لکو له وه تی که و تونه ولاتی ئه رمه نیان کومه لی واکی بیانیان په ریوه ته نیو. ئوسکارمان- له زمانی شیخ عه بدولعه زیزی بتلیسیرا- له (Taxtbuch 1906107, III, 140) دا

بریکمان لهو تیهه لکیشه بو ده گیریتنه وه:

له مۆنکی دوو هۆز (۱)

- ۱- خرت: به کرماژی داخپون.
۲- بووبان، به بان: بو خو بان ده لپن له لای سلیمانیه وه هاتوون،
تیره کانیان ئەمانه ن:

(ا) کۆسان: بنه ماله ی وه لۆ و بنه ماله ی مه محمود

(ب) ته رنان

(ج) که ی بووران

(د) زیاره تی

(ه) زنده ری

(و) هه رسان

ده لپن، بووبان (بابان) وه ژماره فره که م بووگن، هاتنه ته مۆتکی ئیتر
زووانه که یان بووگه وه زازۆکی هۆزی به که میش- خرت- ئەمانه یه:

(ا) شیفته

(ب) نازدوو

(ج) کالوو

(د) ئاموو

ئهم قسانه ی ئۆسکارمان له تبلیس ده گه ل- هه رنه بی به شی- له
قسه کانی میجره مارک سایکسی ئینگریژدا له مه ر نیشه جییانی ناوچه ی
موتکی (مۆده کی) به کدی ده گرنه وه.

مارک سایکس، بو خۆی نه گه یشتۆته ئه و ناوه، له م و له وی بیستوووه.
له وه تی گه شته کانی ئۆسکارمانه وه (۱۹۰۶) بارودۆخی ده رسیم و
ناوچه کانی دیکه ی زازانشین گۆرانکاری زۆری به سه ر هاتوووه، پارێکی
گه وره ی زازاکان، وه ک ئه رمه نی و کورد له تورکیه، هه ر به و سه ره نجامه
گه یشتوووه، زازاش بوون به گۆری رک و کیه ته ی ترکان له هه ق بیانیان.

هیندی زانیاری نوئی له ئه‌رمه‌نییه‌کی حه‌له‌بی (ه. میهران) را
 وچه‌نگ که‌وتوو، به‌پیتی نامه‌یه‌کی ئه‌م ئه‌رمه‌نییه‌ بو کارل هه‌دانگی
 شاندوو (۲۶ ی نوامبری ۱۹۳۰) «زاکان له ناوچه‌کانی پالتوو،
 چه‌پاقچوور، گه‌نج هاینی، سلیشان، ئه‌رغه‌نی، چه‌رمووگ، باقر مه‌عده‌ن،
 مه‌لاتیه، وسیوه‌ره‌ک ده‌ژین، جگه‌ له‌مه‌ به‌پیتی شوینیکی دیکه‌ی نامه‌ی
 گوژین، ئه‌و گونده‌ زازیانه‌ی، ده‌ئه‌نجامی شوژی ۱۹۲۵ ویران کران
 ئه‌مانه‌ن:

۱- قه‌ره‌زۆر ۲- ئاشمه‌ شاد ۳- سیشان ۴- قه‌ره‌به‌گ ۵- گوگ
 ده‌ره‌و زاکانی ناوچه‌ی «بۆلانک» ی ژووورو و ژیری (ئهم دوو بۆلانکه
 ئه‌وه‌که‌ی ناوچه‌ی مووش نین).

میژووی لیوه‌تۆزینی زمانی زازیی

یه‌که‌م که‌سیکی له‌نزیکرا خۆی به‌ زازاو هه‌رگه‌رم کردوی، پیتهر
 لیرخه، له‌شه‌ری «قرم» دا کۆری زانیاری پیتهرسبورگ لیرخی، بو ئه‌وه‌ی
 لیوه‌تۆزینی له‌مه‌ر کوردو زازا به‌دیل گیراوه‌کانی تورکیه‌ بنووسی، نارد بو
 رۆسلاول له‌ ئوستانی سمۆلینسک، بو زازییه‌که‌، هه‌سه‌ن ناویکی کرد وه
 نمونه‌ی خه‌رواره‌که‌، هه‌سه‌ن له‌ تیره‌ی سیشان، خه‌لکی گوندی (کاسان) ی
 نزیک پالتوو بوو.

لیرخ لیکوئینه‌وه‌که‌ی به‌دوو چاپان بلاوکرده‌وه‌ پیتشان وه‌رووسی و
 پاشان وه‌ ئه‌له‌مانی، چاپه‌ ئه‌له‌مانیه‌که‌ی، ئه‌وه‌ی کارل هه‌دانگ لیتی
 وه‌رده‌گری، به‌شی له‌ چاپه‌ رووسییه‌که‌ی که‌متره، ئه‌مه‌یان بیلبوگرافیایه‌کی
 ئه‌و نووسینه‌ی له‌سه‌ر کورد نووسراون، هه‌روه‌ها ئیتنوگرافیایه‌کی تیره‌و
 هۆزه‌ کورده‌کانه‌ که‌ لیرخ به‌ هه‌له‌ زاکانیشتی تیدا به‌گه‌ل داون.

لیرخ ژماره‌یی ده‌ق و ته‌رجه‌مه‌ی ده‌گه‌ل فه‌ره‌ه‌نگۆکی‌کدا گه‌لله
 کردوو، به‌لام به‌داخه‌وه‌، بۆی نه‌کراوه‌ ریزمانی زازیی- که‌ به‌لینی به‌ کارل
 هه‌دانگ دابوو- وه‌چاپ بگه‌یه‌نی.

دوور نیسه، لیرخ، لهسه ره تای چوونه نیو زازا کانه وه تووشی هیندی
سه رلیش یوان بووبی، رهنکه تهرجه مه کانی هه له یان تیکه وتبی... بی له وهش
فه ره هه نگوکه که شی زور ته و او نیسه، و پرای هم که موکورتی یانهش،
لیتوه توژینه کانی لیرخ- بو سه روبه ندی خوئی- نهرکیکی زور سهخت بووه،
راستیت گهره که، لیرخ وهک ریخوشکه ریگ به ره و ئیراناسی، شوین خوئی
یه کسه ر پاش سیورین گرتووه.

تیبینییه کانی قیله لم شتریکه ر، له چاو نه وه که ی لیرخ، زور بی
سه روبه رو تاریکن، شتریکه ر له مهر شیوه زاری (قرلجان)، (قوزلیجان) ئو،
بلاو، (قوزیچان) جهی، گی، تایله ر، (قوزیچان) (محه مه د عارفی ترک)
نه و تیبینانه ی نووسیوه، که له لایهن (ئو، بلاو)، وه بلاو کرانه وه.

پشت به دهقه کانی لیرخ- بی ئاوردانه وه له تیبینییه ناته و او هه کانی
شتریکه ر- فریدریش میولله ریش له لای خوویه وه هه ولی روونکردنه وه ی
ریژمانیکی زازایی داوه، به سه رناویکی درشتی وهک (شیوه زاری زمانی
کوردی). شتریکه ر خووشی قامکی بو وه ی دریژ کردبوو، که گویا تنه ها له
دهرسیم هه وت زاری ههن، به لام لیکو لینه وه که زنتر له دهنگناسیدا خهست
بوته وه که میولله ر که م تا کورتیکی لی پیکاهه، که چی به واژی له
سه رف و نه حو (وشه پرونان و رسته به ندی) دا له کورتیی بریوه ته وه- به لای
بری خه سیه تگه لی نواریوه ته کاره که: وه نمونه له روویه ری ۲۴۳ دا له
(تاکی رانه بردوو) ده دوی که له دهقه کانی پیته ر لیرخ وهرگیراوه:

که سی سییه م: زانا Zana = داند (به فارسی نوی). که چی هه رپاش
دیری ده لی:

- نه زانو Nezanu = داند (به فارسی نوی).

بی نه وه ی سرنج بداته نه و گورانیه به سه ر دواییه کانداهاتووه (له
حاله تی یه که مدا: ئا -a- و له حاله تی دووه مدا ئو -u- و بزانی زانا
Zana = نه و ده زانی (بو مینگینه) ده کار ده بری، که چی له لاپه ره ۸۵ دا
بوته نییرینه، به م رهنکه میولله ریش- پیته ر ئاسایی- یه کیک له

خه سیه ته کانی هه ره سه ره کییه کانی زازایی - که نیرو می لیک هاویر کردنه، نه زانیوه.

محهمه د عارفی تورک که چه نانیککی زور له کوردستان ژباگه و چۆته دهرسیمیش له کورد بوونی زازا به گومانه. عارف باسی «زمانی» زازایی دهکا، واته: وه کرماژیان داده نئ. قیله لم گایگه زازایی به زاریکی کوردی ده زانی، له وما پتری له سه ره نه رویشتووه، به لام له ئەلبیتر سۆسین و ا چاوه پروان ده کرا له لیوه کۆلینی زمانی کوردیدا پتری له مه ره زازایی ناخاوتبا، نه مازا، چون ده قه زازاییه کان و فه ره نه نگۆکه که ی لیترخ ده گه ل کرماژیدا له کتیه که ییدا بلا و کراونه ته وه، که چی ئەو ناوبه ناو زور وه کورتی نیوی هیندی وانه کی که مبابی ده با. ئەم هه لوپسته ی گایگه رو سۆسین - هه رتکیان له (گ. ی. ر. پ. چ) دا کار ده که ن - هه ره ئەو هه لوپسته مان وه بیر تیترته وه، به رابه ره گۆزانی (بروانه ۴۶ س. ۱۹۳۰)، ئو. ب. د) کریاگه. له دوا دوا ی سه ده ی ۱۹ هه مدا ئەنترانیگ دوو جار ان چۆته ناوچه کۆساره که ی دهرسیم که تیره یه کی ئەرمه نیژی لئ بووه، ئەنترانیگ، هه ره چهنده گه شته که شی به نیازی زمانه وانیه وه نه کردبئ، به لام پیتویسته کتیه که ی له مه ره هیندی ورده سرنجی له بار، که سه ره پیتوانه ی بو زازایی ته رخان کردوون فه رامۆش نه کری.

ئەنترانیگ یه که م که س بووه تینۆری (دملی - ده یله می) ی درکاندووه، له لاپه ره ۱۵۸ ی کتیه که ییدا ده لئ: «زمانی دهرسیمیه کان سه ره له به ره هه ره مه ی فارسی، کرمانجی، ترکی، عه ره بی و ئەرمه نیانی و به تاویه تی زازاییه و سئ چاره کی زمانه که یانی داگرتووه، جگه له ژماره یه کی له زمانی ئەو میلله تانه ی که له گه ل ره وتی روژگارو داگیرکردنی ئەرمینیا، بو ماوه یه ک ها توچۆی ئەو ناوه یان کردووه. هه ره تیره وه هۆزیک لیتره، زمانی تاویه تی خۆی هه یه وه ده گه ل چینیککی دیکه دا پتی ده په یقی و لیک ده گه ن، جاری واش هه یه که لیکدی ناگه ن، په نا وه به ره زمانی کوردی ده به ن و ئەو زمانه به زمانیککی ره سمیی هه مووانه کی ناسراوه»، ئەنترانیگ له پاش

ټوهدی دیاردی بوقسه‌یه‌کی توماس ټارکرونی، له‌مه‌ر ده‌یله‌میان، له‌سهر قسان ده‌روا، ده‌لج: «وامان بوبه‌دیار ده‌که‌وئ، که ټه‌مانه‌و تلمیگ هه‌ردووکیان هه‌ریه‌کن؛ ټه‌و تلمیگانه‌ی ئیستا له‌ ده‌رسیم و شوټنانه‌ی دیکه‌ش په‌رت و بلاون و به «ټملی»، یا «دملی» ناسراون و زمانه‌که‌یان به زوری له‌لایهن ده‌رسیمییه‌کانه‌وه ده‌کا ده‌بری».

لیکوک گه‌شته‌که‌ی زنجیرلیی فلیکسی ټون لوشانی سالی ۱۹۰۲ی سوربییه‌ی به‌هه‌ل زانی، چه‌رده‌یی له‌سهر زازاکانی کوسه‌بنوسی، راسته‌لیکولینه‌وه‌که‌ی له‌شام تومار کراوه، به‌لام نمونه‌که‌کاورییه‌کی (عمر بن علی) ناو و خه‌لکی چه‌رموق بووه، ټه‌و چه‌رموقه‌ده‌که‌وټته‌ناوهندی ریگای نیوان سیوده‌رک و ټه‌رغانه (ټه‌رغنه‌ی).

لیکوک به‌رهمه‌که‌ی به‌دوو به‌رگان له‌چاپ داوه‌و کاره‌که‌ی پتر بوبه‌چند زانایه‌ک ته‌رخان کراوه‌و به‌سهر کتیبوخاناندا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه (ټه‌من بوبه‌خوم نوسخه‌یه‌کم هه‌یه). به‌شی یه‌که‌م ته‌نها یه‌ک چیرۆکی زازایی له‌لاپه‌ره ۷۲داو به‌نوسینی عه‌ره‌بی - فارسی تی‌دایه، به‌واژی، پاری دوو‌دم پره له‌ده‌قی زازایی.

ټه‌م کومه‌له‌ده‌قه بریتیییه له‌سی داستانی درټز: ټه‌فسانه‌یه‌ک و داستانی‌ک و له‌کرماژییه‌وه کراون به‌زازایی؛ نه‌قلی‌کی له‌می‌ژینه؛ چاردانه‌کورتته‌نه‌قل له‌ترکی‌را وه‌رگی‌درای، ۴دانه ژماره‌ی سه‌ره‌کی، ۳۵۷رسته‌ی سه‌ره‌خو، سه‌رباری ټه‌مه‌ش کومه‌لیک وشه‌یه.

پاری سی‌یه‌م، که‌ده‌بوا ته‌رجه‌مه‌و ری‌ده‌نگ (ستران‌کریشن) و فه‌رهن‌گۆکی‌کی ته‌واوکاری تی‌دایټ، ده‌رنه‌چوو.

له‌وما ده‌کارین بی‌ژین، ده‌کار بردنی ده‌قه زازاییه‌کانی لیکوک، وه‌ک ده‌کاربردنی ده‌قه‌کانی لی‌رخ خو‌ش و سانا نیه، له‌م لاشه‌وه می‌زه‌ده‌که‌ین، وټرای زوری ده‌ق و زه‌نگینی که‌ره‌سته، ژماره‌یه‌کی له‌چاو که‌م هه‌له‌و شاش بوونی تی‌دا به‌دی ده‌کری (پتوه‌لکاندنی وشه‌ی جیاجیا، ده‌کار بردنی رشتی می‌یینه له‌بری نی‌رینه‌و... ئیدیش).

بههەر حال، ئەو رهنجەى لىكۆك بۆ زمانىكى داو، كە هەرە زۆرى رچەى نەشكاو، شایانى ریزلینان و قەدر زانینە.

جا لەوما كو لىكۆك (دەقە كوردییهكان)ى هەر بۆ شەخسى خۆى لە چاپ دابوو و تەنئى پاش قەدەرئى، بەرەبەرە بەر دەست پىپۆرو لىزانان كەوتن، ئۆسكارمان چىي لەمەر نەبىستببون تەنانهت چوار سالّ پاش لىكۆك لە شوئنهكانى دىكەدا ئەوجا ئاشنايى دەگەلّ زازادا پەيدا كرد، ئۆسكارمان لە سەرەتاراپا ئەم زمانەى لە سىوهرەك (گەلاوئىتى ۱۹۰۶) بە خويئندن خويئندو فێرى بوو، هەر بۆيەش دەمەيزين، كە شىوہزارى ئەم شارۆكەيە دەچاو ئەو - لەپيش هەمووانەو دەئى، كەچى ئەگەر تواساى قەوارەو بارستايى دەقەكان بكەين وا بەديار دەكەوى زازايى گوندى كۆر (لەچەپاقچوور) زالە، كۆمەلە وشەيەكى زازۆكى بجاق (نزىكەى ۲۵۰ وشەيەك) وەسەر زازايىەكەى سىوهرەكى نزىكەو خراون، هەرچى زازايىەكەى كۆرە، وە نمونەى زازايى چەپاقچوورو زازايى كيغى تەواو كرىاگە.

ئەوجا، كە مە سى نووسىنى تۆماركربى جۆراو جۆرو سەرۆهخۆمان لەوەر دەسابن (لىرخ و لىكۆك و مان)، ئەوا رىگامان بۆ تاوتوى و هەلسەنگاندن و ساغ كردنەويان - وەمەرچى جىاوازيى شىوہ زارەكائمان لى نمونە كۆسپ و لەمپەر، بۆ هەموار كراو.

ئەلبەرئشت فېرت زازايىەكەى لە چەربىكلى، كە دەناو ۲۲ ھۆزى دووژىكاندا بە يەكەم تىرە دەژمىردرئين، وەرگرتووو پاشانەكى دەقەبەلّ ماركشارتى كرددوو، ئەوہى من بىزانم ماركشارت لە تىبىنيىەكى گچۆكەكە بەولاوە چىديكەى لى بلاونەكردۆتەو، هەر نو مانگ پاش مەرگى ماركشارت كارلّ هەدانگ وىستووئە ئەو نووسىنانەى فېرت وە سەرىكاتەو، كەچى ئەو لە وەرآمدا رايگەياندۆتتى كە جارى بەم دەمودەستە بۆى نادۆزرىتەو. هەرۆهە ئىل. مۆلینۆ - سىل لە راپۆرتىكىدا، كە لە ئەنجامى گەشتىكى بۆ دەرسيم (۱۹۱۱) نووسىبووى و لە (۱۹۱۴)دا

بلاوی کردبووه، زۆر به کورتی باسی زمانی نیشته‌نیانی ئەو ناوہ دەکا، له لاپه‌ره ١٥٢٢ دا دووپاتی ده‌کاته‌وه، که شیوه‌زاری زازایی زۆر له کرمانجی لاداوه.

له پاشان له لاپه‌ره ١٥٦٧ ده‌لتی: «ده‌رسیمییه‌کان وه زوانی گه‌پ ئە‌که‌ن، پیتی به‌ژن زازایی و به شیوه‌زاریکی کوردی له قه‌له‌م ده‌دری». پاشانه‌کی، له لاپه‌ره ١٥٦٨ ده‌لتی: «شیوه‌زاری زازایی هینده‌ی له کرمانجی، هامانا: زمانی سه‌ره‌کیی کوردی لاداوه، کوردیزانی له‌وه‌ی هه‌وه‌لیان ناگا، ئە‌ی شیوه‌زاره‌ پره‌ له واژه‌ی فارسی و عاره‌وی و هه‌نی ترکیش و وه شیوه‌زاریکی کوردی ده‌ژمی‌دری، هه‌رچه‌نده من نازانم گه‌لو هۆی وه‌کوردی له قه‌له‌م درانه‌که‌ی بو بنواشه‌یه‌کی زمانه‌وانی ده‌چیته‌وه، یان هه‌ر به پیتی ریزه‌ندییه شاش و واش و ساکاره‌که‌ی ترکانه؟» من له‌وه‌ش ئاگانیم، داخۆ مولینۆ - سیل نمونه‌یه‌کی له‌و زوانه‌ بلاوکردۆیته‌وه یان نا؟

ئی. بی. سۆن، که له مه‌ر شی‌عری گۆرانه‌کانی نووسیوه، بو به‌راورد‌کاری زازایی و گۆرانی بری واژه‌ی زازاییشی وه نمونه‌هاوردیه‌سه‌وه - وه‌لن مخابن، ره‌گ و ره‌گه‌مای که‌ره‌سته زازاییه‌که‌ی ئاشکرا نه‌کردوه، که له به‌ره‌می جو‌ره‌کیی شیوه‌زارگه‌لی زازایی، ناشی ئیرادی لی نه‌گیری.

له گه‌شته‌که‌ی {To Mesopotamia and Kurdistan in Disguis, London ١٩٧٤ ده‌لتی: «ئه‌مه‌ی له دل ده‌رناچی، چونکه‌ رتی نه‌که‌وتۆته ولاتی زازا». سۆن له‌یراکه‌ وه‌هه‌له‌دا چووگه‌.

وه‌گوتیه‌ی لاپه‌ره (٥٧-٥٥) سۆن له سیوه‌ره‌ک بووگه‌، وه‌لی نه‌یزانیگه‌ زازایی له‌وراکه‌ ده‌ژیی، به‌لکم نیشته‌نییل ئە‌ی شارۆکه‌ی هه‌ر وه‌ ئه‌رمه‌نی و کورد زانیگه‌، هه‌ر چۆنی بی، له هیندی شوینی دیکه

تووشی چند زازایهک بووهو تهنی باسی رواله تیان دهکا .
چهند نمونهیی له شیوهزاری زازایی:

زازایی

سوّرانی

- ۱- پیی من نامه
 - ۲- برایی من ش
 - ۳- تیی شنی کۆتی؟
 - ۴- ئەز شنان ب دهوه
 - ۵- تیی شنی دهو سهکهری؟
 - ۶- دهینی من ئەستۆ
 - ۷- تو دهینی خو گروّت؟
 - ۸- من زهینی خو گروّت
 - ۹- تدۆ شری سووکی
 - ۱۰- ت سووکرا نامهیی؟
 - ۱۱- نتو چچی ئارت؟
 - ۱۲- من غهله ئارت
 - ۱۳- نامی تو چچۆ؟
 - ۱۴- شووری چارشی!
 - ۱۵- ماری سای بیاری
 - ۱۶- تو نا قهلهمی کامی راگروّت؟
 - ۱۷- من عهتاریا گروّت
 - ۱۸- تو دهرسا خو وهند؟
 - ۱۹- ئەزو بوانان
 - ۲۰- دهرسیانی خو رند بهلی کهرین!
 - ۲۱- مهشتی دهرس چینه
- باوکم هات
برام چوو
ۆ بو کوئی دهچی؟
من دهچم بو دی.
ئهتۆ دهچی بو دی چ بکهی؟
قهزم ههیه
تو قهرزی خوّت وهرگرتهوه؟
من قهرزی خۆم وهرگرتهوه
تۆ بچی بو شار
تۆ له شارپا هاتووی؟
تۆ چیت هاورد؟
ن خهلهم هاورد (خهله=دهغلودان)
اوی تۆ چیه؟
چۆره بازار!
ۆ ئیمه سبو بیته.
تۆ ئەم قهلهمهت له کئی کری؟
ن له عهتارم کری.
تۆ دهرسی خوّت خویند؟
دهی خوینم
دهرزهکانی خو چاک بزانی!
سبهینی دهرز نیه.

- ۲۲- من نا حەشئ کشت.
- ۲۳- ئەزۆ کەننان نا ئەستۆرئ نشان
- ۲۴- نشەنئ ئەستۆرئ سەراشئ؟
- ۲۵- شننان بئگەیران.
- ۲۶- نا جنیکەرقا چ ئەستۆ
- ۲۷- مایئ کەننمە بانئن قراز
- ۲۸- ئئ مەردمئ سەرهیبئ من شکت
- ۲۹- ئەزۆ شران گەرە بئکە
- ۳۰- تەزۆ شەرئ، کۆتئ گەرە بئکەرئ؟ تۆ دەچئ لە کۆئ شکات بکەئ؟
- ۳۱- ئەزۆ شران حوکومەتئ گەرە دەچم لەکن حوکومەت بئکەران
- ۳۲- کامئ تۆرئ سە قانۆ؟
- ۳۳- بئری ئەزۆ تۆبا ما شمە قوربەت وەرە من و تۆ بئکەوہ بچینە غەربباتئ.
- ۳۴- ما شمە قوربەت سە کەرمە؟
- ۳۵- مادۆ شمە بئگەیرمە
- ۳۶- قەت نئبۆ دونیایئ قئنەمە!
- ۳۷- ما شمە خۆرئ کارئن بئکەرمە!
- ۳۸- تۆ مەردم دەولەتلیۆ
- ۳۹- تۆ نان وەرت؟
- ۴۰- بئری نان بوورە!
- ۴۱- ئەز قەیشان نیان.
- ۴۲- تۆ چچئ وەردۆ؟
- ۴۳- من گوشت وەردۆ
- ۴۴- تە چرئ مرا قەھربایئ؟
- ۴۵- تۆ مرئ نەنگئ چینایئ
- من ئەم ورچەم کوشت.
- من دەمەئ سواری ئەم ماینە بم.
- سواری ئەم ماینە دەبئ بۆ کۆئ؟
- دەچم بگەرئیم.
- ئەم ژنە ئاوسە..
- ئیمە دەمانەوئ خانوو بێک رۆنئین.
- ئەو پیاوہ سەری منئ شکاندووہ
- من دەچم شکات بکەم.
- شکات بکەم.
- کئ چیبئ بە تۆ گوتووہ؟
- بچینە غەربباتئ چ بکەئین؟
- بچئن بگەرئین.
- قەت نابئ، ئیمە دنیا بئینئ.
- بچئن بۆ خۆ کارئکئ بکەئین.
- ئەو پیاوہ دەولەمەندە
- تۆ نانت خواردووہ؟
- وەرە نان بخۆ!
- من برسئم نئە
- تۆ چئت خواردووہ؟
- من گوشتم خواردووہ
- ۆ بۆ لە من تۆرەئ؟
- تۆ خراوت پئ گوتووم

- ۴۶- قاندئ جۆبی تۆرا قههربایان
- ۴۷- ت کهینهرا خو لاژدنی من نیدانی؟ تۆ کیژه کهی خۆت به کوره کهی من نادهی؟
- ۴۸- ئەز دانان من دەدەم (دەیدەم).
- ۴۹- تەوۆ قالن مرا بۆل بگیری؟ تۆشیرباییم زۆر لی وەردهگری؟
- ۵۰- ئەزدۆ تایین بیگیران من کهمت لی وەردهگرم
- ۵۱- تەوۆ چەندی بیگیری؟ تۆ چەند وەردهگری؟
- ۵۲- من گوشت وەردۆ من گوشتی مەرم خواردوو.
- ۵۳- من گوشتی مەهر (۱) وەردۆ من گوشتی مەهر (۲)
- ۵۴- ما ئەو پۆش ئەینی سەر (۲) ئیمە دار توویە کمان بینی.
- ۵۵- ما وەنایمە توویری را تووکان پی گەیشتبوون؟
- ۵۶- تووی بەلاتە بیی؟ تۆ تووت خوارد؟
- ۵۷- تو تووی وەردی؟ من تووم خوارد.
- ۵۸- من تووی وەردی ئەو پۆل گەرمۆ
- ۵۹- چری گەرمۆ؟ ئەم پۆل زۆر گەرمە (۳).
- ۶۰- چری گەرمۆ؟ بۆچی گەرمە؟
- ۶۱- نکا ئامنانۆ، فاندئ جۆی! ئیستا هاوینە، لەبەر هەندی!
- ۶۲- ئەو پۆل سەردۆ ئەم پۆل ساردە.
- ۶۳- زمستانۆ، جۆران زستان، بۆیە
- ۶۴- ئەو پۆل هەوارییۆ ئەم پۆل هەورە
- ۶۵- مەشتی ما شمه پای! بەیانی بەری دەکەوین!
- ۶۶- پایا ما دووریا رییە کەمان دوورە.
- ۶۷- پایی ما دووری رییەکانی ئیمە دوورن.
- ۶۸- قزیر قهوری قاری دوینی بەفر باری.
- ۶۹- ئەو پۆل یا غەرو قارەنۆ (۴) ئەو ساجە بیڕە!
- ۷۰- ئا تۆق بیاری!

- ۷۱- ما نان بپاوجمه
 ۷۲- مەیمانئى ما ئەستى
 ۷۳- مەیمانئى شمانان وەرت؟
 ۷۴- ھەونا نان نىووردۆ
 ۷۵- مەیمانئى ما نان وەرت
 ۷۶- ئیىئى كەنئى شىرى
 ئیمە نان بکەین.
 میوانمان ھەیه.
 میوانە کانتان نانیان
 خواد؟
 ھیشتا نانیان
 نەخواردووہ.
 میوانە کافمان نانیان
 خوارد.
 ئەوانە دەیان ھەوی
 برۆن
 (کەنئى: بە واتای دەکەنە،

م بە مانای فیعلی مساعیدیش دى،
 (فعلی خوايشت) وەك:

- ۷۷- بیبى راشتى
 ۷۸- تزی تەى شنئى، شۆر!
 ۷۹- گروھىبى (۵) من چنیو، ئەز نیشنان
 ۸۰- ئەى ئەز شننان
 ۸۱- ئۆ قاچە کو بەرمەنۆ
 ۸۲- ھاونئى خوئو یەننۆ)
 ۸۳- دەرگوشا جەى راشانئى!
 ۸۴- ئەزۆ راشانەننان
 ۸۵- ش خەونا
 (خواهند) ى فارسی
 راست رویشتن (رویشتن).
 تۆش ئەگەر دەتھەوی برۆی،
 برۆ!
 هیچ کارم نییە، من
 ناچم، (نارۆم).
 کەواتا من دەچم (دەرۆم).
 ئەو مندالە دەگرئى.
 خەوی دئى.
 لائکە کەى ئەو راژەنە (راژینە).
 من رادەژەنم (رادەژینم).
 چووہ خەو (چاوی چووہ خەو

۸۶- قاجەك لازەكۆ، كىيىنەكا (۶)؟

۸۷- ژەو لازەكۆ، ژەو كىيىنەكا

۸۸- پىيى جى قاقچقان وەشۆ، مەردۆ؟

۸۹- پىيى ئىنان وەشۆن

۹۰- چ كار كەننۆ؟

۹۱- جتيرۆ

۹۲- جوتىنى خو وەداردۆ، نىو وەداردۆ؟

باوكيان خو شە (ساغە)

چ كار دەكا؟

جووتيارە

جوخىنى خوئى ھەلگرتووە،

ھەل نەگرت

(واتە: كىر دوو يە بە خەلە و بر دوو يە تىبە مالە وە؟)

چەند گاي ھەن؟ (گاكاني)

(چەندن؟)

تو دوئىنى چووبووى بو كوى؟

من چووبووم بو باخچە!

لە باخچە چ ھەيە؟

چ دەلىيى ئەو ھەيە.

ياللا! با بچىن بو حەمام!

بچىن چ بکەين؟

بچىن ئا و بە خو ماندا بکەين.

تو چوويتە بازار؟

تو لە بازار چىت كرى؟

ھىچم نە كرى.

۹۳- گايى خو چەندى؟

۹۴- ت قزىر شىبى كوتى؟

۹۵- ئەز شىبىيان ب باغچە.

۹۶- باغچە د چچى ئەستۆ؟

۹۷- چچى قازى، ئوئەستۆ

۹۸- ھايدى! ماشىم حەمام!

۹۹- ما شمە سە كەرىمە؟

۱۰۰- ما شمە ئاوى خورۆ كەرىمە.

۱۰۱- ت شىيى چارشى؟ (۸)

۱۰۲- ت چارشى د چچى گروت؟

۱۰۳- تەبازى نە گروت.

پهراویزه کان:

- (۱) ولاتیتکی چیاپیه، کهوتوته باکووری رۆژاواى تېلیس.
- (۲) میهر: مهر، کهلههوریش به مهر دهلین (میهر)، کهواتا (نیر)یش ده بیته ره بی؟! ئەم وشه به به (میش)یش گوتراوه، ئەدی ئەوه نیه (گامیش)ی لئ تئ هه لکیش کراوه؟ (گامیش) واته: (گامیش) به فارسیی کۆن... (گا)یشه و (میش)یشه... سهری له بهران و لهشی له گا دهچی.
- (۳) ئەنئی سهر، تو ههت: واته سه رکانی، لای تو، ئەم پاش و پیشه به دهردی زمانی ترکی چوه... ترک دهلین: «پنار باشی Pinar basi، سنک یان (Seni Yanin)
- واته: مضاف له پاشه وه و مضاف الیه له پیشه وه دئ... (n)ه کهه پیناوی تیکه ستنه...
- (۴) گروه: ترکیه. واته: ئەو کاره ی که ده بیدری (ده کری). به مانا (وه زیفه) (واجب = کاری کرده نی)، (کاری ره سمی) دئ.
- (۵) یه ننۆ: ئەم فیعله له شتیه ی (سلیمانی) دا، واته: مضارعیک که به پیشگری (یه) نهک (ده) دهست پئ بکا، بیت، بیم، بین، بین دهلین!
- (۶) کینهک: که نی، که نیشک، به هورامانی و گهرمیانی.
- (۷) ئەدی ئەوه نیسه، ئیمهش بۆ دو عای چاک دهلین: «خۆش بی، یاخوا ههر خۆش بی؟»
- (۸) چارشئ: وه بنه رت (چهارسو)ی فارسییه (سو): جانب، طرف، سمت، به زۆر مانای دیکهش هاتوه له فارسیدا. (سوق)ی عهره بی له م (سو) وه هاتوه. (چهارسو) واته (دکه)، (دکان) واته: کۆته ی چوارگۆشه.
- جاران له جیاتى دووکانی سه رگیراو (ده که = ده چچه) یان داده ناو شتیان له سه ر ده فروشت.
- سه نته ری براهه تی ژماره (۸) ی تشرینی یه که می ۱۹۸۸ .

چاپکراوهکانی وهزارهت سالی 1996

- ۱- رسته سازي و سبته لکاري زانستي .. د. شيرکو بابان
- ۲- سه عبيد زهبوکي لاي خويمان ... رومان .. که مال سه عدي
- ۳- البعد القومي للتغيرات في الحدود الادارية لمحافظة كركوك ..
- د. خليل اسماعيل محمد

چاپکراوهکانی وهزارهت سالی 1997

- ۱- کاولاش .. رومان .. عبدالله سه راج
- ۲- مهم و زين .. علي فتاح دزهبي
- ۳- پشکو و خوئه ميس .. نازاد عبدالواحد
- ۴- دهرده كورد .. محمود زامدار
- ۵- باله بان .. وريا نه حمهد
- ۶- چيروكي هولكلوري .. محمد رشدي دزهبي
- ۷- كوردستاني خواروي روژه لات .. د. ره ساد ميران
- ۸- ووشه و زاراوه كاني باباتاهير .. د. محمد نوري عارف
- ۹- جه مه دوک .. يه شار که مال
- ۱۰- کورتیه ک ژدیروکا اقبانوسا .. د. بیوار خنسی
- ۱۱- رومانی درز .. کاکه مهم بو تانی
- ۱۲- میکانیزمه بنه رته تیه کانی رسته سازی .. د. شيرکو بابان
- ۱۳- أرض الاجداد.. شعر .. سرياني .. کورکيس يوسف
- ۱۴- کورسی کورسی .. نه جات ره فبق حلمی
- ۱۵- نؤل و فه لسه فه یا زه رده شت .. میرال زیلانی
- ۱۶- نه فسانه ی تو فانی سو مه ری .. نجم خالد نه نو هنی
- ۱۷- دهر و تیشی عه بدی .. شاکر محمد امین روژیه یانی
- ۱۸- مه ولود نامه ی کوردی .. محمد رشاد مفتی
- ۱۹- کورد له ئینسکلوییدیای ئیسلام .. همه که ریم عارف
- ۲۰- تاریکستانی لم .. صلاح عمر
- ۲۱- نازادی یا مه رگ .. که ریم حسامی
- ۲۲- فیربوونا لاتینی .. شه و کت سندی
- ۲۳- شه و لیرم وا دیوهو بیستوه .. مه ولود بیخالی
- ۲۴- وته کانی زیان .. محمد عبدالرحمان زهنگه نه

- ۲۵- یۆپنە زۆپنە .. ھیمەت کاکەیی
 ۲۶- مەملەكەتی ماسی... محمد قەریق جەسەن
 ۲۷- چیرۆکی ھونەری کوردی.. زاھیر رۆژبەیان
 ۲۸- لاوک و سترانی کوردەواری.. یاسین حسن گۆران
 ۲۹- لاوک و سترانی ئەو دیوی قەھقاس.. یاسمین بەرزنجی
 ۳۰- دایکی کوردان .. جەمە کەریم ھەورامی
 ۳۱- ھەو کردن بە ڤایروس (HIV) و نەخۆشی ئەیدز د. زاھر سۆران

چاپکراوەکانی وەزارەت ساڵی 1998

- ۳۲- شاکر فەتاحی شەھید... فەلەكەدین كاكەیی- مەحمود زامدار
 ۳۳- پێشكەوتن ... علی ناجی كاكە جەمە ئەمین- سیروان بەكر سامی
 ۳۴- رۆژنامە (كوردستان)ی دایك... مەحمود زامدار
 ۳۵- گەشتیک لەنیو جیهانی بزافی رۆژنامەگەری کوردی... مەحمود زامدار
 ۳۶- ھەفتەنامە گۆڤار... تاریق جامباز
 ۳۷- رۆئی گۆڤاری ھیوا لەپێشخستنی ھونەری کوردی ... ھیمداد حوسین
 ۳۸- چەند بابەتیکی رۆژنامە نووسی... جەمە سالح قەرھادی
 ۳۹- ئەستێرە... ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی
 ۴۰- رۆژنامە نووس و بواری رۆژنامەگەری ... رەسول بەختیار
 ۴۱- رۆژناما کوردستان و شوەرەسا رەوشەنبیری... شەوکەت ظاھر سندی
 ۴۲- پۆژنامە نووسی کوردی لە کوردستانی دوای -راپەرین -.. عبداللە زەنگەنە
 ۴۳- حرب الکلمة نزار جرجیس علی
 ۴۴- سەرکوتی رۆژنامە کوردی لەستیەری یاسادا... غازی حسن
 ۴۵- کاریکاتیر... گرافتار کاکەیی
 ۴۶- بیلۆگرافیای ھەفتەنامە بەیمان...
 ۴۷- بەحث مەکامل لایجاد طریقه لاخترال باللغة الكردية لأول مرة وشیار بشیر مصطفی جالبی
 ۴۸- پۆژنامەگەری لەسەرەتای سەرھەندانەکانەو تاجەرخی نوێکاری.. برایمی مەلا
 ۴۹- رەنگدانەوێ دۆزی ژن بە نیوی ژنەو لە نیو رۆژنامەگەری کوردی دا.....د. کوردستان موکریانی
 ۵۰- کامران شاعر من کردستان کامل حسن البصیر

- ۵۱- پایزی چاوه‌کان..... نژاد عزیز سورمی
- ۵۲- کوردستان قادر وریا
- ۵۳- الحقیقه-راستی-.....د. عبدالفتاح علی بوتانی (تعصیب)
- ۵۴- چالاکیه‌کانی وه‌زاره‌تی روشنبیری ۱۹۹۷.....محمد خدر مولود-عزیز شه‌ریری
- ۵۵- بنه‌مالانی به‌ناوبانگی رواندز..... مه‌مدوح مزوری
- ۵۶- البدرخانیون..... شکور مصطفی
- ۵۷- الکرد والحق عزیز عبدالاحد نباتی
- ۵۸- زنانه‌ کفر..... سلام عبدالله
- ۵۹- سراج السالکین..... ترجمة محمد جمیل روزبه‌یانی
- ۶۰- کۆمه‌لایه‌تی له کوردستاندا..... مامۆستا محهمهد مه‌لا قادر
- ۶۱- هونه‌ری دیبلۆماسی وکاری په‌یوه‌ندیه‌کان..... عه‌بدوئلا ناگیرین
- ۶۲- پاسکۆی بیره‌وه‌ریه‌کانم..... نه‌حمهد دلزار
- ۶۳- درافه‌ک زده‌ریا فلکلوری...عبدالعزیز خیاط - عبدالعزیز هاجانی
- ۶۴- ده‌می چوارگۆشه‌... سه‌لمان کوفلی
- ۶۵- یاده‌کانی ئادار..... محمد خدر مولود
- ۶۶- تابلوکانی شه‌ره‌ه‌نامه‌.. عبدالرقیب یوسف
- ۶۷- چالاکیه‌کانی وه‌زاره‌تی روشنبیری ۱۹۹۸ محمد خدر مه‌ولود
- ۶۸- گولزاری مندالان... کازم کۆیی
- ۶۹- داستان و گۆرانی له فۆلکلۆری کوردی..... عمر شیخه‌ئلا ده‌شته‌کی
- ۷۰- راو و شکار له جیهاندا.. عبدالغفور ملا علی
- ۷۱- راوه‌ گزنگ محمد حه‌مه‌ باقی
- ۷۲- العمادية في مختلف العصور ... عباس عزاوي
- ۷۳- فۆتۆگراف..... فارس سعدی
- ۷۴- رهمه‌کانی مۆسیقا..... جان تۆماس
- ۷۵- له‌کۆی یاری بکه‌ین..... جیمه‌ن کاوئیس
- ۷۶- په‌روه‌رده‌کردنی نه‌کته‌ر..... وه‌رگیترانی نیاز له‌تیف

چاپکراوه‌کانی وهزارهت سالی ۱۹۹۹

- ۷۷- ناگری بن کام... سه‌عید ناکام.
- ۷۸- هه‌زانی به‌رد... نه‌وزاد ره‌فعت.
- ۷۹- هه‌ناسه‌ی نۆخه‌ی... شه‌ونم به‌رزنجی.
- ۸۰- کیشی شی‌عری کوردی... د. عه‌زیز گه‌ردی.
- ۸۱- بزاقی رۆژنامه‌گه‌ری حکومه‌ته‌کانی کوردستان... محمد خدر مولود.
- ۸۲- الاکرد فی الکتبا البلدانیین والرحاله المسلمین فی العصور الوسطی.
- ۸۳- ده‌نگی جه‌وانی... حسین شیخ محمد بالیسانی.
- ۸۴- خواره‌مه‌نی کورده‌واری... ناواز دزه‌یی.
- ۸۵- خۆری تار... (کۆچی سوور)... ره‌وف حسن.
- ۸۶- خسته‌کانی شم‌ساره... د. عه‌زیز گه‌ردی (بلاوکراوه‌کانی گۆفاری شانه‌ده‌ر).
- ۸۷- که‌مالی و نه‌ده‌بیاتی فارسی... د. محمد نوری عارف.
- ۸۸- تیشکیک له‌سه‌ر زمانی دانیش‌توانی کۆنی کوردستان... د. کوردستان موکریان (بلاوکراوه‌کانی گۆفاری کاروان).
- ۸۹- شهر ته‌نها به‌فره شی‌وه‌نت ده‌کام... موجود سامان.
- ۹۰- شه‌فه ره‌شه... فه‌هیل نامیدی.
- ۹۱- بارزانی و ته‌فگرا نازادیه‌خواییا کورد (۱۹۳۱ - ۱۹۵۸). مسعود بارزانی. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۲- بارزانی و ته‌فگرا نازادیه‌خواییا کورد (۱۹۵۸ - ۱۹۶۱). مسعود بارزانی. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۳- زانستا می‌زووی له‌نه‌وروپاده دکتۆر عسمه‌ت شه‌ریف وانلی. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۴- می‌زوا ده‌وله‌ت و میرنشینی کورد د. پیلا موسا ماننیتی ده. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۵- پرسیاریا کورد. می‌زووا کوردان و نه‌هاوان (جقاتا خۆیبوونی کوردی وه‌لاتیه‌روه‌ر). به‌لاقۆکا پینجه‌م. د. بلیج شیرکۆ. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۶- کوردو رونکردن و دیتن، کورد نه‌وین میدیا، ق.ف. مینۆرسکی. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۷- کوردستانا تورکی د نافه‌هرا هه‌ردوو جه‌نگان، ده، پرۆفیسۆر نا، هه‌سه‌ره‌تیان. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).
- ۹۸- ده‌رباری ستراتیجیا و سپاهیا، ته‌فگه‌را وه‌لاتین کورد. دکتۆر عسمه‌ت شه‌ریف وانلی. (وه‌رگێرانی د. محهمهد سالح جومه‌ه).

- ۹۹- تەڧگەرا كورد سەردەما نوح و نەھا دە، ئەكادىمىيا زانستىيا يەكەتيا سۆڧىنىتى و ئەكادىمىيا زانستىيا نەرمەنىيا سۆڧىنىتى مۆسكۆ د سالا ۱۹۸۷ دە. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۰- كورتىبەك ژ مېژوووا كوردو كوردستان ژ دەسپىكرنا مېژوووى تانى ڧى رۆژى محەمەد نەمىن زەكى بەگ. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۱- مېرىنكۆلۆ مكىڧىلى. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۲- پەيماننا چىكاكى، جان جاك روسو. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۳- پىشكەڧتتا سۆسىيالىستىي ژ نۆتۆپىي تانى زانستىي - فردرىك ننگلز. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۴- رۆلا كار د ڧە گورھاتنا مەيمونان دا ژ بوونا مروفان. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۵- دەربارەى ماڧىي نەتەوان د نىشانكرنا چارەنووساخو دە - لىنين. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۶- سى كانى و سى پىكھاتنىن ماركستسى لىنين. (وەرگىرانی د. محەمەد سالىح جومعه).
- ۱۰۷- ل سەر رىيا نازاديا كوردستانى دە د. محەمەد سالىح جومعه.
- ۱۰۸- گۆرانيا ترانهاىي كوردى. وەرگىرانی: د. شكرىه رسول.
- ۱۰۹- شىوازە بنەپەتى يەكان لە هونەرى كاراتى دا. وەرگىرانی: شاهين كاوتس.
- ۱۱۰- جوانى نافرەت و نارايشتى سروسىتى- ژالە عەبدوللا.
- ۱۱۱- چاوهكان شەمىشە چاوهكان... نەزاد عەزىز سورمى.
- ۱۱۲- مقالات فى الصحافه الاشورىه... اندرىس يوحنا.
- ۱۱۳- على طرىق صاحب الجلاله... يعقوب كوكبس ياقو.
- ۱۱۴- قراءه فى تجربە مجله كوخوا... مارلن اوىشا.
- ۱۱۵- گىگامش ورحله خلود... بطرس هرمز.
- ۱۱۶- مەركانە شكاوەكانى جەنگ... جنوور نامىق.
- ۱۱۷- رىيىزا پەيامان، ئىبراھىم رەسول سورجى.

چاپكراوى سالى ۲۰۰۰

- ۱۱۸- تاريخ عىنكاوه - عزيز نباتى (تعزىد).
- ۱۱۹- چوار دەولەتى كورد- مەلا جەمىل رۆژبەيانى.